

နှစ်သစ်အတွက်ကြိုဆိုနှုတ်ခွန်းဆက်စကား

ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ ဒုက္ခ၊
ကျဆုံးခြင်းများနဲ့အတူ လွမ်းမောတသဖွယ်ရာ နှစ်ဟောင်း
၂၀၁၉ ခုနှစ်သည် အတိတ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့တော့မည်။ ရရှိခဲ့သော
ကျေးဇူးတော်အပေါင်းအတွက် ဘုရားကိုချီးမွမ်းရင်း နှစ်ဟောင်းကို
နှုတ်ဆက်ခဲ့ကြပါစို့။

မင်္ဂလာရှိသော ၂၀၂၀ ခုနှစ်သည်လည်း တား၍မရ၊ လက်မခံ၍မရ၊
အားမာန်အပြည့်နှင့်ရောက် ရှိလာပါတော့မည်။ ဘုရားပေးသောနှစ်သစ်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းနဲ့
ကြိုဆိုကြရမည်။ နှစ်ဟောင်းက မှားခဲ့တဲ့ အမှားတွေကို စစ်မှန်တဲ့ နောင်တမျက်ရည်နဲ့ ဆေးကြောပြီး
နှစ်သစ်မှာ စိတ်သစ်နဲ့ ဘဝသစ်ကို တစ်ကနေ ပြန်စကြပါစို့။

၂၀၁၉ နှစ်ဟောင်းမှာ- “အချစ်တွေ၊ အမုန်းတွေ၊ အပြုံးတွေ၊ အငိုတွေ၊ အချီတွေ၊ အခါးတွေ၊ အမှားတွေ၊
အမှန်တွေ” နဲ့ကြိုဆိုရုန်းကန်ရင်း ဘုရားကျေးဇူးတော်နဲ့ ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့်ရပြီး မင်္ဂလာရှိသော ၂၀၂၀
နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုခွင့်ရကြလို့ ဘုရားကိုကျေးဇူးတင်ကြရပါလိမ့်မယ်။ ၂၀၁၉ နှစ်ဟောင်းရဲ့ လွမ်းမောစရာ၊
တမ်းတစရာ၊ မေ့မရစရာ ရွှေရောင်အိပ်မက်များအတွက်လည်း ဘုရားကိုကျေးဇူးတင်ကြပါစို့။

၂၀၁၉ ရဲ့ ရင်မောဖွယ် ပုံရိပ်များဖြစ်တဲ့ စစ်ပွဲများ၊ ရောဂါဘေးဆိုးများ၊ ခါးသီးမှုများ၊ အငတ်ဘေးများ၊
အိပ်မက်ဆိုးများလည်း နှစ်ဟောင်းနှင့်အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါစေလို့ဆုတောင်းကြပါစို့။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မယုံကြည်မှု
သံသရာများ၊ မနာလိုယှဉ်ပြိုင်ခဲ့မှုများ၊ မစာနာရက်စက်မှုများ၊ လိမ်လည် လှည့်စားမှုများကို နိဗ္ဗာန်ချုပ်ပြီး မေတ္တာ
စိတ်များနှင့် အပြန်အလှန် သစ္စာထားကြပါစို့။

နှစ်ဟောင်းနှင့်အတူ တစ်ယောက်စီရဲ့ မကောင်းတဲ့စိတ်ထား၊ မကောင်းတဲ့ဝါသနာ၊ မကောင်းတဲ့စရိုက်
အားလုံးကို နောင်တမျက်ရည်နဲ့ ဆေးကြောပြီး ဘဝကိုသန့်စင်ကြပါစို့။ အဟောင်းတိုင်းကို ပစ်လွှဲမရ၊ အသစ်
တိုင်းကိုချစ်၍ မမှန်၊ နှစ်ဟောင်းထဲက အကောင်းတွေကို နှစ်သစ်ဆီသို့ သယ်ဆောင်လာပြီး နှစ်သစ်ထဲကအညစ်
တွေ၊ အပြစ်တွေကို ပစ်ပယ်ကြပါစို့။

၂၀၁၉ ရဲ့ မကြင်နာရက်စက်မှုတွေ၊ မနာလိုမုန်းတီးမှုတွေကို လမ်းခွဲလိုက်ကြပါစို့။ အကြင်နာမေတ္တာ
တွေ၊ စာနာသနားခြင်းတွေ၊ အနစ်နာခံစိတ်တွေနဲ့ မင်္ဂလာရှိသော ၂၀၂၀ ကို လျှောက်လှမ်းကြပါစို့။ ၂၀၂၀ ဆို
တဲ့နှစ်သစ်တခုလုံးမှာ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ၊ ဘာတွေကြုံတွေ့ရမလဲဆိုတာ မသေချာမရေရာပါဘူး။ အောင်မြင်
ခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းတွေကို ကြံ့နိုင်သလို၊ ကျဆုံးခြင်း၊ ဘေးဒုက္ခစသည်တို့ကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိ
ပါတယ်။

အနာဂတ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မပိုင်ပါ။ အနာဂတ်ကိုလည်း ကြိုမသိထားပါ။ အနာဂတ်ကိုမထိန်းချုပ်နိုင်ပါ။
ဒါပေမဲ့ အကောင်းဟူသမျှကို ပေးသနားတတ်သောဘုရား၊ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့အနာဂတ်ကို စိုးပိုင်တော်မူသော
ဘုရားရှင် ခရစ်တော်၏ (ဟေဗြဲ ၁၃:၈) ရွှေလက်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ဘဝကို အပ်နှံထားခြင်းသည် လုံခြုံမှုနဲ့

စိတ်ချမှုကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ နှစ်သစ်ကို ဘုရားရဲ့မယ်တော်ပွဲနေ့နဲ့ စခြင်းသည် အလွန်မင်္ဂလာရှိပြီး သင့်လျော်ပါတယ်။ မယ်တော်ကဲ့သို့ ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ ၂၀၂၀ သည် ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေလို့ ခံယူထားရင် ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ပျော်ရွှင်မှုကို ရပါလိမ့်မယ်။ ၂၀၂၀ ခုနှစ်သစ်သည် ကမ္ဘာလူသားတို့အတွက်မျှော်လင့်ချက်ရှိသောနှစ်၊ အောင်မြင်သောနှစ်၊ မင်္ဂလာရှိသောနှစ်၊ တိုးတက်သောနှစ်၊ ချစ်ခင်သောနှစ်၊ သွေးစည်းသောနှစ် ဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းကြပါစို့။

၂၀၂၀ နှစ်သစ် စစ်မက်ဘေးတွေ၊ အနိဌာရုံတွေကင်းဝေးပါစေ။ သံသယနဲ့မုန်းတီးမှုတွေ၊ အညှိုးနဲ့ လက်စားချေမှုတွေ ကင်းဝေးပါစေ။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ အဆင့်အတန်းမရွေး၊ ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်း နှမသဖွယ် ချစ်ခင်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းကြပါစို့။

ဆရာတော် ဂျက်စတင်းစောမင်းသို့က်
မားအံသာသနာ

ကျွန်နဲ့အတူရှိနေတဲ့ဘုရား၊ ဒီဘုရားဟာလူသားတွေနဲ့ဝေးကွာနေတဲ့ ဘုရားမဟုတ်ပါ။ လူသားတွေနဲ့အတူရှိနေတဲ့ဘုရားဖြစ်ပြီး၊ လူသားတွေရဲ့အပူကိုမသိတဲ့ ဘုရားမဟုတ်ပါ။ ဒီ(ဧမာနွေလ) ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူရှိတဲ့ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အပူကိုသိပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကူညီနေတဲ့ဘုရား ဖြစ်တယ်ဆိုတာအမှန်ပါ။

အဝေးဆုံးမှာပြေးပုန်းနေတဲ့ ဘုရားမဟုတ်ဘဲ လူသားတွေရဲ့အနီးမှာ ကြီးမားတဲ့မေတ္တာနဲ့ တည်ရှိနေတဲ့ ဘုရားပါပဲ။ အတွေးပုံပြင်ထဲကဘုရား၊ လူတွေနဲ့ကင်းကွာနေတဲ့ဘုရား မဟုတ်ဘူး။ အသွေးနဲ့အသားနဲ့ လောကကိုကြွလာတဲ့ ဘုရားဖြစ်တယ်။ “အချစ်ကအနားမှာ မင်းမသိလို့ဝေးနေတာပါ။” ဆိုတဲ့သီချင်းစာသားလေးက အဓိပ္ပါယ်ရှိလှပါတယ်။ လူတွေအသာစုံဖို့ အနာခံပြီးလောကကို ဆင်းကြွလာခဲ့တယ်။ လူတွေကိုရဲ့ အပြစ်ကြွေးကို သူ့ရဲ့အချစ်သွေးနဲ့ ဆေးကြောသန့်စင်ပေးခဲ့တယ်။ လူတွေကိုအပြစ်မြောင်းကြားထဲကနေ အချစ်ချောင်းဖျားကို ခေါ်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။

လူတွေကို အပြစ်မမြင်တဲ့ အချစ်သခင်လည်းဖြစ်ပါတယ်။ မှားတဲ့လူသားတွေကို မေတ္တာတရားနဲ့ ကူသွားခဲ့သူပါပဲ။ အနားကဘုရားနဲ့ အမှားရဲ့လူသားဟာ နီးရက်နဲ့ဝေးနေတတ်ပါတယ်။ ဘုရားနဲ့အမှန်တကယ်နီးဖို့ တရားရဲ့လူသားဖြစ်ရပါမယ်။ အမှားကိုပစ်ပြီး တရားကိုချစ်ရင် ဘုရားနဲ့လူသားတို့ကြားမှာ နှလုံး

သားချင်း၊ စိတ်ထားချင်းမဝေးနိုင်ပဲ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားကို ပိုင်နိုင်ကြပါမယ်။

အနီးဆုံးကဘုရားကို နှလုံးသားရဲ့ အဝေးဆုံးမှာထားကြလို့ တရားမရဘဲ အမှားတွေနဲ့ “က” နေကြရတာပါ။ နှလုံးသားထဲမှာမရှိထားတဲ့ဘုရားကို အဝေးက ဘုရားကျောင်းတွေထဲမှာ၊ မယ်တော်ပွဲတွေမှာ၊ ဂျူဘီလီပွဲတွေမှာ လိုက်ရှာရင်လည်း ဘုရားနဲ့လွဲနေအံ့မှာပါ။

တပည့်တော်ကြီး ယုဒအိစ္ဆာကာရုဒ်ဟာ ဘုရားခရစ်တော်ရဲ့ အနီးဆုံးမှာနေခဲ့ရပေမဲ့ အမှားရဲ့အဆိပ်တွေကို သောက်ခဲ့လို့ တရားရဲ့အရိပ်တွေ ပျောက်ခဲ့ရတာပါ။ နှလုံးသားမှာ အမှားကိုလက်ခံထားရင်၊ ဘုရားကို ဆက်ခံသွားလို့မရတာ အသေအချာပါ။ အနီးဆုံးကဘုရားကို ဘဝရဲ့အဝေးဆုံးမှာထားလိုက်တဲ့သဘောပါ။ အမှန်းနဲ့အမှားကို ပွေ့ပိုက်ခဲ့လို့ အနီးကဘုရားကိုမတွေ့လိုက်ရတဲ့ ဟေရုဒ်မင်းကို သတိယသင့်ကြပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ သမ္မာကျမ်းစာထဲကဘုရားကို ယုံကြည်ခြင်းနဲ့မရှာကြသလို၊ လူအချင်းချင်းကြားမှာရှိတဲ့ ဘုရားကိုမေတ္တာတရားနဲ့ ဖွေရှာရန်မကြိုးစားကြဘဲ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို တမ်းတမ်းတတ မျှော်မှန်းနေကြတာလည်း လွဲမှားလို့နေပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ဘုရားကိုရှာဖွေခြင်းခရီးမှာ မိမိတို့နဲ့ဘုရားသာ အဓိကလို့ယူဆပြီး မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူသားများကို ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုထား တတ်ကြပါတယ်။ ဤကဲ့သို့သောနည်းဖြင့် ဘုရားကိုရှာဖွေခြင်းခရီးဟာ အချည်းနှီးဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့အထဲမှာ (လူသားတွေကြားမှာပဲ) ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခရစ်တော်ဘုရားရဲ့ စကားကိုပြန်ကြားယောင်ဖို့လိုပါတယ်။

ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဟာ လူသားတွေနဲ့ အလှမ်းကွာ နေရာမှာမရှိပဲ လူသားတွေကြားမှာရှိနေပါတယ်။ God-Emmanuel ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူ ရှိတဲ့ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အနားမှာပါ။ ဘုရားရဲ့ ရွှေ့ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့တူတဲ့ လူသားတွေဟာလည်း ကျွန်ုပ်အနားမှာပါ။

ဘုရားရှင်နဲ့ လူသားတွေကို ကျွန်ုပ်တို့နှလုံးသားထဲမှာ မေတ္တာတရားနဲ့ လက်ခံထားပြီးဆိုပါက ကောင်းကင်သုခရဲ့အရသာကိုစတင်ခံစားနိုင်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ တရားထောက်ရှုပြီး၊ လူတွေအပေါ် အမှားလျှောက်ပြုနေတာတွေ၊ ပုတီးဆွဲပြီး မရိုးဆဲနေတာတွေ၊ တရားလည်းအားထုတ်၊ လူတွေကိုမတရားလည်းလုပ်နေတာတွေဟာ ဘုရားရှာဖွေရေးခရီးမှာ အဟန့်အတားတွေပါ။

သံယောဟန်က “လူတွေကိုတော့မှန်းပြီး ဘုရားကိုချစ်ပါတယ်။” လို့ ပြောကြတာ “လူညာတွေပါတဲ့”။ သံယောဟန်ရဲ့ စကားက စဉ်းစားစရာပဲမဟုတ်ပါလား။

နှလုံးသားမှာ ဘုရားမရှိကြရင်တော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ယောက် ၃နဲ့၄ လို့ နီးရက်နဲ့ဝေးကြမှာပဲ။ ၃နဲ့၄ ဟာ အနီးကပ်အထိုင်ကျနေပေမဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မရတဲ့ ဘဝတွေပါ။ အနီးဆုံးက သူစိမ်းတွေလိုပါ။ လူတွေဟာလည်း ဘုရားနဲ့ဝေးရင် လူအချင်းချင်းဝေးနေကြမှာပဲ လို့ Pope Francis ကပြောထားတယ်။

တစ်လမ်းထဲမှာနေတဲ့ လူတွေ၊ တစ်အိမ်ထဲမှာနေတဲ့ မိသားစုတွေ၊ တစ်ကုတင်ထဲမှာအိပ်တဲ့ လင်မယားတွေလည်း နှလုံးသားမှာ ဘုရားနဲ့ဝေးနေတဲ့အခါ အချင်းချင်းလည်း ၃နဲ့၄ လိုဝေးပြီး၊ အနီးဆုံးသူစိမ်းတွေပါ။ တစ်ဦးဆီက တစ်ဦးအကြင်နာတွေမရလို့ ရင်နာကြရတဲ့ဘဝတွေပါ။ အမှန်းသမားတွေဟာလဲ အနှုံးသမားတွေပါ။

အများကမိမိတို့ အသက်ကိုရှာကြံပြီးမွေးနေကြပေမဲ့ ဘုရားကလူသားတွေအတွက် အသက်ကို ရှာကြံပေးဖို့ လောကကိုဆင်းကြွခဲ့တာ အတုယူစရာပါ။ ခရစ္စမတ်(စ်)ဆိုတာ မေတ္တာပေးဝေဖို့ အနစ်နာခံနေဖို့ပါ။

“ကိုယ်တော်ကလည်း သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုယ်ကယ်တင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။”

(ရှင်လုကာ ၇:၅၀)

လူမျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့အရာကို မြင်ခြင်းဆိုတာ ယုံကြည်ခြင်းပဲ။ ဘာသာတရားမှာ ယုံကြည်ခြင်းဟာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးတယ်။ အခုလိုခေတ်မှာ ရုပ်ဝါဒတွေ လွှမ်းမိုးတဲ့အတွက် ယုံကြည်ခြင်းဆိုတဲ့ စကားဟာ ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်နေပြီ။ ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးပြောရင် ဘာသာရေး မှိုင်းတိုက်တယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်။

တကယ်တော့ဗျာ၊ လူ့စွမ်းအင်လူ့ဦးနှောက်နဲ့ မမှီနိုင်တဲ့အရာတွေရှိနေတာသိရဲ့နဲ့ကို “ယုံကြည်ခြင်း” ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို ငြင်းပယ်ကြတာ၊ တော်တော်ကို အံ့သြဖို့ကောင်းတယ်။ ကယ်တင်ခြင်းကိုရဖို့ ဆိုတာ “ယုံကြည်ခြင်း”ဟာ အခြေခံကျပြီး၊ အရေးကြီးလှပါတယ်။

ယုံကြည်ခြင်းဟာ သခင်ယေရှုတည်ထောင်ခဲ့တဲ့အသင်းတံဆိပ်ကိုဝင်ဖို့တံခါးဝပဲ။ ဘုရားသခင်ဆီကိုသွားတဲ့ ပထမခြေလှမ်းဖြစ်တဲ့အတွက် ယုံကြည်ခြင်းဟာ ကယ်တင်ခြင်းကို ပို့တဲ့လမ်း။ ကျွန်ုပ်တို့လျှောက်ရမဲ့လမ်း။ အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်အရ ယုံကြည်ခြင်းဟာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကိုရယူဖို့ လို

အပ်တဲ့ အခြားသော စိတ်နေစိတ်ထား ဟူသမျှရဲ့ အခြေခံအရင်းအမြစ်လဲ ဖြစ်နေတယ်။

ယုံကြည်ခြင်းဆိုတာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အရာတစ်ခုအပေါ်မှာ ဘုရားသခင်ကို ရှေ့တန်းတင်ခြင်းဖြစ်တယ်။ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကို မမှုဘူး။ ဘုရားသခင်ဟာ အဲဒီပြဿနာတွေအားလုံးရဲ့အဖြေလို့ယုံကြည်နေခြင်း ဖြစ်တယ်။ မယုံကြည်သူတွေက ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်နိုင်မှာလဲ။ အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ အဲဒီလို မဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘက်ကိုသာမြင်တတ်ကြတယ်။ အဲ. . . ယုံကြည်သူတွေ အတွက်ကတော့ အဲဒီမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့မေးခွန်း တစ်သောင်းအတွက် အဖြေအဆင်သင့်ရှိတယ်။ အဖြေကတော့ . . . “ဘုရားသခင်” ပဲ။

ယုံကြည်ခြင်း အားကြီးသူတွေဟာ ကတိတော်ကိုမြင်တယ်။ ဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်းကိုသာကြည့်တယ်။ မဖြစ်နိုင်တာကို မမြင်ဘူး။ ပြည့်စုံမယ်လို့ ကြွေးကြော်တတ်တယ်။

မိုးဇယ်ဟာ ပင်လယ်နီထဲမှာ လူသွားလမ်းရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့သူမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူသိနေတာက သူ့ကိုဘုရားသခင် လမ်းဖွင့်ပြမယ် ဆိုတာပါပဲ။

သံသယဟာ အခက်အခဲကို မြင်တတ်ပေမဲ့
 ယုံကြည်ခြင်းဟာ လမ်းကိုသာ မြင်တယ်။
 ယုံမှားခြင်းဟာ အဆိုးကိုသာ မြင်တတ်ပေမဲ့
 ယုံကြည်ခြင်းကတော့ အကောင်းကိုပဲ မြင်တယ်။
 သံသယစိတ်ဟာ ရှေ့ကိုတစ်လမ်းတိုးဖို့ ကြောက်ရွံ့နေပေမဲ့
 ယုံကြည်ခြင်းဟာ အမြင့်မှာယုံသန့်တယ်။
 ယုံမှားသံသယက ဘယ်သူယုံသလဲလို့ မေးခွန်းထုတ်တဲ့အခါ
 ယုံကြည်ခြင်းက ငါယုံတယ်လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ကြည်လဲ့လဲ့ မျက်လုံးပိုင်ရှင် ကလေးမလေး
 ဟာ သူ့အမေရဲ့ မျက်နှာကို မော့ကြည့်နေတယ်။
 ကလေးမလေးရဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာရှိနေတဲ့ စကားလေး
 တွေက “အမေဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲ၊ အမေဘယ်လို
 ဆုံးဖြတ်မလဲ။” ဆိုတာတွေပါပဲ။ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်
 လမ်းလေး တစ်ပုဒ်ကဒီလိုပါ။

မနက်စောစောကြီးမှာ မြောက်ကိုးရီးယား
 နိုင်ငံ GOKSAN ရွာသူရွာသား(၂၆)ဦး၊ ပြီးတော့
 ဓမ္မဆရာကြီးနဲ့ အခုနပြောတဲ့ ကြည်လဲ့လဲ့မျက်လုံး
 ပိုင်ရှင် ကလေးမလေးရယ် ၊ နောက်ကလေးမလေးရဲ့
 အမေကိုပါ ကွန်မြူနစ်တွေက ဖမ်းဆီးလိုက်ကြတယ်။
 ဒီတော့ စုစုပေါင်း(၂၉)ဦးပေါ့။ စစ်သားတစ်ယောက်
 ကအဲဒီလူတွေကို “ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခရစ်တော်ကို ကျော
 ခိုင်းကြပါ။ ကျောမခိုင်းရင်အကုန်လုံးသတ်ပစ်မယ်”
 လို့ဆိုနေတယ်။

သူငယ်မလေးဟာ တွေ့ရတဲ့မြင်ကွင်း၊ ကြား
 ရတဲ့ အသံတွေကြောင့် အံ့သြနေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့
 ခရစ်တော်ကို စွန့်ပစ်ခိုင်းနေတာလဲ။ ဒါတွေဟာ
 အိပ်မက်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ စိတ်ထဲမှာလဲ ဘယ်လိုမှ
 လက်ခံလို့မရဘူး။ ခရစ်တော်က သူတို့ကို ဘာတွေ
 လုပ်လိုက်လို့လဲ။ သူတို့ကကော ဘာတွေဖြစ်သွားကြ
 လို့လဲ။ အဲသလို “လဲ”ပေါင်းများစွာနဲ့ နားမလည်
 နိုင်အောင်ဖြစ်ရတယ်။

စစ်သားတွေက မိခင်တွေကို “ခရစ်တော်ကို
 စွန့်ပစ်ကြ။ အခုပဲစွန့်ပစ်ကြ။ မစွန့်ပစ်ရင် မင်းတို့က

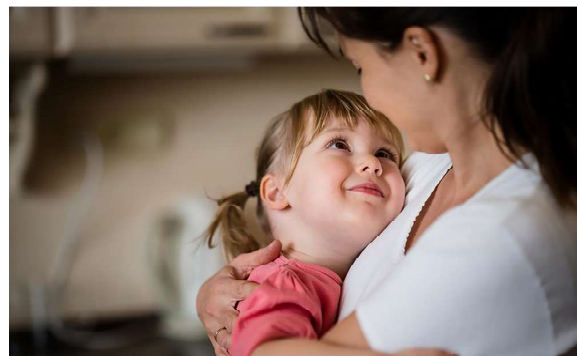
လေးတွေကို အကုန်ကားစင်ပေါ်တင် သတ်ပစ်မယ်”
 လို့ဆိုနေပြန်တယ်။

ကလေးမလေးဟာ သူမရဲ့မျက်နှာကို မော့
 ကြည့်နေတယ်။ သူ့အမေက သူမကိုဘယ်လောက်
 ချစ်သလဲဆိုတာကိုလည်း သူ့ကောင်းကောင်းသိ
 တယ်။ အမေလုပ်တဲ့သူဟာ လက်ကိုကျစ်ကျစ်ပါ
 အောင်ဆုပ်ပြီး “သမီးလေးရယ်၊ မေမေ့ရဲ့ ကောင်းကင်မှာပြန်
 ချံကြမယ်လေ။” အဲသလိုနဲ့ ကလေးတွေအားလုံးကိုကား
 စင်ပေါ်မှာ တင်သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ ကျန်တဲ့ လူ
 တွေကိုတော့ မြေကြီးပေါ်မှာ တန်းစီအိပ်ခိုင်းလိုက်
 တယ်။ အခုဆိုရင် လမ်းကြိတ်စက်နဲ့ကြိတ်ပစ်ဖို့ အ
 ဆင်သင့် အနေအထားဖြစ်နေပါပြီ။

စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်က “မင်းတို့ကိုနောက်
 ဆုံး အခွင့်အရေး ထပ်ပေးမယ်။ ခရစ်တော်ကိုစွန့်မ
 လား။ လမ်းကြိတ်စက်အကြိတ်ခံမလား။ မင်းတို့ က
 လေးတွေ အားလုံးလဲ မပြန်လမ်းကိုမြန်းခဲ့ကြပြီ။ မင်း
 တို့နောက်ထပ်ဘာများ မျှော်လင့်စရာကျန်သေးလို့
 လဲ။”

လမ်းကြိတ်စက်ကြီး နင်းနေပါပြီ။ ရွာသူရွာ
 သားတွေဟာ ဓမ္မတေးသီချင်းကို ပြိုင်တူသီဆိုကြ
 တယ်။ သူတို့ရဲ့သီချင်းစာသားတွေက “**ကိုယ်တော်ကိုချစ်
 သည်။ ကိုယ်တော်ကိုချစ်သည်။ ကိုယ်တော်ကိုသာချစ်သမျှချစ်ပါသည်။**”

သူတို့အခု ဆိုနေကြတဲ့စာသားနဲ့ သံစဉ်တွေ
 ဟာ ခါတိုင်းဆိုနေကြဖြစ်တဲ့ စာသားနဲ့သံစဉ်တွေ
 ထက်ပိုပြီး လေးနက်နေပါတယ်။ အနှိုင်းမဲ့နက်ရှိုင်းနေ
 တယ်။ စာသားတွေကို မိမိတို့ရဲ့ဘဝနဲ့ရင်းပြီးသရုပ်
 ဖော်နေကြတယ်။

ဒီဓမ္မတေးဟာ သာမန်ဓမ္မတေး မဟုတ်တော့ဘူး။ တကယ့်ဓမ္မတေး။ သူတို့နှုတ်က ထွက်ကျလာတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ သူတို့ရဲ့ဘဝပဲ။

ကျနော် ထင်တယ်ဗျာ၊ သူတို့ဟာ ဓမ္မသင်္ဂြိုဟ်ပညာတွေ၊ ဓမ္မပညာနဲ့ဆိုင်တဲ့ဘွဲ့တွေတော့ရကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ခရစ်တော်ကိုတော့ရတယ်။ ပိုင်ပိုင်ကြီးကိုရကြတယ်။ အဲဒါထက် ဘယ်ဟာကကော တန်ဖိုးရှိလို့လဲ။

သူတို့ဆိုတဲ့ ဓမ္မတေးဟာ အသက်ရှိတဲ့ဓမ္မတေး၊ အသက်ရှင်တဲ့ဓမ္မတေး၊ အသက်ရှူတဲ့ဓမ္�တေး၊ ဒေါင်ဒေါင်မြည်တဲ့ ဓမ္မတေး၊ တကယ့်ဓမ္မတေး။

ဒီနေရာမှာ ကျနော်တို့ နောင်တယူကြရအောင်။ ကျနော်တို့ဆိုခဲ့တဲ့ ဓမ္မတေးတွေ၊ ဘယ်နည်းတော့မလဲ။ မှတ်မိမှာပါ။ “ယေဇူးရှင်အား ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို၊ လုံးဝ အပ်နှံပူဇော်မည်။” ဆိုတာလေ။ “လုံးဝ” ဆိုတာ တကယ်ပဲ “လုံးဝ” ဟုတ်ရဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ်၊ “ဝလုံး” များဖြစ်နေရောသလား။ “ဝလုံး” ဆိုတာ “သုံည” ပေါ့။ “လုံးဝ” ဆိုတာ၊ အကြွင်းမဲ့ပဲ။ ကျနော်တို့က “အကြွင်းမဲ့” မဟုတ်ပဲ “အကြွင်းနဲ့” များလား။ အကြွင်းနဲ့ ဆိုတာ၊ အကယ်၍၊ သို့သော်၊ ဒါပေမဲ့၊ ဆိုတဲ့စကားလုံးတွေ ရှေ့က ခံနေတာ။ ဥပမာ “ကိုယ်ကျော်ချစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့။”

အဲဒီတော့ ကျနော်တို့ဟာ သခင်ယေဇူးကို ယုံကြည်ကြောင်း၊ ချစ်ကြောင်းတွေကို နေ့စဉ်အသက်တာနဲ့ ဘဝကို ဘယ်လိုသရုပ်ဖော်နေခဲ့ကြသလဲ။ တချို့က အသက်ကိုပေးတယ်ဗျာ။

တချို့ကဘဝ ကို ပေးတယ်ဗျာ။ တချို့က ပိုင်ဆိုင်တာတွေကိုလှူဒါန်း ကြတယ်။ တချို့က ကောင်းစားတဲ့ ခရစ်ယာန် ဖြစ်ဖို့၊ တချို့က ခရစ်တော်လို့ ခရစ်ယာန်မျိုးဖြစ်ဖို့၊ ဆုတောင်း ကြတယ်။

“မပျောက်ဆုံးနိုင်တဲ့ မြတ်သောပုလဲအတွက် မတည်မြဲတဲ့ အရာတွေကို ပေးလိုက်ခြင်းဟာ မများပါဘူး။ ကောင်းကောင်းကြီးကို ထိုက်တန်ပါတယ်။”

“ထာဝရကောင်းချီးခံစားဖို့ အခွင့်အရေးရှိပါရဲ့နဲ့၊ တောမြက်ပန်းလောက် အသက်တာလေးကို ခွန့်လွှတ်ဖို့ နှမြောနေခြင်းဟာ အပြစ်ကင်းမှ ကင်းပါလားလို့။”

လူတိုင်း အသွေးသွန်းလောင်းတဲ့ ဓမ္မအာဇာနည် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကားတိုင်း၊ လှံတံ၊ ခေါင်းဖြတ်စက်၊ အဲဒါတွေဟာ လူအချို့အတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ယုံကြည်သူတိုင်းမှာ ဓမ္မအာဇာနည် စိတ်ဓါတ်ရှိကြရမယ်။ အသင်းတော်ရဲ့သမိုင်းမှာ သံတာထရေဇားလေးဟာ ဓမ္မအာဇာနည်သိပ်ဖြစ်ချင်တယ်။ ဘုရားဆီမှာလဲ ဆုတောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပကတိသွေး သွန်းလောင်းတဲ့ ဓမ္မအာဇာနည် ဖြစ်မလာရပေမဲ့ မယ်တော်လို ဆန္ဒသွေး သွန်းလောင်းခဲ့တဲ့ သာသနာ့အာဇာနည်တော့ ဖြစ်လာရတယ်။

ဒါကြောင့် ကျနော်တို့အားလုံး ဓမ္မအာဇာနည် စိတ်ဓါတ်တော့ ကိုယ်စီရှိကြဖို့အထူးလိုပါတယ်။

Fr. H.M.V.O

သန့်ရှင်းသောအိမ်ထောင်စုဆိုတာဘာလဲ...

What is a Holy Family?.....

By Joel and Lisa Schmidt

မစ္စားအပြီး ၁၀ မိနစ်တောင်မရှိသေး။ သာသနာ့ခန်းမဆောင်ထဲတွင် ဒိုးနတ်မုန့်အတွက်လူယက်တိုက်ခိုက်နေကြသော ကလေးများ၏ အငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းပြီး ထိုင်နေတဲ့ သင့်အဖြစ်ကို သင်ပြန်မြင်ကြည့်။

ငြိမ်းချမ်းရေး ရှိစေရန်အတွက် မစ္စားတရားတော်အတွင်း “သင်၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေ။” ဟု အချင်းချင်းကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ ငါတို့၏အိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ကျွန်ုပ်တို့သည်သန့်ရှင်းသောမိသားစုများ ဖြစ်လိုကြသည်။

သို့သော် သာသနာ့ခန်းမအတွင်း၊ ဒိုးနတ်မုန့်ကြောင့်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းကိစ္စကိုပင် မကျော်လွှားနိုင်သေးလျှင်၊ ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသောမိသားစုများအဖြစ်သို့ မည်သို့ရောက်ရှိနိုင်မည်နည်း။

ဖူးလီယံ(သူတော်စင်)၊ မာရီးယား(အပြစ်မဲ့သူ)နှင့်ယေရှု(လူ့ဇာတိခံယူသော ဘုရားသခင်)တို့ ကဲ့သို့သောသန့်ရှင်းသော မိသားစုထဲသို့ဝင်ကြည့်ပါ။ “ငါတို့အတုခိုးလိုက်ရရင်” ဟု တွေးမိကြသည်အထိ ငါတို့ရှားသွပ်ကြပြီလား။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး စိန့်ဂျွန်ပေါလ်(၂)က “သန့်ရှင်းသောအိမ်ထောင်စုသည်” အခြားသော မရေမတွက်နိုင်သော သန့်ရှင်းသော မိသားစုများ၏ အစဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်နိုင်သည်။

ခရစ္စမတ်(စ်) ပြီးနောက် အသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းသောမိသားစု၏ ပွဲတော်ကို ကျင်းပသည်။ ၎င်းသည် ခရစ္စမတ်(စ်)၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုထွေးပိုက်ထားရန်နှင့်ဝေမျှရန်လွယ်ကူလေသည်။

သို့သော်သခင်ယေရှုမွေးဖွားပြီး မကြာမီ ဟေ

ရုဒ်မင်း၏ လိုက်လံသတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ၎င်းအန္တရာယ်မှရှောင်ရှားရန် အီဂျစ်ပြည်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်ကို မမေ့ပါနှင့်။

သူတို့သည် ယနေ့တိုင်များစွာသော မိသားစုများကဲ့သို့ဒုက္ခသည်များဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့သည်လည်းမကြာခဏ လောကအသက်တာ၏ ရှုပ်ထွေးမှုနှင့်အကျွမ်းတဝင်ရှိကြသည်။

အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များသည် မိသားစုများကိုသန့်ရှင်းစေသည့်အရာနှင့်ပတ်သက်၍ အားလုံးအကျုံးဝင်လိမ့်မည်ဟု မရည်ရွယ်သော်လည်း သင်တို့၏အကြံပေးမှုများကိုပါ ကျွန်ုပ်တို့ကြိုဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အချက်အလက်များကို ပြောရလျှင် “ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာထားခြင်း” စသည့် အချက်များလောက် သာလွန်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအကျင့်ပုံစံများကို ကိုယ်ပိုင်ပုံစံဖြစ်စေနိုင်သော မိသားစုတိုင်းသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ခွန်အားနှင့်အင်အားကြီးကြလိမ့်မည်ဟုကျွန်ုပ်တို့အကြံပြုသည်။

သစ္စာတရား

ကျွန်ုပ်တို့သည် မာရီးယား၏ သစ္စာတရားရှိမှုများနှင့် မကြာခဏ တူညီစေသော်လည်း သံဇူလီကိုလျစ်လျူမရှုပါနှင့်။ သူသည် ဘုရားသခင်ထံမှ သတင်းစကားများကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာခံယူခဲ့ပြီး . . .

စာမျက်နှာ - ၅၆ - သို့

အပြစ်မဲ့ကလေးများအသတ်
ခံရသောနေ့

သီကိုရှင်း

ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်း ကြော်ငြာ
တွေမှာ Film Rating တွေကပ်ထားတာ
တွေ့ဖူးတယ်။ G, PG, PG 13, PG 17
စသဖြင့်ပေါ့။ G ဆိုရင်လူတိုင်းကြည့်လို့ရ
တယ်။ PG ဆိုရင် Parental Guidance
လိုတယ်။ PG 13 ဆိုရင် Violence တွေ၊ သတ်
ဖြတ်တာတွေ၊ သွေးသံရဲ့တွေပါလာလို့ ကလေး
တွေအတွက် မသင့်တော်လို့၊ မိဘ လမ်းညွှန်ရှင်းပြမှု
နဲ့ကြည့်ခိုင်းတဲ့အမျိုးအစား။ မြန်မာဇာတ်ကားတွေ
မှာတော့ အဲ့လို Rating မရှိသေးဘူး။

မနှစ်က “မိ” ဆိုတဲ့ဇာတ်ကားထဲမှာ မင်းသမီးက
ဆေးလိပ်သောက်တာ၊ အရက်သောက်တာပါတော့ လူ
ငယ်တွေ အတုယူမှားနိုင်တယ်ဆိုပြီး၊ ရုပ်ရှင်ကို ဆင်ဆာ
ဖြတ်ကြတော့ ပြဿနာတွေတက်ကြတယ်။ ပြီးတော့
“ဆယ်လီ”ဆိုတဲ့ဇာတ်ကား သိကြမယ်ထင်တယ်။ တချို့
က အဲ့ဒီဇာတ်ကားကို PG 13 လို့သတ်မှတ်တာ။ ၇ တန်း
၈ တန်း၊ ကျောင်းသူလေးတွေက ဖေ့ဘွတ်တွေသုံးပြီး
ရည်းစားတွေထား၊ လမ်းတွေမှာ၊ ဗီလိန်ကိုပေါက်ကရက်
စက်ရုတ်မာ၊ မိဘတွေ ဝမ်းနည်းပတ်လက်ဖြစ်ရတယ်။
အဲ့ဒီဇာတ်ကားမှာ ကိုပေါက်ကပြောတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်း

မှာ ကျနော်ပက်ပက်စက်စက်ကို ရုတ်မာထားတာ။ လူကို

မဆန်တာဆိုပြီး လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် ကိုပေါက်က အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ ဖြေဖူးတယ်။

ပြောချင်တာ တစ်ခုက ကျနော်တို့တွေ ခရစ္စမတ်ပွဲကို ကျင်းပတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က
တိတ်ဆိတ်တယ်။ သိုးထိန်းတွေ လာကြည့်တယ်။ သိကြားတမန်တွေ သီချင်းဆိုတယ်။
မင်းသုံးပါးက လာရောက်ဖူးမျှော်တယ်။ ကြည့်ရင်တော့ အေးအေးချမ်းချမ်းပါပဲ။ ရုပ်ရှင်
တစ်ခုလို နာမည်ပေးရရင်တော့ “အချစ်တစ်ခုဖွားမြင်ခြင်း” လို့ ဆိုရမယ်။ လူတိုင်း
ကြည့်နိုင်တဲ့ အမျိုးအစားပေါ့။ ဒါပေမဲ့ဒီဇာတ်လမ်းက အဲဒီအမျိုးအစားမဟုတ်ခဲ့ဘူး။
PG 13 ပါ။ သွေးထွက်သံယိုတွေပါတယ်။ ယုတ်မာပက်စက်မှုတွေပါတယ်။ လူကြမ်း
ကြီးကိုပေါက်လည်း ပါတယ်။ အဲ့ဒါ ဘယ်သူလဲဆိုတော့ ဟေရုဒ်မင်းကြီး။ သူကလူ
ကြမ်း။ လူမဆန်အောင်ကြမ်းတဲ့ လူကြမ်း။ သွေးအေးအေးနဲ့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့
လူကြမ်း။

သခင်ယေဇူးမွေးလာတဲ့အချိန်မှာ နိမ့်ကျတယ်ဆိုတဲ့ သိုးထိန်းတွေက
နိမ့်ချတဲ့ဘုရားကို အရင်ဆုံးဖူးမြော်ရတယ်။ ပညာရှိမင်းသုံးပါးက ပေါ်ထွန်း
လာတဲ့ ဘုရင်ကို ဂါရဝပြုလက်ဆောင် ဆက်သပူဇော်တယ်။ ဘုရင်တစ်ပါး
ပေါ်ထွန်းပြီဆိုတဲ့စကားကို ဟေရုဒ်ကြားကတည်းက ဒီအမည်မသိရသေး

တဲ့ဘုရင်ကို သူ့အမုန်းပွားခဲ့တယ်။ ဘာအရှိန်အဝါမှ မပြနိုင်သေးတဲ့ သူငယ်တော်လေးကို ဩဇာကြီးတဲ့ ဟေရုဒ်မင်းကြီးက ဖိနှိပ်ဖိနှိပ်တုန်နေခဲ့တယ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်အား ဘုန်းတော်ဂုဏ်တော်ရှိစေ သတည်း။ မြေကြီးပေါ်၌ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသူတို့ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်းလို့ သိကြားတမန် တွေက ကြွေးကြော်သီဆိုခဲ့ပေမဲ့ ဟေရုဒ်မင်းကြီးက မငြိမ်းချမ်းနိုင်ခဲ့ဘူး။

သိကြားတမန်တွေ ပြောတဲ့စကား အရမ်းလှတယ်။ စိတ်နှလုံးကောင်းရှိသူတို့ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေ သတည်းလို့ ဆိုခဲ့တာ။ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းမရှိတော့ ဟေရုဒ်မင်းကြီးမှာ မငြိမ်းချမ်းနိုင်ခဲ့ဘူး။ အဓိကက သူ့မှာ စိတ်နှလုံးကောင်းမရှိဘူး။ နှလုံးမကောင်းတော့ မေတ္တာလည်း မထားနိုင်ဘူး။ မေတ္တာပျောက်တော့ ချစ်ရာမရောက်၊ သစ္စာဖောက်ဖို့ဖြစ်လာတယ်။ ဘုရားရဲ့အလိုတော်နဲ့ ဆန့်ကျင်တာတွေ သူ့စလုပ်တော့ တယ်။ ပေါ်ထွန်းလာတဲ့ဘုရင်ကို သူလည်းဖူးမြော်ချင်လို့ပါ။ အပြန်ကျရင်ဝင်ခဲ့ပါဦးဆိုပြီး တစ်ဖက် လှည့်နဲ့ လိမ်ညာစကားဆိုခဲ့တယ်။ လိမ်ညာတဲ့သူမှာ ရိုးသားမှုမရှိဘူး။ အဲ့ဒီကနေစပြီး သူဟန် ဆောင်လာတယ်။ ကောက်ကျစ်လာတယ်။

နောက်ဆုံးဘယ်သူကိုမှ မငဲ့ကွက်တော့ဘဲ အပြစ်မဲ့တဲ့ကလေးတွေကို သတ်ဖြတ်တဲ့အထိ ယုတ်မာလာတယ်။ မိဘတွေရင်ကွဲ ပက်လက်နဲ့ ငိုကြွေး နေတာကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ သူများတွေဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် လုပ်ချင်တာကိုပဲ မိုက်ရူးရဲဆန်ခဲ့တယ်။ လူညာကြီးကနေ လူ သတ်သမားအဆင့် ရောက်သွားတယ်။ ဟန်ဆောင်ပြီး ညစ်လာတယ်။ မာန်ထောင်ပြီး အပြစ်ရှာတယ်။ တဖြည်း ဖြည်းနဲ့အချစ်တစ်ခု မွေးဖွားခြင်းဇာတ်လမ်းမှာ ဟေရုဒ်မင်း ကြီးက လူကြမ်းကြီး ကိုပေါက်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါတွေ ဘာ ကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။

အချက် ၂ ချက်နဲ့ ဝေမျှ ချင်ပါတယ်။
နံပါတ် ၁ . . မနာလိုစိတ်ရှိတဲ့ အတွက်ကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ဟေရုဒ်မင်းက ဘုရင်။ သူ့ကို ကျော်ပြီး ခုမှပေါ်တဲ့သူကို ဘုရင်ဆိုပြီး အဝေးကြီးကနေ တကူးတက လာရောက်ဖူးမြော်တဲ့အခါမှာ ကျော တယ်လို့ခံစားရတယ်။ တခါတလေ သူများတွေက ကိုယ့်ထက်သာရင် မုဒိတာမပွားနိုင်တဲ့စိတ်တွေ လူတချို့မှာရှိတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ အောင်မြင် မှုကို မရှုဆိတ်နိုင်ဖြစ်ကြတယ်။ မနာလိုစိတ်က အချင်းချင်းကို မေတ္တာ ပျက်စေပါတယ်။

နံပါတ် ၂ အချက်က . . ဩဇာ အာဏာ တပ်မက်ခြင်း။ ဘယ်အရာမှ မတည်မြဲပါဘူး။ မတည်မြဲတဲ့ အရာတွေကို တလွဲတပ်မက်နေတာက မိမိ စိတ်ကို မလုံခြုံစေပါဘူး။ အချိန်တန်ရင် ပလ္လင်ပေါ်က ဆင်းရဲမှာပဲ။ နောက်လာ မယ့်သူကို နေရာဖယ်ပေးရမှာပဲ။ နေရာမပေးချင်လို့မရဘူး။ ဆုပ်ကိုင်ထားလို့ မရဘူး။ ကိုယ်ဆုပ်ကိုင်ထားသရွေ့ အဲ့ဒီအရာကို ကိုယ်မပိုင်ဘူးဆိုတာ ပိုသေချာ လာတယ်။ ဥပမာ . . ရေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ထားကြည့်၊ ဘယ်လိုမှ မရဘူး။ ကိုယ်က ဆုပ်ကိုင်ထားလေ ရေကယိုစီးကျလေပဲ။ ကိုယ်ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို

ကိုယ်ပိုင်တယ်ဆိုပါစို့။ အဲဒီ ပစ္စည်းက ငါ့ဟာ ဆိုတဲ့ တပ်မက်စိတ်ကြောင့် ပစ္စည်းရဲ့ချည် နှောင်မှုကိုခံရတယ်။ ပစ္စည်းကို ကိုယ်ပိုင်တာ မဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်းက ကိုယ့်ကို ပိုင်နေတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ တပ်မက်တဲ့ အရာတွေအား လုံးထဲမှာမှ အာဏာကို တပ်မက်လွန်းတာက အများအတွက် ပိုဒုက္ခရောက်တယ်။ ဟေရုဒ် မင်းကြီးရဲ့ အာဏာ တပ်မက်စိတ်ကြောင့် အပြစ်မဲ့တဲ့ကလေးတွေ အသက် စတေးလိုက် ရတယ်။

မနာလိုတဲ့စိတ်ကနေ တဖြေးဖြေး မေတ္တာပျောက်ပြီး သြဇာကို မက်လာတဲ့အခါ မှာ ဘုရားမကြိုက်တဲ့ ဒုစရိုက်တွေကို လုပ်လာ

တတ်ပါတယ်။ အချင်းချင်း မေတ္တာထားပြီး တစ်ယောက်ရဲ့ အောင်မြင်မှုမှာ မုဒိတာပွားပေးနိုင်ဖို့လိုတယ်။ ကျနော်တို့တွေ တစ်ရက်ကျ တာဝန်တွေ ယူရမယ်။ ကိုယ့်ကိုပေးတဲ့ တာဝန် ရာထူးဟာ အာဏာပြဖို့မဟုတ်ဘဲ အစေခံဖို့ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကိုသဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။ အချိန်စေ့ရင် နေရာဖယ်ပေး ရမှာပဲ။

တာဝန်ယူဖို့ပြင်ဆင်နေကြသလို နေရာပေးဖို့အတွက် လည်းပြင်ဆင်ရမယ်။ မနာလိုခြင်းအစား မုဒိတာပွား။ အာ ဏာ ပွားမည့်အစား မေတ္တာထား နိုင်မယ်ဆိုရင် လောက လူသားတိုင်း စိတ်နှလုံးအေးချမ်းကာ ငြိမ်သက်ချမ်းသာခြင်း ရှိကြပါလိမ့်မယ်။

သီကီရှင်း

သမီးကလေးထံမှလက်ဆောင်

လူတစ်ယောက်သည် ၃ နှစ်အရွယ် သမီးလေးကို ရွှေစက္ကူတစ်ရွက်ဖြုန်းတီးခဲ့သည့်အတွက် အပြစ်ပေးလေသည်။ အကြောင်းမှာ ခရစ္စမတ်(စ်) သစ်ပင်ခြေရင်း၌ထားရှိရန် သေတ္တာကလေးတစ်ခုကို အလှဆင်ဖို့အတွက် ပိုက်ဆံခက်ခဲလွန်းသောကြောင့် ဒေါသထွက်မိလေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ မနက်ခင်းမှာတော့ သမီးငယ်ကလေးဟာ ဖခင်ထံ လက်ဆောင်ကလေးယူလာပြီး “ဖေဖေ၊ ဒီမှာ ဖေဖေအတွက်. .” လို့ပြောလိုက်သည်။

ထိုသူသည် အစောပိုင်းက သမီးငယ်ကလေးကို အလွန်အကျွံတုံ့ပြန်မှုကြောင့် ရှက်ရွံ့မိလေသည်။ သို့သော် သမီးငယ်ယူလာသော သေတ္တာကလေးသည် ဗလာ ဖြစ်နေသည်ကို သူသိသောအခါ ဒေါသထွက်လာရပြန်သည်။ သူက သမီး ကလေးကို “သင် တစ်စုံတစ်ဦးကိုလက်ဆောင်ပေးသည့်အခါ အတွင်း မှာ တစ်ခုခုတော့ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ သိထားတယ်မဟုတ်ဘူးလား” သမီးကလေးမှာ သူ၏မျက်ဝန်းထဲမှမျက် ရည်များအပြည့်နဲ့ သူမ၏ဖခင်ကိုကြည့်ရင်း “အိုဖေဖေ၊ အဲလိုလုံးဝ မဟုတ် ဘူးလေ။ အဲဒီသေတ္တာထဲကို သမီးရဲ့အနမ်းကလေး တွေ မှုတ်ထည့် ထားတာ။ အားလုံး ဖေဖေ အ တွက်ပါပဲ။” ဖခင်လည်းစိတ် မကောင်းဖြစ် သွားရလေသည်။ သူ၏သမီးကလေး ကိုဖက်ပြီးသူ့ကိုခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်း ပန်ခဲ့လေသည်။

Gift from Daughter

The story goes that some time ago, a man punished his 3-year-old daughter for wasting a roll of gold wrapping paper. Money was tight and he became infuriated when the child tried to decorate a box to put under the Christmas tree. Nevertheless, the little girl brought the gift to her father the next morning and said, "This is for you, Daddy."

The man was embarrassed by his earlier overreaction, but his anger flared again when he found out the box was empty. He yelled at her, stating, "Don't you know, when you give someone a present, there is supposed to be something inside? The little girl looked up at him with tears in her eyes and cried, "Oh, Daddy, it's not empty at all. I blew kisses into the box. They're all for you, Daddy."

The father was crushed. He put his arms around his little girl, and he begged for her forgiveness.

Only a short time later, an accident took the life of the child. It is also told that her father kept that gold box by his bed for many years and, whenever he was discouraged, he would take out an imaginary kiss and remember the love of the child who had put it there.

Moral: In a very real sense, each one of us, as humans beings, have been given a gold container filled with unconditional love from our children, family members, friends, and God. There is simply no other possession, anyone could hold, more precious than this.

မကြာခင်အချိန်တွင် မတော်တဆမှု တစ်ခုကြောင့် ကလေးငယ်၏ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ ဖခင်သည် ထိုရွှေသတ္တာလေးကို အိပ်ယာထဲတွင်နှစ်ပေါင်းများစွာ ထားရှိထားပြီး၊ စိတ်ဓာတ်ကျသည့်အခါတိုင်း ထိုသေတ္တာထဲတွင်ထားခဲ့သည့် သမီးငယ်လေးငယ်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အနမ်းကလေးများကို စိတ်ကူးယဉ်အမှတ်ရ နေမိတော့သည်။

ကိုယ်ကျင့်တရား - အမှန်တကယ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရလျှင် လူသားများ တစ်ဦးစီတိုင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ကလေးများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏မိသားစုဝင်များ၊ မိတ်ဆွေများနှင့် ဘုရားသခင်ထံမှ ခြွင်းချက်မရှိသောချစ်ခြင်း မေတ္တာများဖြင့် ပြည့်ဝနေသော ကွန်တိန်နာကားတစ်စီးအပြည့် ရွှေလက်ဆောင်များကိုရရှိခဲ့ပေသည်။ ဒီထက်ပိုပြီး အဖိုးထိုက်သော အခြားပိုင်ဆိုင်မှုမရှိနိုင်တော့ပါ။

Internet မှ ကူးယူပြီး Google Translate ဖြင့်
ဘာသာပြန်သည်။

(ဆာလံ ၂၇၊ ၁)

လောကမှာ ကြောက်စရာတွေများတယ်။ ကြောက်သင့်တာကိုကြောက်၊ ခြောက်သင့်တာကိုခြောက်ကြတယ်။ သူငါ့ကိုယ်စီအကြောက်ကိုယ်စီ။ ကိုယ်ပိုင်အကြောက်တရားတွေရှိသလို၊ ဘေးကဖန်တီးလို့ကြောက်နေရတာတွေလည်းရှိတယ်။

မွေးဖွားခြင်းအစမှာ အော်ငိုကြတဲ့ကလေးတွေ။ ကြောက်လို့အော်တာလား၊ အသက်ရှူဝဖို့အော်ငိုတာလား။ ဆေးပညာအရတော့ အဆုတ်သေးသေး လတ်လတ်ထဲကို သဘာဝလေရှူသွင်းဖို့၊ သဘာဝတရားက အော်ငိုခွင့်ပေးလိုက်ခြင်းဆိုပဲ။

ပြင်ဦးလွင်မှာ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်ဖောက်တာနဲ့ကိုပဲ။ နိုင်ငံခြားခရီးသွားတွေ အတော့်ကိုနည်းကုန်ကြတယ်။ ကြောက်လို့။ မလတ်တောင်ရေစားလို့ တောင်ပြိုလူသေ၊ တောင်ခြေမှာနေဖို့အတော်လေး စဉ်းစားလာ

ကြတယ်။ ကြောက်လို့။ မိုးတွင်းဆို လေယာဉ်စီးသူနည်းတယ်။ ကြောက်လို့။ အင်္ဂလိပ်ဆေးနဲ့ကုလို့မပျောက်ရင်၊ မြန်မာဆေးကိုလှည့်သုံးကြည့်မယ်။ သေရမှာကြောက်လို့။ ကျောင်းတက်ရုံနဲ့အားမရ၊ ကျူရှင်လိုက်ကြသေးတယ်။ ကျမှာကြောက်လို့။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရယူလို့မူအတွက်၊ တစ်စုံတစ်ရာ ပြည့်စုံအောင်ဖြည့်ဆည်းနေကြတယ်။ ကြောက်လို့။ မကြောက်တဲ့သူရောရှိသေးလား။ ကြောက်ရမှာကိုတောင် ကြောက်နေမိတယ်။

ကောင်းတာလုပ်တာတောင်မှ မကောင်းတာတွေ ဖြစ်လာမှာကို ကြောက်နေမိတယ်။ စိုးရိမ်လွန်ခြင်းသည် လည်း ကြောက်ခြင်းတစ်မျိုးပဲ။

သင်တို့သည် နေ့ရက်များ၊ လများ၊ ဥတုရာသီများနှင့် နှစ်ကာလများကို စောင့်ထိန်း လိုက်နာနေကြပြီတကား။ သင်တို့အတွက်ငါကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ပြီလောဟု ငါစိုးရိမ်ပူပန်မိ၏။ (ဂါလာဆိယာ ၄၊ ၁၁)

ကြည့်ပါ။ ရှင်ပေါလုပင်လျှင်၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်မည့် ဒေသနာတော်အတွက်၊ စိုးရိမ်ပူပန်နေမိတယ်။ သူ၏ သားသမီးများယုံ ကြည်ခြင်းပျက်သွားမည်ကို ကြောက်နေမိတယ်။ သို့သော် အရာခပ်သိမ်း၊ ကိုယ်ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်နေမည်ဆိုပါက၊ အဘယ်ဘုရားလိုမည်နည်း။

မတတ်နိုင်ခြင်း၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်း၊ မရှိနိုင်ခြင်း စသည့် အနှုတ်လက္ခဏာများသည် ဘယ်အတွက်ကြောင့် လောကကြီး၌ မင်းမူနေရသနည်း။

အမေးရှိလျှင်၊ အဖြေရှိ။ အမေးက ဘုရားလောင်း၊ အဖြေက နွားကျောင်းသား။ သိသလောက်ရှယ်ကြည့်ရအောင်။

ကိုယ်တော်က ငါ၏ရွှေမျက်နှာတော်ကို မှာကြ လောဟုမိန့်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်၏နှလုံးသားကလည်း ကိုယ်တော်၏ရွှေမျက်နှာတော်ကိုမှာပါသည်။ ဟု (ဆာလံ ၂၇၊ ၈)က ဆိုပါလား။

ကြောက်လို့အားကိုးရာရှာတော့၊ ရွှေမျက်နှာကိုရှာခိုင်းတယ်။ ဘုရားရွှေမျက်နှာက ဘာလုပ်ပေးနိုင်လို့တုန်း။ ရှင်ဖို့ဆုတောင်းလို့မရရင်၊ မြန်မြန်သေအောင် ဆုတောင်းပေးလိုက်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် အဲ့လိုပဲ တောင်းကြည့်ဖူးတယ်။ တကယ်ပဲပြည့်ပါတယ်။ ဝေဒနာခံထမ်းပြီး အသက်

ရှည်မယ့်အတူ၊ ကောင်းသောသေခြင်းနဲ့ မြန်မြန်
သေရအောင် ဆုတောင်းပေးဖူးတယ်။ ပြည့်တယ်။
တောင်းပြီးသုံးရက်ကြာတော့၊ အဲ့လူသေသွားတယ်။

သေမင်း၏အဆိပ်ဆူးကား အပြစ်ဒုစရိုက်ပေတည်း။ အပြစ်
ဒုစရိုက်၏တန်ခိုးကား ပညတ်တရားပေတည်း။ ဘျီရာထွင် ငါတို့၏
သခင်ယေရှု၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်ငါတို့အား အောင်မြင်ခြင်းကိုပေးတော်
မူသောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပါ၏။ (ပ-ကော် ၁၅
၅၆-၅၇)

ရှင်ချိန်လည်းချီးမွမ်း၊ သေရင်လည်းချီးမွမ်း။
ဒီလူရူးနေတာမဟုတ်နိုင်။ ခံနိုင်ရည်ထက်ကျော်လွန်
ပြီး၊ ခံစားမှုရှားပါး ပျောက်ကွယ်သွားတာပဲ ဖြစ်ရ
မယ်။ ခံစားချက်မရှိရင် လူမပီသဖူးလို့ဆိုနိုင်တယ်။
ခံစားချက်တိုင်းကိုနားလည်ပြီး ခံယူချက်ကို ခိုင်မာ
တည်တံ့အောင်ထားနိုင်ခြင်းက၊ ခန္တီပါရမီ ပြည့်နေလို့
ပေါ့။ လူပီသလွန်သွားပြီး လူသေကြီးလို တုန့်ပြန်မှု
ကင်းသွားတာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါဟာလည်း ပါ
ရမီ တစ်ပါးပဲ။ သုဿန်ပါရမီလို့ခေါ်တယ် ။

အခုကတည်းက ရှင်နေရင်လည်းမမြောက်၊
ခံရလည်းဒူးမထောက်၊ သေရမှာလည်းမကြောက်
သူတွေသာ၊ ဘဝကိုသာသာယာယာဖြတ်ကျော်နိုင်
ကြသည်ပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲသိလား။

မြော်လင့်ခြင်းကို မပိုမလို
သခင်ဆိုရာ သွားတော့မည်၊
ဒိဗ္ဗာပြစ်ကင်း ဟိုကျွန်းမည်၊
အဆင်းနှလုံး ချစ်အထုံးကြောင့်
မပြုန်းအင်အား ပြုံးရယ်မရှားပေါ့၊
စောင့်ငဲ့လျက်သာ နေတော့မည်။

မေတ္တာမွန်ဖြင့်
စိုးဟေမာန်စိုး
၁၈-၉-၂၀၁၉

အသက်
(၁၀၀)နှစ်ရှိပြီ
ဖြစ်သော၊ ဘုရား
တရားရှိသူ၊ တရား
ဟောကောင်းသူ ဓမ္မဆရာ
ကြီးအဖိုးဖြစ်သူထံသို့ပြီးခဲ့သော
အပါတ်က ဖုန်းဆက်ခဲ့သည်။ အ
ဆက်အသွယ်ပြတ်သွားခဲ့သည်မှာအတန်
ငယ်ကြာပြီဖြစ်၍၊ အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော
အဖိုးအားသာကြောင်းမာကြောင်းနှင့်ကျန်းမာရေး
ဂရုစိုက်ရန်တို့ကိုပြောကြားရန် ဖုန်းဆက်ခြင်းဖြစ်
သည်။

မဆိုစလောက်နားလေးသည်မှလွဲ၍ ကျန်း
မာပြီး အားလုံးကိုသိနေသေးသော အဖိုးဖြစ်သူ၏
စကားတစ်ခွန်းသည် အိပ်ပျော်နေသော ကျမ၏ အ
သိတရားတစ်ခုကို အတင်းကြီးလှုပ်နှိုးလိုက်သကဲ့သို့
ဖြစ်လာသည်။

“မြေးမလေးရေ၊ သေခြင်းအတွက်အမြဲ
ပြင်ဆင်ထားနော်၊ အဖိုးကအသက်တစ်ရာကျော်ပြီ။

လူ့လောကကြီးမှာလဲ နေလို့ဝသွားပြီ။ သွားချင်ပေမယ့်လဲ အချိန်မစေ့သေးတော့ ဒီလောကကြီးမှာနေနေရတုံးပဲ။ သေခြင်းက အဖို့ကိုဘယ်အချိန်ခေါ်မယ်မသိ။ ငါ့မြေးစစ္စတာရဲလဲငယ်သေးတယ်ဆိုပြီး သေခြင်းကိုမေ့မထားနဲ့နော်။ မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ခိုးလိုလာမှာ အဲဒီသေခြင်းပဲ။ သတိနဲ့အမြဲပြင်ဆင်ထားနော်သမီး။ တကယ်တော့ တို့ရဲ့ထာဝရနေအိမ်က ဒီလောကမဟုတ်ဘူး။ သေခြင်းရဲ့တစ်ဖက်ကမ်း ဘုရားရဲ့နိုင်ငံတော်မှာ။

တို့အားလုံးက ဘုရားဆီကလာတာ။ အဲဒီဘုရားဆီကိုပြန်ရောက်အောင်သွားရမှာ။ အဖို့ကတော့လျှောက်ခဲ့တာကြာပြီ။ ရောက်ခါနီးပြီ။ အပြစ်အမှားတွေအတွက် နောင်တယူရင်း၊ ဆပ်ဖြေရင်းနဲ့ အိမ်တော်ကို ဝင်ရဖို့စောင့်နေတယ်။ ငါ့မြေးလဲကြိုးစားနော်၊ ဘုရားဆီကို ပြန်သွားရမယ် ဆိုတာမမေ့နဲ့။ သေခြင်းကို မမေ့နဲ့သမီးရေ။”

မီးစာကုန်ဆီခန်း ဘဝ၏နောက်ဆုံးနေဝင်ချိန်ကို စောင့်မျှော်နေသောအဖို့ဖြစ်သူက သူ၏မြေးမလေးဖြစ်သော ကျမအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ဖြင့်မှာကြားခဲ့သော စကားလေးမှာအတန်ငယ် တုန်လှုပ်ချောက်ခြားစရာအကြောင်း ဖြစ်ပေမဲ့ ကျမတို့အားလုံးအတွက် တန်ဖိုးရှိသော နှိုးဆော်မှုကြီးဖြစ်သည်ဟု ကျမခံစားမိသည်။

ကျမချစ်ရသော အဖို့ဖြစ်သူပြောခဲ့သည့် စကားလေးများကိုထောက်ခံရင်း ကျမတို့တစ်ဦးဆီထံသို့ အချိန်အခါမရွေး၊ နေရာမရွေး၊ ပုံစံမရွေး ရောက်လာနိုင်သည့် သေခြင်းတရားကို ထောက်ရှုမိသည်။

သေခြင်းတရား ကျမတို့ဆီသို့ရောက်လာသောအခါ အသင့်အနေအထားနှင့်ကြိုဆိုရန် လိုအပ်သည်။ မနက်ခင်း

ရောက်လာသောအခါ ညနေအထိနေနိုင်ပါမည်လားဟုစဉ်းစားသင့်သည်။ ညနေရောက်လာသောအခါ နောင်တစ်နေ့ကိုမြင်ရပါမည်လားဟုသတိချပ်သင့်သည်။ ဒီနေ့အသက်ရှင်ခြင်းသည် ငါ့အတွက်နောက်ဆုံးဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော အတွေးခံယူချက်ဖြင့် နေ့စဉ်အသက်တာကို ရှင်သန်သင့်သည်။

မထင်မှတ်စွာ မမျှော်လင့်စွာ ဆုံးပါးသွားခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေများအကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်များအကြောင်း မကြာခဏကြားဖူးသည်။ အမြင့်မှကျ၍သေသူ၊ အသတ်ခံရ၍သေသူ၊ ကားတိုက်ခံရ၍သေသူ၊ အိပ်နေရင်းနှင့်သေဆုံးသွားသူ၊ အကြမ်းဖက်ခံရ၍သေသူ၊ စစ်ပွဲ၌သေဆုံးသွားသူ၊ ရေနစ်၍သေသူစသည်ဖြင့် အမှတ်မထင်သေခြင်းကိုရင်ဆိုင်ကြရသည်။

မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့် အချိန်၊ မည်သို့သောပုံစံမျိုးဖြင့်သေမည်ကို မသိသော်လည်း၊ သေချာသောအရာတစ်ခုမှာ ကျမတို့အားလုံး သေကြရအုံးမည်။ မပြင်ဆင်ဘဲနှင့်သေခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရခြင်းသည် ကျမတို့အတွက် အရှုံးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုထက်ပို၍ အပြစ်ကြီးအခြေအနေတွင် သေခြင်းကိုလက်ခံခဲ့ရပါလျှင် ထိုအရာလောက် နာကျင်စရာကောင်းသော ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကျမတို့တွင် မရှိနိုင်တော့ပါ။

အသက်ရှင်စဉ်အချိန်တွင် လုပ်သင့်သည်များကို လုပ်ကိုင်ရမည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်၊ ပါရမီများ ဆည်းပူးရမည်။ လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရမည်။ မိမိဝိညာဉ်အတွက် ရိက္ခာများစုဆောင်းရမည်။ ဤသို့ရှင်သန်ခြင်းဖြင့် အချိန်တန်သောအခါ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ကင်းဝေးပေလိမ့်မည်။ အခြားအရေးကြီးသော အရာတစ်ခုရှိသေးသည်။ လောက ပစ္စည်းဥစ္စာများ၌ လိုအပ်

သည်ထက်ပို၍ မတွယ်တာရန်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၌ယုံကြည်အားထားပြီး၊ သူ၌အမြစ်တွယ်လျက် သူသာလျှင် အကြီးမြတ်ဆုံးသော ရတနာတစ်ပါးအဖြစ် မှတ်ယူရင်း လောကအသက်တာကိုရှင်သန်နိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ဤလောကတွင် သေချာသောအရာ အနည်းငယ်ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ သို့သော် အလွန်သေချာသော အရာတစ်ခုသည်ကား၊ အားလုံးသော ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် မုချသေကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဘယ်နေရာမှာလဲ။ ဘယ်အချိန်မှာလဲ။ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့လဲ ဆိုသည်ကိုမည်သူမျှမသိနိုင်သော်လည်းသေခြင်းတရားအကြောင်းကို မကြာခဏ ထောက်ရှုစဉ်းစား ပြင်ဆင်နေသောသူများသည် အမှန်ပင်ပညာရှိသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ကောင်းသောသေခြင်းနှင့်သေနိုင်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်းသည်လည်း အလွန်အရေးကြီးပေသည်။ သေခြင်းအတွက် ယနေ့တွင် သင်မပြင်ဆင်လျှင် မနက်ဖန်တွင် ပြင်ဆင်ရန် ပိုမိုခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ မနက်ဖြန်သည် မသေချာပါ။ မနက်ဖြန် သင်နေရလိမ့်ဦးမည်ဟု သင့်ကိုမည်သူမျှ ပြောထားသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ အို

မင်းလာသောအခါ သို့မဟုတ် ရောဂါခံစားလာရသောအခါမှ ပြင်ဆင်မည်ဟုလည်း မပြောသင့်ပါ။ ရောဂါဝေဒနာနှင့်နာကျင်မှုများအကြားတွင်ကုသိုလ်ပါရမီဆည်းပူးရန် အလွန်ခက်ခဲသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သင်သေပြီးသွားသော အခါတွင်လည်း အခြားသူတို့၏ဆုတောင်းမေတ္တာများကို သင်မမျှော်လင့်လေနှင့်။ မကြာခင်အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုတွင် သူတို့သင့်ကို မေ့လျော့သွားမည်ဖြစ်သည်။

ဒုက္ခအခက်အခဲများကို ရှောင်ရှားခြင်းထက် သေခြင်းတရားကို ပွေ့ဖက်ကြုံဆိုနိုင်ရန်ကြိုးစားခြင်းသည် ကောင်းသောပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလတို့သည် အလျှင်အမြန်ကုန်ဆုံးသွားနေကြသည်။ ကုန်ဆုံးသွားသော အချိန်ကိုလည်း မည်သည့်အခါမျှ ပြန်ရတော့မည်မဟုတ်။ ဘုရားရှင်၏နိုင်ငံတော်ကိုရောက်မှ ထာဝရငြိမ်းချမ်းစွာအနားယူရမည့် လောကခရီးသည်တစ်ဦး၏ အဖြစ်အခြေအနေကို အစဉ်သတိချပ်ရင်း ဤလောကအသက်တာကို အဓိပ္ပါယ်ရှိစွာ ဆက်လက်ရှင်သန် ကြပါစို့။

ရှားနွယ် (SFX)

အတွေးအခေါ်မှန်ပါစေ....

ဖားတစ်ကောင်က ကင်းခြေများတစ်ကောင် လမ်းလျှောက်တာကိုကြည့်ပြီး
ဘယ်ခြေချောင်းက စလှမ်းသလဲဆိုတာကို စူးစမ်းနေရင်း သူ့ကိုယ်တိုင် ဘယ်လို
စခုန်ရမလဲတောင် ယောင်မှားမှားဖြစ်သွားတယ်။

လူတစ်ယောက်က မိုးရွာထဲထီးကလေးဆောင်းပြီး လမ်းလျှောက်နေစဉ် စဉ်းစားမိတယ်။
တော်သေးတာပေါ့၊ မိုးကအပေါ်ကကျလာလို့။ အောက်ဖက်မှာများ ရွာလို့ရှိရင်
ဘယ်လိုထီးဆောင်းရမလဲဆိုတာ တွေးလို့မရဖြစ်သွားတယ်။

အတွေးအခေါ်ကပြောင်းပြန်ဖြစ်ရင်
ဘဝကလည်း ပြောင်းဆန်သွားလိမ့်မယ်။
အတွေးအခေါ်မှန်ပါစေ။

မှတ်မှတ်သားသားမှတ်စုများမှ. . .

ကောင်းသော စိတ်စွမ်းအားနှင့်

မကောင်းသော စိတ်စွမ်းအား

အခန်း (၅)

နှောင့်ယှက်ခြင်း၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများ

၁။ နှောင့်ယှက်ခြင်းကို ငြိမ်ခံနေလျှင် ပိုဆိုးတတ်ခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်လျှင် ဖားနည်းလာခြင်း။ (SpEx, 325-327)

ရန်သူဖြစ်သည့် (မကောင်းသော စိတ်စွမ်းအားဖြင့် နှောင့်ယှက်ခြင်း)သည် ငြိမ်ခံနေလျှင်ပိုဆိုးလာပြီး ဆန့်ကျင်လျှင် အားနည်းလာသည့် အတွက် (မာယာများသော) မိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့် စိန်အီဂဏေးရှုပ်က ဥပမာပေး နှိုင်းယှဉ် ပြခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို နှောင့်ယှက်တတ်သည့်နတ်ဆိုးအားရင်ဆိုင်ရန် ကြောက်ရွံ့၊ ငြိမ်ခံမနေဘဲ ဇွဲလုံ့လသတ္တိအပြည့်ဖြင့် ဆန့်ကျင်ရပါမည်။

ကျွန်တော် ဆုတောင်းချိန်၌ မကောင်းသည့်အတွေးများနှင့် ယခင်ကြည့်ခဲ့သော ဗီဒီယိုအကြောင်း အတွေးထဲတွင် ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီးပြားယောင်းတတ်လေသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲကနေ ထိုအရာတွေကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ချင်သော်လည်း “ဒီအတွေးအတိုင်းပဲနေလိုက်ပါ။ ဖျောက်ဖျက်ဖို့မလိုပါဘူး။” ဟု အခြားအတွေး ကလုံ့ဆော်လေ၏။ ထို့နောက်တဖြည်းဖြည်းခြင်း ကျွန်တော့်အတွေးထဲမှပေါ်လာသည့် မိန်းကလေးနောက်သို့ မျောပါသွားရင်း၊ နောက်ဆုံး ကျွန်တော် ဆုတောင်းဖြစ်တော့ပေ။ ကျွန်တော် မိမိကိုယ်ကို သတိထားမိချိန်၌ ကျွန်တော့်အတွေးများ၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းနောက်သို့ လိုက်ပါမိသည့်အတွက် ဆုတောင်းခြင်းကိုဆုံးရှုံးလိုက် ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဦးကျော်ကျော်အား စာမေးပွဲဖြေမည့် ကျောင်းသူတစ်ဦးထံမှ လာဘ်ထိုးငွေကိုလက်ခံရန် သူ၏ဇနီးကဆွဲဆောင်လေ၏။ ယင်း လာဘ်ထိုးငွေကို “ငါမလိုချင်ပါဘူး။” ဟု ဦးကျော်ကျော် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုငွေကို အလိုရှိသည့် သူ၏ဇနီးသည်က သူ့ကို ဆက်လက်ဆွဲဆောင်သော်လည်း ဦးကျော်ကျော် ဆုံးဖြတ်ချက်ခိုင်မာစွာ ငြင်းဆန်ခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ထိုလာဘ်ထိုးငွေယူဖို့ ပြားယောင်းမှု ကို အောင်မြင်နိုင်ခဲ့သည်။

မရီရီမာ၏ အတွေးအကြံနှင့် မသီပရာ၏ အတွေးအကြံကို လေ့လာကြပါစို့။ မရီရီမာသည် သူမ၏ ချစ်သူ ကိုတိုးတိုးကိုအလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ သူတို့အတူသွားလာလည်ပတ်သည့် ညနေခင်းတွင် ကိုတိုးတိုးက သူမအားတည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် သူနှင့်အတူအိပ်စက်ပျော်ပါးရန် ဆွဲဆောင်ခဲ့သည်။ သူမချစ်သူ၏ ဆွဲဆောင်မှု သည် မိမိအလိုရမ္မက်ကိုသာ ဖြည့်ဆည်းလိုပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် မညီညွတ်သည့်လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုတိုးတိုးအား ချို့ချို့သာသာရှင်းပြကာအိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မသီပရာမှာမူ သူမ၏ချစ်သူ ကိုအောင် မင်းက သူနှင့်အတူ အိပ်စက်ပျော်ပါးရန်ဆွဲဆောင်သည့်အခါ “ဘာမှ မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ သူ့နောက်လိုက်

စမ်းကြည့်မယ်။” ဟု သူမစိတ်ထဲ၌ စဉ်းစားနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် မအီပရာသည် ကိုအောင်မင်းနှင့် အတူအိပ်စက်ပျော်ပါးခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ မကြာမကြာ အတူနေထိုင်ကြပြီး နောက်တစ်လတွင် ကိုအောင်မင်း ကသူမကို ထားခဲ့သဖြင့် မအီပရာမှာ လွန်စွာစိတ်သောက ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ဥပမာများက ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ဆန့်ကျင် လျှင်အားနည်းသွားပြီး ထိုအရာကိုလက်ခံကာငြိမ်ခံနေလျှင် ပိုဆိုးသည့်လွှမ်းမိုးမှုကိုခံရတတ်ကြောင်း သိနိုင် ပါသည်။ အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည်လည်း မကောင်းသည့် နတ်ဆိုး၏ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းကိုခံခဲ့ကြရ သည် မဟုတ်ပါလော။ သူတို့နှစ်ဦးသည်လည်း ထိုဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းကြောင့်သာ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

၂။ အမြဲပုန်းကွယ်နေတတ်သည့် နှောင့်ယှက်ခြင်း။ (SpEx, 236)

ရန်သူ(ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်သူ)သည် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ရှုပ်တတ်သော လူတစ်ဦးနှင့်တူသည်။ ထို့နည်းတူ နတ်ဆိုးနှင့်ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းတို့သည်လည်း နှောင့်ယှက်ခြင်းခံရသူတို့က သူတို့၏ အ ကြီးအကဲများအား ဖွင့်မပြောအောင်ရင်းတို့၏ ပုန်းကွယ်သည့် မာယာ ကွင်းဖြင့်ဆွဲဆောင်တတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အမြဲတိုးတက် ကောင်းမွန် အောင် ကြိုးစားနေကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ရဲရင့်စွာ ဖွင့်ဟပြောဆို ဆွေးနွေးနိုင်သည့် သတ္တိမျိုးလိုအပ်ပါသည်။

ယင်းသို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလှုပ်ရှားမှု ပြုလုပ်ရန်အားပေးခြင်းအားဖြင့် မကောင်းမှုကို ထပ်မံပြု လုပ်စေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုမရှိဘဲ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးပြုလုပ်သူတိုင်း၌ ထိုကဲ့သို့သော လက္ခဏာမျိုးတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြုံတွေ့နေသည့် အခက်အခဲပြဿနာများကို အခြားသူများနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းဖြင့် ဖြားယောင်းမှုများကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းသည် ကျန်းမာခြင်းကိုတောင်းတနေသည့်လူနာက မိမိ၏ခံစားချက်များကို ဆရာဝန် အားပွင့်လင်းစွာ ပြောပြသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆရာဝန်သည် လူနာ၏ အနာရောဂါကို သေချာစွာ သိရှိပြီး ဆေးပေးခြင်းအားဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဖြားယောင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်ရန် မည်ကဲ့သို့လုပ်ဆောင်ရမည်နည်း။

သာမန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၌ ဝိညာဉ်ရေးလမ်းညွှန်သူ၊ မိမိယုံကြည် စိတ်ချရသည့်သူများနှင့် အပြစ်ဖြေ နားထောင်ပေးသူများ လိုအပ်ပါသည်။ သူတို့ထံ မိမိခံစားချက်များကို ပွင့်လင်းစွာဆွေးနွေးရန် အရေးကြီး သည်။ အတွေ့အကြုံရှိသူများ၏ အကူအညီသည် ကျွမ်းကျင်သည့် ဆရာဝန်တစ်ဦး၏ ဆေးကဲ့သို့ ထိရောက် မှုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အမြန်ဆုံးဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းဖြင့်သာ လိုအပ်နေသည့် အကူအညီကို အမြန်ဆုံးရရှိနိုင် မည်ဖြစ်သည်။

သာမန်အားဖြင့် မည်သူမျှ မိမိ၏ အားနည်းချက်များ၊ ချွတ်ယွင်းချက်များနှင့်မပြည့်စုံမှုများကို ဝိညာဉ် ရေးလမ်းညွှန်သူနှင့် အခြားသူများအား ဖွင့်ဟပြောချင်မည် မဟုတ်ပေ။ ပြောဆိုရန် မလွယ်ကူချေ။ သို့သော်

မကျန်းမာသည့် လူနာတစ်ဦးအတွက်ဆရာဝန်နှင့် မဆွေးနွေးဘဲ ကြောက်နေလျှင် အခြေအနေပိုဆိုးသွားနိုင်၏။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ရန် မလွယ်ကူသော်လည်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်စေနိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းဖြစ်သည်။

အောက်ဖော်ပြပါ ဥပမာများတွင်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုလိုအပ်ပုံကို လေ့လာနိုင်သည်။

မသင်းသင်းသည် မိဘများမရှိခိုက်ဦးလေးဖြစ်သူ၏လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအမွေပြုကျင့်ခြင်းကိုခံရ၏။ သူမ၏ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် ထိုအကြောင်းကိုမိဘများအားဖွင့်ဟမပြောဆိုခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့်မိဘများကမူ ဦးလေးဖြစ်သူသည် သူမအားစောင့်ရှောက်ပေးနေသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

ဦးလေးဖြစ်သူ၏ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးအပြုအမူနှင့်မသင်းသင်းကိုယ်တိုင်နှုတ်ဆိတ်နေခြင်းကြောင့် ဦးလေးဖြစ်သူမှာမကောင်းမှုကိုအခါခါကျူးလွန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးလေးဖြစ်သူ၏ခြိမ်းခြောက်မှုကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်မသင်းသင်းခမျာငြိမ်နေခြင်းဖြစ်ပေ၏။

ထိုကျူးလွန်မှုများကိုငြိမ်မခံနိုင်တော့သည့်အခြေအနေရောက်မှသာသူမ၏မိခင်အားအဖြစ်ပျက်အားလုံးကို ဖွင့်ဟပြောပြခဲ့သည်။ ယင်းအဖြစ်ပျက် အစကတည်းက ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့လျှင်သူမဦးလေး၏ ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းကိုခံရတော့မည် မဟုတ်ချေ။

တစ်နေ့၌ မောင်အားမာန်သည်ဘီရိုထဲတွင်သိမ်းဆည်းထားသောမိခင်ဖြစ်သူ၏ငွေကိုခိုးယူရန် စိတ်ကူးပေါ်လာသည်။ မိခင်မရှိခိုက်မိခင်၏အိပ်ခန်းထဲရှိဘီရိုမှငွေများကိုယူနေစဉ်တွင်သူ၏ညီဖြစ်သူသည်အိပ်ခန်းထဲသို့ရုတ်တရက်ဝင်လာလေသည်။ ၎င်းနောက် မောင်အားမာန်သည်သူ၏လုပ်ရပ်ကိုတွေ့မြင်သွားသည့် ညီဖြစ်သူအားမိခင်ကိုပြန်မပြောရန်ဒေါသတကြီးခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ညီဖြစ်သူမှ မိခင်အားအကြောင်းစုံကိုပြောပြသဖြင့်မိခင်ကမောင်အားမာန်ကို ဆုံးမပြောဆိုခဲ့သည်။

ထို အချိန်မှစ၍ မောင်အားမာန်သည် ခိုးယူခြင်းကိုမပြုလုပ်တော့ချေ။ ညီဖြစ်သူ၏ဖွင့်ဟတိုင်းကြားခြင်းကြောင့် သာလျှင်

မောင်အားမာန်မကောင်းမှုကိုထပ်မံမကျူးလွန်တော့ဘဲ လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မဒေဝီသည် သူမ၏အပြစ်များကို ဘုန်းတော်ကြီးထံ အာပါတ်ဖြေခါနီးတိုင်း သံသယစိတ်၊ ကြောက်စိတ်နှင့်အားငယ်စိတ်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူမ၏အတွင်းစိတ်၌ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။ “ဘုရားသခင် ဆီမှာခွင့်လွှတ်ဖို့တိုက်ရိုက်တောင်းလို့ရတာပဲ၊ ဘာလို့ဘုန်းကြီးဆီမှာအာပါတ်ဖြေရမှာလဲ။” စသည်ဖြင့် မကောင်းသော စိတ်စွမ်းအား၏ လှုံ့ဆော်နှောင့်ယှက်ခြင်းကြောင့် အာပါတ်မဖြေဘဲနေခဲ့၏။ သို့သော် သူမ၏သူငယ်ချင်းများ အာပါတ်ဖြေပြီးသူမတစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ခဲ့ရ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် အာပါတ်ဖြေနားထောင်နေသည့်ဘုန်းတော်ကြီးထံသွားရောက်ကာအဖြစ်အပျက်များကိုဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့သည်။

ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် သူမ၏အတွင်းစိတ် ငြိမ်းချမ်းလာပြီး လွတ်လပ်ပေါ့ပါးကာရွှင်လန်းခြင်းများရရှိခဲ့စားရလေသည်။

၃) ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်တတ်၏။

နှောင့်ယှက်တတ်သူ မကောင်းသောစိတ်စွမ်းအားသည် ရန်သူ၏အားနည်းချက်များကို သေချာစောင့်ကြည့်လေ့လာသည့် ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးကဲ့သို့ အားနည်းသောအပိုင်းကို တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ အားသာချက်ကိုတိုက်ခိုက် ပါကအနွှဲဖြင့်ရင်ဆိုင်ရမည်ကိုသိသောကြောင့် အားနည်းသောအပိုင်းကိုသာ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သတိကြီးစွာသိရှိ ရှောင်ရှားရန် လိုအပ်သည်။

မကောင်းသော စိတ်စွမ်းအားသည် ကာမဂုဏ်လိုက်စားသူများကို ကာမဂုဏ်အမှု၌ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်ခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဘကြီးသူများအားပစ္စည်းဥစ္စာများအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မသိတတ်သူများကို တာဝန်မဲ့လုပ်ရပ်များ ပြုလုပ်စေခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ အားနည်းချက်များ အားဖြင့်တိုက်ခိုက်မခံရစေရန်သတိ၊ ဝီရိယဖြင့်နေထိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းဖြင့် ကျော်လွှားနိုင်ရန် အလွန်ခက်ခဲသည်။ ထို့ကြောင့် အခြားသူများ၏ အကူအညီလိုအပ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကူညီစောင့်မခြင်းလိုအပ်၏။

အောက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်များအားဖြင့် ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းခံရသူတို့၏အတွေ့အကြုံများကို လေ့လာကြပါစို့။

မောင်ဘုန်းနိုင်သည် ကလေးဘဝမှစတင်၍ ကျူးလွန်နေ

သူ၏ဝိညာဉ်ရေး လမ်းညွှန်ပေးသူက “အဲဒီလိုအတွေးမျိုးတွေရှိနေတာကလည်း မင်းရဲ့အဓိက အားနည်းချက်ပဲ။ အမှန်ဆိုရင် အဲဒီလိုအပြစ်တွေထဲ ရုန်းမထွက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရား ရလာတာကိုပဲ ဘုရားကို ကျေးဇူးတင်ရမှာ။ မင်းရဲ့အားနည်းချက်ကို အရှိအတိုင်းသိရှိဝန်ခံပြီး ကြိုးစားရုန်းထရင်းနဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကိုနှိမ့်ချစွာ တောင်းဆို ဆုတောင်းဖို့လိုတယ်။” ဟုတိုက်တွန်းခဲ့သည်။

မကောင်းမှု အပျော်အပါးလိုက်စားတတ်သည့်ကိုရင်မိသည် ပြည့်တန်ဆာအိမ်ရှေ့မှဖြတ်သွားသည့်အခါတိုင်း ပြည့်တန်ဆာများနှင့်ပျော်ပါးရန်မကောင်းသောစိတ်စွမ်းအား၏ ဆွဲဆောင်ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ခံရသည်။ ထိုအခြေအနေမှ လွတ်မြောက်နိုင်ရန်နည်းလမ်းအဖြေများကို ရှာမရဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် သူသေချာစဉ်းစားကာအဖြေရှာကြည့်သောအခါ သူ၏အားနည်းချက်ကို သိရှိလာရ၏။ သူ့အတွေးထဲ၌-

“ငါမှာအိမ်ပြန်ဖို့ တခြားလမ်းတွေရှိပါလျက်နဲ့ငါဘာလို့ဒီအိမ်ရှေ့ကနေအမြဲတမ်းဖြတ်လျှောက်နေရတာလဲ။” ဟု စတင်စဉ်းစားကြည့်သည်။ နောက်ပိုင်း၌ လမ်းဟောင်းကို ရှောင်ပြီးအခြားလမ်းမှ သွားရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလုပ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကို ရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သာမန်အားဖြင့်မည်သည့်အမှားများကို ကျူးလွန်ကြသနည်း။ စင်စစ်ထူးခြားသည့်အမှားများမဟုတ်ပေ။ ကိုယ်တိုင်၏ဝိညာဉ်ရေး အသက်တာကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်မည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့မကြာခဏ ကျူးလွန်သည့် အမှားများထဲသို့ ထပ်တလဲလဲ ကျရောက်တတ်ကြောင်းကိုသိရှိလာရမည်ဖြစ်သည်။

ကျအပြစ်တစ်ခုထဲသို့ မကြာခဏထပ်မံ ကျူးလွန်နေကြောင်း တစ်ကိုယ်တည်း ငြီးတွားပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘုန်းနိုင်သည်အာပါတ်ဖြေခြင်းတွင် စိတ်အားထက်သန်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

“ငါဘာကြောင့် ဒီအပြစ်တွေထဲကနေ ရုန်းမထွက်နိုင်ရတာလဲ။” ဟု ငြီးတွား နေတတ်သည်။

၄) ဖြားယောင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းသည် ဖာရုန်းသုံး၍ တိုက်ခိုက်တတ်သည်။

ဝိညာဉ်ရန်သူသည် လူတစ်ဦး၏ နှလုံးသား မာကြောခက်ထန်သည် (သို့) နူးညံ့ပျော့ပြောင်းသည် ကိုသိရှိရန်အမြဲကြိုးစားလေ့ရှိ၏။ မာကြောခက်ထန်သော နှလုံးသားရှိသောသူအား ပိုမိုခက်ထန်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင်စိတ်များရှုပ်ထွေးစေကာ အမှားအမှန်ကိုပင် ခွဲခြားနိုင်စွမ်းမရှိအောင် လုပ်ဆောင်တတ်သည်။ အခြားတဖက်၌ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းသော နှလုံးသားရှိသူအား စိတ်ထားပိုမိုပျော့ညံ့လာပြီးကောင်းမွန်သည့် အရာများကို လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိအောင် လုပ်ဆောင်တတ်သည်။

ဥပမာ- ဒေါ်လူစီယားသည် ဘုရားတရား အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသူ၊ အပြစ်ကင်းသူ၊ ဘာသာရေးဘက်တွင်အားတက်သရောပါဝင်ဆောင်ရွက်တတ်သူဖြစ်ပြီး အပြစ်များကိုမပြုမိအောင် သတိကြီးစွာထားတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သေးငယ်သော အပြစ်များကို ကျူးလွန်မိပါက ချက်ချင်း အာပါတ်ဖြေတတ်သည်။ မကောင်းသောစိတ်စွမ်းအားသည်ဒေါ်လူစီယား၏ခိုင်မာသည့် စိတ်နှလုံးအား ပိုမိုခိုင်မာလာအောင် ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်လေသည်။ ထို့ကြောင့်အပြစ်မဟုတ်သော အရာများကိုပင် အပြစ်ဟုထင်မှတ်လာသည်။

ဥပမာအားဖြင့် သူမ၏သားသမီးများကို ကောင်းသည့်အရာများလုပ်ဆောင်ရန်ဆုံးမသွန်သင်

သည်ကိုပင် အပြစ်ရှိသည်ဟုခံစားရသည်။ ထမင်းစားပြီးနောက် ကရုဏ္ဏာမှတ်သားရန်မေ့သွားသည်ကို အပြစ်ဟုထင်မှတ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင်ဒေါ်လူစီယား၏ စိတ်များရှုပ်ထွေးလာပြီး မည်သည့်အရာလုပ်ဆောင်ရမည်ကိုပင် မသိတော့ချေ။

ဦးအန်ထော်နီသည် အပြစ်အကြောင်းကို အလေးအနက် မထားဘဲ သူလုပ်ဆောင်သည့် အရာတိုင်းအား သာမန်ကာလျှံကာလုပ်တတ်သည်။ ဆုမတောင်းပဲနေခြင်းနှင့်အခြားသူများ၏ပစ္စည်းကိုယူငင်သုံးစွဲခြင်းကိုပင်အပြစ်ရှိသည်ဟုခံစားရပေ။ နောက်ဆုံးတွင် အဂတိလိုက်စားခြင်းကိုပင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မနစ်နာဘဲ သာမန်လုပ်ရပ်သဖွယ် “ဒီလိုလုပ်ရပ်တွေကို လူတိုင်းကလုပ်နေတာပဲ၊ ပြဿနာ မရှိပါဘူးကွာ” ဟုသာ ပြောဆိုနေတတ်သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဦးအန်ထော်နီသည် မည်သည့်အရာကိုမှ အလေးထားခြင်း မရှိတော့ဘဲ မကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်နေတော့သည်။

ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ ကျော်လွှားနိုင်မည်နည်း။ ရဟန္တာ စိန်အီဂဏေးရှပ်စ်သည်ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းများကို ကျော်လွှားအောင်မြင်နိုင်ရန်အတွက် အကြံဉာဏ်တချို့ကိုပေးထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်နှလုံးကို ပိုမိုပျော့ညံ့လာအောင်ဖြားယောင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းခံရပါက ကျွန်ုပ်တို့သိရှိထားသော ပါရမီများကို အလေးအနက်ထားကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင် အသိတရားဖြင့် စဉ်းစားသုံးသပ်ပြီး လုပ်ဆောင်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်နှလုံးကို ပိုမိုခိုင်မာလာအောင် ဖြားယောင်း နှောင့်ယှက်ခြင်းခံရပါလျှင် သတိကြီးစွာထားပြီး အစွန်းမရောက်သည့် လမ်းစဉ်ကို ခိုင်မာစွာ ကျင့်သုံးရန်လိုအပ်သည်။

Br. Thang Ha, SJ

သားကြီးပေးတဲ့ခရစ္စမတ်(စ်)လက်ဆောင်

“အော် ခေတ်၊ ခေတ်၊ ခေတ်။”

အတွေးစ တသီတတန်းနဲ့ အဝေးကိုမျှော်ကြည့်နေမိတယ်။

အရင်ကဆို ခေတ်ရေစီးကြောင်း အတိုင်း မျှောပါနေကြတဲ့လူငယ်မောင်မယ်တွေကိုလူကြီးမိဘတွေက ပြောတန်သင့်ပြော၊ ဆိုတန်သင့်ဆို၊ ဆုံးမသင့်ဆုံးမနေကြရစမြဲပဲလေ။ ကျွန်တော်တို့လည်း ငယ်ရာကနေကြီးလာတာ။ မိဘ၊ ဆရာသမား၊ လူကြီးများရဲ့ ပြောဆိုဆုံးမမှုနဲ့ လွတ်ကင်းတဲ့သူရယ်လို့မရှိပါဘူး။

ခေတ်ရေစီးကြောင်းအတိုင်း မျှောပါလှုပ်ရှားရင်း၊ လှိုင်းတွေ၊ လေတွေ ပုတ်ခတ်သယ်ဆောင်သွားတဲ့ဒဏ်ကိုတော့ ခံကြရစမြဲပဲမို့လား။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဘဝသင်ခန်းစာတွေကြားထဲက ရုန်းကန်ရှင်သန်လာရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို လက်ဆင့်ကမ်း ကြရတာလည်း လူသားတို့ ရဲ့တာဝန်တစ်ခုပေါ့။

အရင်ကတော့ ခေတ်ရေစီးကြောင်းလို့ ပြောလိုက်ရင်ရေစီးကြောင်းထဲ ရေစုန်မျှောပြီးလိုက်ပါသွားတတ်ကြတဲ့ ခေတ်လူငယ်တွေရဲ့ ပုံရိပ်တွေကို သတိထားမိတယ်။ အခုကျတော့ခေတ်ကိုရေစီးကြောင်းလို့ ခိုင်းနှိုင်းဖို့တောင် လိုက်ဖက်မှု မရှိတော့သလိုပဲ။ ရေစီးကြောင်းလို့ပြောရင် တသွင်သွင်ကလေး၊ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး၊ စီးဆင်နေတာ။ သဘာဝ ကျပါတယ်။

ခုကတော့၊ စိုက်ကလုံးခေတ် လို့ပဲပြောရမလား၊ စူနာမီ ခေတ်လို့ပဲ ပြောရမလား၊ ဒါမှမဟုတ်တအံ့အံ့စီးဆင်းနေတဲ့ ရေတံခွန်အလား၊ အရှိန်အဟုန်ပြင်းလွန်းလို့ ထိန်းမရ၊ သိမ်းမရ၊ ထိန်းရခက်၊ သိမ်းရခက်နဲ့၊ ဘဝရဲ့အချိုးအကွေ့ တွေဟာ ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်လွန်းလို့ ဘယ်ကွေ့ရောက်ရင် ဘယ်တက်နဲ့လှော်

ပါလို့ ပြောချိန်တောင်မရတဲ့ခေတ်။ စမတ်ဖုန်းခေတ်၊ အိုင်ဖုန်းခေတ်၊ ကွန်ပျူတာ အင်တာနက်ခေတ်။ ဒီလိုမျိုး အရှိန်အဟုန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်နဲ့ စီးဆင်းနေတဲ့ မီဒီယာ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့တွေက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဘယ်လိုထိန်းကျောင်း၊ ဆုံးမရမလဲဆိုတာ အတော်စဉ်းစားရတာ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က လက်ပစ်ကူးနည်းတစ်ခုတည်းကို ဟန်ရေးပြ တတ်ထားတာတောင် တဝုန်းဝုန်းမြည်သံပေး၊ ဆွဲဆောင်နေတဲ့ ရေတံခွန်ကြီးထဲကို ခုန်ချချင်တဲ့သူတွေ ထဲမှာ ကိုယ်လဲပါတယ်လေ။

အော် ခေတ်၊ ခေတ်၊ ခေတ် . . . ။

စကားပုံတွေအရဆို စာအုပ်စာပေလူမိတ်ဆွေ။ အလိမ္မာ စာမှာရှိ။ အလှအတွက် မှန်ကြည့်သလို ဘဝအတွက်စာကြည့်ပါတဲ့။ ဆရာဦးအောင်သင်း ပြောသလိုအသက် (၅၀)ရောက်ပြီးမှ မလိမ္မာရင်ဘယ်စာမှ မလိမ္မာတော့ဘူးတဲ့။ ဘဝအတွက်စာတွေဖတ်သလားမမေးနဲ့၊ ဖုန်းတွေလက်ထဲ မချတဲ့ခေတ်။ အင်းလေ၊ ဖုန်းဆိုတာကလည်း ဖတ်စရာ အကောင်းဆုံးစာအုပ်လို ဖြစ်နေပြီဆိုတော့လည်းပေါ့။

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးရဲ့ အမေးအဖြေတစ်ခုမှာ စကားပြောရင်းပါလာတာက၊ ခုခေတ် ကလေးတွေက စကားပြောရင်လူကြီးကို ဘယ်လိုပြော

ဆိုဆက်ဆံရမလဲ ဆိုတဲ့အတတ်ပညာတွေ ရှားပါးသွားပြီတဲ့။ အတတ်ပညာလို့ ပြောတယ်ဆိုတာက အပြုအမူတွေပါ ပါလာလို့လေ။

အပြောအဆိုတွေမှာတောင် သားက အဖေကိုပြောတာ ခင်ဗျားကြီး၊ ဟောပြော၊ အဲလိုဆိုတာမျိုး၊ အပြုအမူဆိုလည်း အရိုအသေ မဲ့လာတာတွေဖြစ်လာတော့ပညာတတ်တွေ၊ ဘွဲ့ရတွေဖြစ်နေပေမဲ့အသိအလိမ္မာ၊ ဆိုတာ သိပ်မတွေ့ရ တော့ဘူးပေါ့။

သူ့အဲလိုပြောတော့ ကိုယ့်သား ဂျင်းကောင်ကို သွားသတိယ မိတယ်။ ဒက်ဒီ၊ ဖားသား၊ ဖေဖေ၊ ဦးလေးကြီး။ တဲ့။ တစ်နေ့တစ်မျိုးခေါ်နေတာ၊ ကိုယ့်သားအရင်းခေါက်ခေါက် ဆိုတော့လည်း။

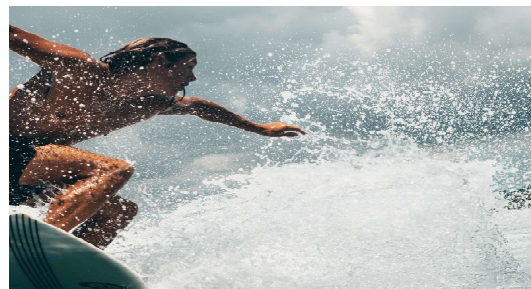
ကျွန်တော် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်နာမည်ကြီးလွန်းလို့ သူ့အကြောင်းကိုလေ့လာကြည့်တော့ ငယ်ငယ်က လူမည်းရုပ်ကလေးနဲ့ ပကတိအလှတရားကို သဘောကျမိတယ်။ လူမည်းကလေးကနေလူဖြူတစ်ယောက်လို အသားအရေတွေ ပြောင်းလဲလိုက်တာကြောင့်များ နာမည်ကြီးသွားတာလား။ သူ့ရဲ့အဆိုအကပါရမီနဲ့ သူမတူအောင် တီထွင်ဖန်တီးနိုင်မှုတွေကြောင့်နာမည်ကြီးနေတာလားဆိုတာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နာမည်ကြီးတာကတော့ ကြီးတာပဲလေ။ ခုလဲဒီလိုပဲ၊ ထွင်နိုင်လေ၊ ပေါနိုင်လေ၊ လူရုပ်ပျောက်လေ နာမည်ကြီးလေ၊ ဆိုတဲ့ခေတ်။

ကိုယ့်သားကတော့ ကိုယ်ပိုင်နာမည်တော့ ကြီးစရာမရှိဘူး။ နာမည်ကြီးပြီးသားလူမှန်သမျှကို လိုက်အတုယူတာတော့နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ဆံပင်ဆိုဖြူလိုက်၊ နီလိုက်၊ ဝါလိုက်၊ ပြာလိုက်၊ ဖြောင့်လိုက်၊ ကောက်လိုက်၊ တိုလိုက်၊ ရှည်လိုက်နဲ့၊ ဝတ်လိုက်တဲ့ပုံတွေကလည်း ခုခေတ် ပေါ်သမျှ သူ့အလွတ်မပေး။ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်တောင် သူ့ကိုအဖေလို့ခေါ်ရမယ်။ ဂျောက်ဂျက်တို့၊ ကြက်ဖတို့၊ ဘာတဲ့ . ၊ နာမည်ကြီးမှန်သမျှကသူ့ရဲ့အိုင်ဒေါ်။ သူလိုက်တုတာ။ အန်ကယ်ကတော့ “နိုးပါ”တောင်ပါလိုက်သေး။

လက်ရှိအခြေအနေ အရကတော့ ခြေကားရားဖြစ်လိုက်၊ လက်ကားရားဖြစ်လိုက်၊ ကုတ်ချောင်းကုတ်ချောင်းဖြစ်လိုက်နဲ့ တဖြည်းဖြည်းဆိုသလို မိမ္မေးတိုင်း၊ ဖမ္မေးတိုင်းနဲ့ မတူတော့ဘဲ ဇွန်ဘီးဝင်စားနေပြီ

လား အောက်မေ့မိတယ်။

ကျွန်တော်မနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ခုချိန်ထိတော့ သူ့အတုယူသမျှ မျက်စိနောက်တာကလွဲပြီး လုံလုံခြုံခြုံဝတ်သေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ ဘယ်နေ့မှာ ဟိုတစ်ယောက်ကို အတုယူလာမလဲ စိုးရိမ်နေရတာ။ ဒီထက်ပိုဆိုးတာ ရင်အုပ်ဗလကြီးကြီးနဲ့၊ အမွေးထူလျှစ်ကို မရိတ်သိမ်းပဲ ထောက်ဖိနပ်စီးပြီးတွန့်လိမ်ကောက်ကွေးတွေကို အတုယူလာရင်တော့ သီးခံနိုင်စွမ်း ပေါက်ကွဲတဲ့နေ့ပဲဗျ။ လုပ်ရဲလုပ်ကြည့်။

တကယ်ပြောတာပါ။ သူ့ကိုစိတ်ချမ်းသာစေဖို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထားတယ်။ လူငယ် သဘာဝခေတ်ရေတံခွန်ကြီးထဲမှာ ကြိုက်သလို ခုန်ဆင်းပါစေဗျာ။ ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှာ စုန်းစုန်းနစ်ပြီး၊ မြုပ်သွားဖို့မှမဟုတ်တာ။ ရေအဟုန်ကို ခုန်ကျော်၊ ခြေမချော်အောင်ထိန်းပြီး၊ ရေပြင်မှာအသေအချာလျှောစီးကစားနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးပေးရုံ သက်သက်ပါ။

ရေအဟုန်ကတွန်းချလို့ ခြေအစုံတောင်မရပ်နိုင်မှန်း သူနားလည်သွားတဲ့အခါ ဒီထက်အရှိန် အဟုန်ကြီးမားတဲ့ မိဘရဲ့မေတ္တာဘုံ တံတားဆီကို အသက်လူပြီး လက်ပစ်ကူးလာမှာ အသေအချာပါ။ ဒါပေမဲ့ ရှိသေးတယ်။

အခွင့်အရေးပေးသလို တာဝန်လည်းပေးရတယ်။ အခွင့်အရေးလိုချင်ရင် တာဝန်လည်းယူတတ်ရမှာပေါ့။ သာသနာအတွက်၊ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အဖက်ဖက်မှာ ပါဝင်ဦးဆောင်တတ်ဖို့၊ ပါဝင်ကူညီ တတ်ဖို့အတွက် လမ်းဖွင့်ပေး တတ်ရအုံးမယ်လေ။ သူတို့အလိုကိုပဲ လိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။

ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ကိုယ်တော်မြတ်ပင့်ပြီး ပြန်လာရင် လက်အုပ်ချီအရိုအသေမပေးပါ၊ ဟစ်(ပ်)ဟော့စင်ပေါ်က ဆင်းလာသလို ခြေကားရား၊ လက်

ကားရားတော့ လာမလုပ်နဲ့။ ဘုရားကျောင်းသွားပြီး ဝတ်ပြုဆုတောင်းတာတွေ၊ ဓမ္မသီချင်းကို မြိုင်မြိုင် ဆိုင်ဆိုင်သီဆိုတာတွေ၊ အတူတကွ မပါဝင်ဘဲနဲ့ ခြံစောင့်ခွေးလို အပြင်မှာ ပေးလားဝါးလားလုပ်လို့ ကတော့၊ အိမ်ရောက်တာနဲ့ တံခါးပေါက်မှာချည်ပြီး ဟောင်ခိုင်းပြီလို့ သာမှတ်။

ဟုတ်တယ်လေ ဘုရားကျောင်းသွားရင် ဘုရားအတွက် အသေအချာလုပ်မှပေါ့။ ဘုရားအတွက် တောင်မှ အသေအချာမလုပ်ရင် ကျန်တာဘာမှ အသေအချာ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘုရားကို အမှန်တကယ်နှလုံးသွင်းတတ်ပြီဆိုရင် အပြင်ပန်းမှာဘယ်လိုပဲ နေနေ ကျွန်တော်စိတ်မပူဘူး။

တွေးရင်း၊ တွေးရင်းနဲ့ ကျွန်တော့သား အလိမ္မာကလေး၊ လမ်းသလားရာကနေ ပြန်လာတာ၊ သူ့ရဲ့လှမ်းခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော့အတွေးလေး တွေ ပြတ်သွားတယ်။

“ဖေဖေ၊ ဖေဖေကို ဒီနှစ်ခရစ္စမတ် လက်ဆောင် နာကောင်းဆုံး တစ်ခုပေးမယ်သိလား။ ဖေဖေလည်း သားကို နာကြို ခရစ္စမတ်လက်ဆောင်လေး တစ်ခုတော့ပေးရမယ်နော်။”

ခြံဝကနေလှမ်းအော်တာ။ အိမ်ပေါ်မရောက်သေးဘူး။

“နော် ဖေဖေ၊ သားကိုဆိုင်ကယ် နာဆက်လေးတစ်စီး ဝယ်ပေးနော်။”

“အော်မင်းက ငါ့ကို ခရစ္စမတ်လက်ဆောင် ပေးမယ်ပြောပြီး မင်းလိုချင်တာအရင်တောင်းတယ်။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ မင်းက ဆိုင်ကယ် အသစ်လို ချင် ရအောင် ဟို စီးနေကျက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ စီးလို့ ရသေးရဲ့သားနဲ့။”

“ဟာ ဖေဖေကလည်း မသိဘဲနဲ့၊ နာဆိုင်ကယ်က ဖေဖေ ပြောနေကျ နာဆိုင်ကယ်လို့ မသိဘဲတတ်၊ မမောင်းဘဲပြေး စီးနေရင်းရပ်၊ ဆင်းထွန်းလည်းမလွန်း ဖဲ့ဟာပါဗျာ။ ဆိုင်ကယ်သွား ပြင်ရတာ တစ်ချိန်လို့။ နာဆိုင်ကယ်ရောင်းပြီး နာဆိုင်ကယ်ပေးပါနော်။ ဒီနှစ် ခရစ္စမတ်သီချင်း လိုက်ဆိုရင် ဒီနာဆိုင်ကယ်နဲ့တော့ နာဆိုင်ကယ် ဘူးဗျာ။”

“ဒါနဲ့၊ မင်းကကော ငါ့ကိုဘာ လက်ဆောင် ပေးမလို့လဲ။ အကောင်းဆုံးလက်ဆောင်ဆိုတော့။”

“စပရိုက်... (စစ်စစ်)”

ရောင်စုံမီးများနဲ့ လှပနေတဲ့ ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ လက်ဆောင်တွေ ဖလှယ်ကြ၊ ခရစ္စမတ်သီချင်းလေးတွေ ဆိုကြနဲ့ အတိတ်က ခရစ္စမတ် အချိန်လေးတွေကို ပြန်လွှမ်းမိတယ်။

လူငယ်ဘဝကတော့ အပျော်ဆုံးအချိန်ပေါ့။ သားကြီးကိုလည်း ခရစ္စမတ်ကာလရဲ့ အနစ်သာရကို ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အတွက် အမှတ်ရနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးကို ရစေချင်တယ်။ ဒါမှ ဒီလိုပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့ အမှတ်တရတွေဆိုတာ ဘဝကိုရှင်သန်စေတာလေ။

သူငယ်ချင်း၊ အပေါင်းအသင်း တွေနဲ့ဘုရားကျောင်းမှာ ကူညီလုပ်ကိုင် ပေးတာတွေ၊ ကော်ရယ်သီချင်း လိုက်ဆိုတာတွေ၊ ခရစ္စမတ်ကတ်လေးတွေမှာ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့နာမည်ကိုရေးပြီး၊ နှုတ်ဆက် ဆုတောင်းစကား ပေးတာ၊ ခရစ္စမတ်လက်ဆောင် ကလေးတွေ ဖလှယ်ရတဲ့ပျော်ရွှင်မှုတွေ၊ ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ကချိတ်ထားတဲ့ လက်ဆောင်လေးက ကိုယ့်အတွက်များ ဖြစ်နေမလားဆိုတဲ့ ရင်ခုံမျှော်လင့်ချက် ကလေးတွေ။ မိသားစုတိုင်းနဲ့ ဆုံတွေ့နှုတ်ဆက်ခွင့် ရတဲ့ အချိန်ကလေးတွေ။ ဒီလိုပျော်ရွှင်စရာ အနစ်သာရလေးတွေကို လူငယ်တိုင်း ရသင့်တာမို့လို့ ကျွန်တော့သားကို ရစေချင်တယ်။

ကွင်းလယ်ခေါင်မှာ ပုလင်းတွေ ထောင်ပြီး အလင်းရောင်ကိုအတင်းမှောင်အောင်ဖျက်စီးနေမဲ့အစား၊ ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ကြီးရဲ့ ရောင်စုံမီးများအောက်မှာ၊ ညီရင်းမောင်နှမ၊ သူငယ်ချင်း အောင်လများနဲ့ စုရုံးပျော်ရွှင်နေကြတာကိုပဲ မြင်ချင်မိပါတယ်။

သိကြားတမန်ကလေးများရဲ့ “ဂလိုရီယာ” သီချင်းသံလေးကိုကြားတာနဲ့ “ဒီလောကမှာ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း ရှိသူတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။” ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်လေးကို နှလုံးသွင်းတတ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းနေမိတယ်။

ခရစ်တော်သခင် မွေးဖွားခြင်းညမှာ တကမ္ဘာလုံးငြိမ်းချမ်းပါစေ။ ပူပန်သောကတွေ ကင်းဝေးကြပါစေလို့ ရင်ထဲမှာ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

ဗိမ္ဗိဝင်စားစရာ သာသနာပြုတို့၏ ဆေးကြောခြင်း အမည်ရွေးချယ်ပေးခဲ့ပုံ

ကက်သလစ်ဘာသာတူများ အနေဖြင့် မိမိတို့နေထိုင်သောနေရာနှင့် ရဟန်းတို့သီတင်းသုံးသောကျောင်းတိုက်မှာ မဝေးလှပါက မိမိတို့၏ရင်သွေးမွေးဖွားပြီး တစ်ပတ်အတွင်း ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာပေးနိုင်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးအဖြစ် တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ခံယူရန် အမြန်ဆုံးကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မွေးဖွားလာသော ကလေးသည် ချူချာပါက နေ့ရွှေ၊ ညရွှေရွှေမနေတော့ဘဲ ရဟန်းကိုပင့်၍ဖြစ်စေ၊ ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာပေးနည်းနှင့် ဆေးကြောခြင်းစက္ကရမင်တူးပေးသော ဆုတောင်းမေတ္တာကို သိနားလည်သူများထံမှ ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာကို ပေးခိုင်းရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ ယေဇူသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် လည်းကောင်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မွေးဖွားပြီး (၈)ရက်မြောက်နေ့တွင် ခံယူခဲ့သည်။ (ရှင်လုကာ ၂:၂၁-၂၄)

ယေဇူသခင်နှင့် ဆေးကြောခြင်းဆရာယောဟန်တို့၏ အချိန်ကာလ၌ မွေးဖွားလာသော ရင်သွေးများအား အမည်မှည့်ရာတွင်လည်း အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းများဖြင့် မှည့်တတ်သည်။ အချို့က မိမိတို့၏ဆွေးမျိုးသားချင်းများတွင် ထူးချွန်သော၊ ကြည်ညိုလေးစားရသောသူများ၏ အမည်၊ မိဘ၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အမည်များကိုပင် ပြန်လည်မှည့်ခေါ်လေ့ရှိသည်။

ယေဇူသခင်၏ အမည်ကား “အမိန့်တော်ပြန်သော ကောင်းကင်တမန်တော်ကအမိန့်တော်နှင့်အတူတစ်ပါတည်း ယေဇူ (ကယ်တင်ရှင်)” ဟုမှည့်ခေါ်ရမည့်အကြောင်း(ရှင်လုကာ ၁:၃၁)၊ အနက်ကား “ကယ်တင်ရှင်” ဖြစ်ကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ သူသည် လူသားတို့၏ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ ဆေးကြောခြင်း ဆရာယောဟန်ကိုလည်း ဖခင်၏အမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်ဖြင့် မှည့်ရန် ဆွေးမျိုးသားချင်းများနှင့် အိမ်နီးနားချင်းတို့က အားထုတ် ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ကောင်းကင်တမန်အမိန့်တော်ပြန်စဉ်က ပေးခဲ့သော အမည်ဖြစ်သည့် “ယောဟန်” ကို သာမှည့်ခေါ်ခဲ့သည်။ (ရှင်လုကာ ၁:၅၉) “ယောဟန်” ၏အနက်ကား “ဘုရားသခင်သည် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်။” ဟုဆိုလိုသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆေးကြောခြင်းဆရာယောဟန်၏ သက်ကြီးရွယ်အို မိဘနှစ်ပါး၏ တောင်းလျှောက်သံကိုဘုရားသခင်သည်နားညောင်းတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၌လည်း ဆေးကြောခြင်း အမည်ရှိပါသည်။ ထိုအမည်ကိုရခဲ့သည်မှာအလွန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါသည်။ စာရေးသူ၏ မိဘနှစ်ပါးသည် စာမရေး၊ မဖတ်တတ်ပါ။ စာမတတ်သောကြောင့်ထင်၊ ၎င်းတို့အတွက် လက်တွေ့ဘဝ၏ သက်သေခံချက်များသည် ယုံကြည်ခြင်းကိုပို၍ တိုးပွားခိုင်မြဲစေခဲ့သလားဟု တစ်ကိုယ်တည်းတွေး နေမိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့ စာရေးသူ၏ယုံကြည်ခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ယုံကြည်ခြင်း၊ဘာသာရေးခံယူချက်များနှင့်ယှဉ်လျှင် မဆိုစလောက်သာပင်။ စာတတ်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို တံဆိပ်တင်လေမည်လော။ စာတတ်လေပုံ၍ယုံကြည်ခြင်းခိုင်မြဲရ မည်ဖြစ်သည်။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာများကို လက်တွေ့ပြရန်လွယ်ပါသည်။ စကားလုံးသိပ်မလိုလှပေ။သို့သော်ဝိညာဉ်ရေးအကြောင်းအရာများကို လက်တွေ့ပြရန်ရန်မလွယ်။ ထိုမလွယ်သော အခြေအနေကိုယုံကြည်ခြင်း၊မျှော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်ရှင်သန်ရင်း သက်သေပြရသည်မှာ တစ်ခါတရံ ယုံကြည်ခြင်းအားနည်းသူ၊ယုံကြည်ခြင်းမဲ့သူများအတွက် အတော်အလှူထသည်ဟုဆိုစရာဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူစာရေးသူ၏မိဘသည်ယုံကြည်ခြင်းကြီး၍ မြဲသူများဖြစ်ကြပါသည်။

ယုံကြည်ခြင်း ကြီးမားသူများ ဖြစ်သောကြောင့် အမိကက်သလစ်သာသနာ၏ သွန်သင်ချက်များကိုအားလုံး မသိ၊သိသလောက်ကို လက်တွေ့ကျကျ ကျင့်ကြံရှင်သန်ကြသူများဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ရင်သွေးများ မွေးဖွားလာပြီဆိုသည်နှင့် တစ်ပတ်အတွင်း ဆေးကြောခြင်းပေးရန် အပူတပြင်း လုပ်ဆောင်တတ်သည်။

စာရေးသူ၏သာသနာအုပ်စု၌ ကလေးများကိုဆေးကြောခြင်းပေးလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့၌သာ ပေးလေ့ရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယေဇူသခင်နှင့်အတူ ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာ ခံယူရင်းသေ၍၊ ယေဇူသခင်နှင့်အတူ ရှင်ပြန်ထမြောက်သောနေ့ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် စာရေးသူ၏မိဘများသည် လက်လုပ်မှ ပါးစပ်လှုပ်နိုင်သောမိသားစုဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကဲ့သို့အခြေအနေဖြစ်သော ဘာသာသူများသည်လည်း ကျန်ရက်များ၌ ကလေးအားဆေးကြောခြင်းပေးမည်ဆိုလျှင် အလုပ်တစ်ရက် ပျက်ရန်မလိုဖြစ် သောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

ဆေးကြောခြင်းပေးသည့်အခါ ရဟန္တာသူ

တော်စင်များဖြင့် တည်ထောင်ထားသော ဘုရား၏ မိသားစုထဲသို့ အတိအလင်း ဝင်ရတော့မည်ဖြစ်၍ သူတော်စင်တစ်ပါးပါး၏ အမည်ကို ခံယူရပါသည်။ စာတတ်၊ ပေတတ်သောမိသားစုများသည် နာမည်လှ၍၊ အဓိပ္ပါယ်ကောင်းသော ရဟန္တာတို့၏ဘွဲ့နာမများကို ရွေးချယ်မှည့်ခေါ်တတ်ကြပါသည်။

စာရေးသူ၏မိဘမှာမူစာမတတ်။ ခေါင်းကိုင်သူမှာလဲ မထူးခြားပေ။ ထိုအခြေအနေမျိုး၌ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းလှသော ကျောင်းထိုင်က သူ၏ဘာသာတူများသည်သူ၏အမည်ကို ဧကန်မလွဲမှတ်မိနေမည်။ မပီသော်လည်းခေါ်တတ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆေးကြောခြင်းပေးရန် နာမည်အရံသင့် ရှာမလာရသေးသော ကလေးများအတွက် အလွယ်တကူပင်သူ၏နာမည်ကို ပေးလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စာရေးသူ၏ သာသနာအုပ်စုတွင် အမျိုးသားများဖြစ်ပါက “ကလဲမင်းတယ်”၊ အမျိုးသမီးများဖြစ်ပါက “ကလဲ မင်တီးနာ” များစွာ ရှိလာခဲ့ပါသည်။ ထိုများစွာသော “ကလဲမင်းတယ်” တွင်စာရေးသူလည်းတစ်ဦးဖြစ် လာခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် ယနေ့တိုင် ထိုအမည်နာမအတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံးပါပေ။ မိဘများက နာမည်လှသော၊ အဓိပ္ပါယ်နက်နက်ရှိသော၊ အမည်ကို မပေးတတ်သော်လည်း၊ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ပေးလိုက်သော သူ၏နာမည်မှာကား လှသလောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ရှိလှကြောင်းကို အသက်အရွယ်ရလာမှ သိခဲ့ရပါသည်။

ကလဲမင်းတယ်၏ အနက်မှာ “သနားတတ်ခြင်း၊ ကြင်နာတတ်ခြင်း” ဖြစ်ပါသည်။ အချို့မှာ ဝမ်းနည်းစရာ။ မိမိတို့၏ ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာအမည်ကိုပင် မသိတော့သည့် ဘာသာတူများရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်း မိမိဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာနာမည်ကို ပြန်လည်လေ့လာ၍ မှတ်ထားသင့်လှပေသည် ဟုတွေးနေမိပါသည်။

ဗာသာဂုံ ကလေးမင်းတယ်

မိသားစုရဲ့အနှစ်သာရ..

မြေစာပင်

ခရစ္စမတ်အချိန်ကာလ

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က ကျွန်တော့်ဦးလေး တစ်ယောက်ဆီ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ဖြစ်တယ်။ “ဟယ်လို.. ဦးလေးနေကောင်းလား။ ရွာကို ဘယ်တော့ အလည်ပြန်လာမလဲ မေးတော့။ ဒီခရစ္စမတ်တော့ ရွာကို ပြန်လာဖြစ်မယ် ပြောတယ်။ နောက် ကျွန်တော် FB သုံးတော့ Messenger ကနေ အမေရိကမှာရှိတဲ့ အသိအစ်မတစ်ယောက်ဆီစာပို့ဖြစ်တယ်။ အစ်မနေကောင်းလား။ ရွာဘယ်တော့ အလည်ပြန်လာကြဦးမလဲ မေးတော့ ဒီဇင်ဘာလ၊ ခရစ္စမတ်မှာ မိသားစုတွေ အကုန်ပြန်ဆုံကြမယ်။ အိမ်မှာလည်း ဘုရားရှိခိုးကြမယ် လို့ပြောတယ်။

ဪ... ခရစ္စမတ်... သူတို့အတွက် ခရစ္စမတ်ဆိုတာ မိသားစုတွေ ပြန်လည်ဆုံဆည်းရတဲ့ အချိန်ကာလလေး တစ်ခုပါလား။ နှစ်ရှည်လများ ကာလကြာမြင့်စွာ မိသားစုရဲ့အဝေးမှာ ငွေကြေးရှာဖွေ ရတော့ ခရစ္စမတ်ဆိုတာ သူတို့အတွက် မိဘတွေဆီပြန်ရမယ်။ သားသမီးတွေဆီ ပြန်ရမယ်။ ဆွေမျိုး ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ ဆီပြန်ရမယ် ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက် ပြည့်စုံဖို့အချိန်ကာလဖြစ်ခဲ့တယ်။

အလုပ်အကိုင် ပင်ပန်းမှုတွေကြားက အတွေးတွေနဲ့ပျော်နေခဲ့ကြတယ်။ လက်ဆောင် ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ရင်း၊ စုဆောင်းထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကိုပိုက်ရင်း ပြန်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် ခရစ္စမတ်ဆိုတာ အိမ်ရဲ့ အဝေးရောက်နေကြတဲ့ သူတွေအဖို့အိမ်ပြန်လာဖို့အခွင့်အရေး တစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း အိမ်က နေစောင့်နေကြတဲ့ မိသားစုတွေရဲ့ခံစားချက်တွေ၊ အတွေးတွေကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကူးကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ဒီခရစ္စမတ်တော့ ငါ့သားပြန်လာမယ်၊ ငါ့သမီးပြန်လည်မယ်ဆိုပြီး ပျော်ရွှင်နေကြတဲ့ မိဘတွေရှိ သလို ငါ့ဆွေမျိုးတွေပြန်လာလည်မယ်၊ ပြန်စုပြီးဘုရားရှိခိုးကြမယ်ဆိုပြီး ပျော်နေကြတဲ့မိသားစုတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခရစ္စမတ်ဆိုတာ မိသားစုရဲ့အနှစ်သာရကို အပြည့်အဝပြန်လည်ခံစားဖို့ အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တရားတွေ ဂရုစိုက်မှုတွေ ပြန်ပြရမဲ့ အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးရပ်မြေမှာ မိသားစုနဲ့ပြန်ဆုံကြတယ်။ အိမ်မှာဘုရားရှိခိုး၊ အလှူအတန်းလုပ်၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေလုပ်။ ဒီအရာတွေနဲ့ပဲ မပြီးပါဘူး။ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေပြောရင်း ရယ်ကြမောကြ၊ ဘဝမှာကြုံတွေ့ခဲ့ရတာတွေပြောကြ၊ ဝေမျှကြသလို ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ဘုရား၊ သူရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ဘုရား အကြောင်းပြောကြတယ်။

ကိုယ်နဲ့ဘုရား နေ့စဉ်ဘဝ အသက်တာမှာ ဘယ်လိုရှင် သန်နေတယ်။ ဘုရားကို ကိုယ့်ဘဝထဲမှာ ပိုသိလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်နေတယ်၊ တစ်လမှာတော့ ဘုရားကျောင်း ဘယ် နှစ်ခါတက်ဖြစ်တယ်၊ စသည်ဖြင့် ဝေမျှဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

အာလာပ၊ သလာပ ရယ်ရွှင်စရာတွေ စီးပွားရေး၊ ကျန်း မာရေး၊ စားဝတ်နေရေး အကြောင်းတွေပြောတဲ့မိသားစု စကား ပိုင်းကနေ၊ ဘုရားတရားအကြောင်းပြောတဲ့ မိသားစုစကားပိုင်း အဖြစ်ရောက်ရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ဝိညာဉ်ရေးမှာလည်း ဘယ်လို အားအင် ဖြည့်တင်းနေတယ်၊ ဘယ်လိုအားအင် ဖြည့်တင်းရ မယ်ဆိုတာ ဆွေးနွေးဖို့လိုပါတယ်။

CCC (Catechism of the Catholic Church) 1666 The Christian home is the place where children receive the first proclamation of the faith. For this reason the family home is rightly called "the domestic church," a community of grace and prayer, a school of human virtues and of Christian charity. ဆိုတဲ့

ကျွန်တော်တို့ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ မြတ်သော အယူဝါဒ စာအုပ် အပိုဒ် ၁၆၆၆ မှာ ‘ခရစ်ယာန် မိသားစု နေအိမ်သည် သားသမီးတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ပထမဆုံး စတင်ဝေမျှယူရရှိရာ နေရာ’ ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်း ကြောင့် မိသားစုနေအိမ်အား မိသားစုအသင်းတော်ဟု လျော်ကန်သင့် မြတ်စွာ ခေါ်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာသည်ကား ကျေးဇူးတော်နှင့်ဆုတောင်းရာ အစုအဝေး၊ လူသားပါရမီနှင့် ခရစ်ယာန်မေတ္တာ တရား သွန်သင်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်တယ်လို့ သွန်သင်ပေးထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု တွေပြန်ဆိုတဲ့အချိန် မိမိတို့ရဲ့ ဘုရားအပေါ်မှာထားကြတဲ့ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်ဖို့၊ ဘုရား အပေါ်မှာထားတဲ့ယုံကြည်ခြင်း ဆက်လက်ခိုင်မြဲဖို့ ကြိုးစားကြရမှာ ဖြစ်သလို၊ ဘာသာရေးမှာ ပေါ့လျော့လာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညီအကို၊ မောင်နှမတွေကိုလည်း ပြန်လည်ကြိုးစားဖို့ အားပေးတိုက်တွန်း ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

နာဇရက်မြို့က ယေဇူး၊ မာရိယား၊ ဇူဇယ်ဆိုတဲ့ သန့်ရှင်းသော အိမ်ထောင်စုလေးကို အတုယူရင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ မိသားစုလေးကို ဒီခရစ္စမတ်အချိန်ကာလမှာ ပြန်လည် အသစ်ပြုပြင်ကြပါစို့။

မြေစာပင်

ငါတို့သည်အသင်းတော်ဖြစ်၏....

အနာဂတ်ရဲ့ ကြယ်ပွင့်ဆိုပြီး
မျှော်လင့်ချက်တွေ ပျောက်ရတာလဲ ..
အသင်းတော်ရဲ့ အားအင်ဆိုပြီး
ကားခင်ရောက်မှာ ကြောက်ရတာလဲ ..

ပြည်အင်အားဟာ ပြည်တွင်းမှာဆို
ပြည်ပတွေကို ရောက်ရတာလဲ ..
အမှန်တရားကို လေးစားတယ်ဆို
လမ်းမှားပေါ်ကို လျှောက်ရတာလဲ ..

ကြီးမိုက်တွေကို အစွဲတိုက်ဖို့
ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လဲ မိုက်ကြမှာလား ..
ပုလင်းထောင်တဲ့ ဂျင်းကောင်တွေကို
ဆင်းအောင်ဆိုပြီး မိုက်ကြမှာလား ..

ဆယ်လီအိုင်ဒေါ် *Mask* တွေနှောလို့
Crush တွေပေါ့ဖို့ *Like* ကြမှာလား ..
ဘောလုံးရေခဲ ကျားနဲ့ဆွဲပြီး
ဦးထုပ်မပါပဲ *Fight* ကြမှာလား ..

စပါးပေါင်းပင် ရောပြီးရှင်တဲ့
ဘုရားသခင်ရဲ့ အသင်းတော် ..
စာရင်းချော်တာ ဒါကြောင့်ပါလို့
မင်းကလိုက်ပြီး အတင်းတော် ..

ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်ထောင်း

ရှက်ရကောင်းများ မသိလို့လား သတင်းပေါ် ..

သိချင်းအော်ပြီး ဆိုနေရင်းနဲ့

မင်းခါးကြားက ပုလင်းပေါ် ..

လိုလားတာတွေများနေပေမဲ့ ဘုရားကိုတော့ .. မတောင်းချင်
ကျောင်းဝင်သူကို ထောင်းချင်ပြီးတော့ ရောက်ချင်တာက .. ကောင်းကင်
ပျက်ရင်အစဉ် ပြင်ခဏမို့ အချိန်မနှောင်းခင် .. အဟောင်းပြင်
Negative ကိုဖျက်ပစ်ပြီးတော့ အရာရာကို .. အကောင်းမြင်

အသင်းတော်ဆိုတာ လူကြီးနေရာလို့

လူငယ်တွေရဲ့ အထွေးများလွှဲ၊ ဘေးများလဲ ဆေးစားမြဲ၊

ဘုရားကျောင်းနဲ့ ဝေးသွားလဲ

နေရာမသိလို့ နေရာမရှိတာ .. မင်းအထွက်နေရာ ပေးထားဆဲ

ဆေးကြောခံရင် ခရစ်တော်ရှင်ရဲ့

ကိုယ်ခန္ဓာဝင် ငွေ့ဘားပဲ..

အိမ်ခေါင်မိုးမှာ မိုးယိုတာကို ငါဝင်ပြီး ဟချင်လို့

တောင်ကြီးကိုဖြိုကြိုလည်း ခါးမသန်တဲ့ ခါချဉ်မို့

အားမငယ်နဲ့လာခဲ့စမ်းပါ စုပေါင်းညီညာ ဆရာသခင်အဖို့

ဆန်ခါတင်ဖို့၊ အထာပြင်လို့၊

..... ည၊ *Mission* မှာ ပါဝင်ဖို့။

မွန်စီညော်မောရပ်ညွန့်ဝေ

ကြေးစည် တမ်းချင်း...

ကလောင်ကိုဖောက်ထွင်း
ငါ့သမ္မာတစ်စင်း ဖြစ်ခဲ့ရင်း...။

မင်းရဲနှလုံးသားမြှင့်ကို
ပြင်နာစွာ ဖြွင်းပြီး ...။

တရားမျိုးစေ့
နာသာကလေး ဖြဲလို့ ...။

ရှင်သန်စရာ တစ်ခင်းစာ
နေရာလေး ရချင်မိတယ်...။

ရှားမာန့်

ငါဟာခေါင်းဆောင်....

ဆရာကြီးမဟုတ်

Be a leader Not a Boss

I am a leader, not a boss
A boss known everything
A leader admits mistakes
A boss tells people
what must be done
A leader shows
how to do things
A boss criticizes
A leader gives advice
A boss talks first
A leader listens first
A boss gives order
A leader gives direction
A boss demands respect
A leader earns and
deserves respect
A boss rules with law
A leader shows
human kindness

So be leader, not a boss.

ဆရာကြီးဆိုတာ အရာရာမှာ သူကျွမ်းတယ်
 ခေါင်းဆောင်က အများကို ဝန်ခံတယ်
 ဆရာကြီးက လုပ်ရမှာ ကိုပြောတယ်
 ခေါင်းဆောင်က လုပ်ပြတယ်
 ဆရာကြီးက အပြစ်ရှာတယ်
 ခေါင်းဆောင်က အကြံပြုတယ်
 ဆရာကြီးက အပြောနဲ့စတယ်
 ခေါင်းဆောင်က နားထောင်ခြင်းနဲ့စတယ်
 ဆရာကြီးက အမိန့်ပေးတယ်
 ခေါင်းဆောင်က လမ်းညွှန်ပြတယ်
 ဆရာကြီးက အရိုအသေကြိုက်တယ်
 ခေါင်းဆောင်က ရိုသေထိုက်တယ်
 ဆရာကြီးက စည်းမျဉ်းနဲ့ အုပ်ချုပ်တယ်
 ခေါင်းဆောင်က မေတ္တာ ကရုဏာကို ရှေ့ရှုတယ်
 ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်လုပ်ပါ
 ဆရာကြီးမလုပ်ပါနဲ့။

မျှဝေခံစားသူ

အားဒီ

မရမ်းချောင်း၊ ပုသိမ်မြို့။

အထောင်ပံနဲ့ ဟုံမယ်

ဒီရေ (S.F.X)

သီလရှင်လောင်းဘဝက သီလရှင်လောင်းဆရာမ၏
သင်ကြားချက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိရာမှ ဥပဒေသည်
သီလရှင်များအတွက် အဘယ်မျှတန်ဖိုးရှိကြောင်း
သုံးသပ်ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ထိုသို့ခံစားမိရာမှ ညီအစ်မ
သီလရှင်များအားလည်း ပြန်လည်ဝေမျှလိုစိတ် ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

လူများနှင့်ဖွဲ့စည်းထားသော အဖွဲ့အစည်းမှန်သမျှတွင်
ဥပဒေဆိုတာရှိသည်။ ဥပဒေမရှိလျှင် လူတိုင်းသည်
မိမိတို့အလိုအတိုင်းလုပ်ခြင်ရာလုပ်နေသဖြင့် အစစအရာရာသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်လျက်
ရှုပ်ထွေးပွေလီ နေပေလိမ့်မည်။ လူတိုင်း တစ်ယောက်တစ်မျိုးဖြစ်နေသဖြင့်
ဤသို့သောလူအဖွဲ့အစည်းမျိုးသည် ကြာရှည် တည်တံ့နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
ပြဌာန်းထားသော ဥပဒေရှိသည့်တိုင်အောင် ထိုဥပဒေများကို နားမလည်၊
လက်မခံနိုင်ပါကလည်း ကွဲပြားမှုများ၊ ပုန်ကန်မှုများဖြစ်ပေါ်လာကာ
အသင်းအဖွဲ့တွင်ငြိမ်းချမ်းခြင်းမရှိနိုင်ပေ။ အဖွဲ့အစည်းသည်
တိုးတက်ဖို့ နေနေသာသာ ပျက်စီးခြင်းသို့သာဦးတည်နေပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
အခြားသောအဖွဲ့အစည်း များ၏ဥပဒေအကြောင်းကို မဆွေးနွေးလိုသော်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့၏ သီလရှင်အသင်းအဖွဲ့များ၏ ဥပဒေတည်ရှိခြင်း
အကြောင်းကို အနည်းငယ် သုံးသပ်ဝေမျှလိုပါသည်။

သီလရှင်တို့၏ဥပဒေသည် အသင်းသူ အသင်းသားများ၏
ကောင်းကျိုးအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အသင်း၏
ဦးတည်ချက်ပန်းတိုင်သို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိနိုင်အံ့သောငှါလည်းကောင်း
ဖြစ်တည်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်တည်လာရန်မှာလည်း
တစ်ဦးတစ်ယောက်ကောင်း ရေးဆွဲထားခြင်းမဟုတ်။ အသင်းဂိုဏ်းရှိ
အမျှော်အမြင်ကြီးမားသူ ခေါင်းဆောင်များမှ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ
ခေတ်၏ တောင်းဆိုချက်များကိုလည်း ထောက်ရှုဆင်ခြင်ပြီး
ရေးဆွဲအတည်ပြု ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အသင်းဂိုဏ်း၏
ဥပဒေများကိုလိုက်နာခြင်းကြောင့် အကျိုးမယုတ်နိုင်ကြောင်း
အောက်ပါအချက်များကို တင်ပြလိုပါသည်။

၁။ သီလရှင်တို့၏ဥပဒေသည် မြင်နိုင်သောဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ သာမန်လူသားများအတွက် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကိုရှာဖွေရာတွင် မှန်ကန်စွာသိမြင်နိုင်ရန်မှာ ခက်ခဲလှပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်ုပ်တို့သည် တခါတရံလွဲမှားသောကောင်းမှုများကို လုပ်မိတတ်ကြသည်။ မိမိက ကောင်းသည်ဟု ထင်သော်လည်း အမှန်တကယ်ကောင်း၊ မကောင်းကို ဥပဒေနှင့် ချိန်ထိုးကြည့်နိုင်သည်။ ဥပဒေသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ထားသဖြင့် ဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အမှားအယွင်းကို မသွန်သင်နိုင်ပါ။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် မှားယွင်းခြင်းကို မသွန်သင်နိုင်သော အမှန်တရား ဖြစ်တော်မူပါသည်။ ရဟန်းမင်းကြီးတစ်ပါးက သင်သည် ဥပဒေကို စုံလင်စွာ လိုက်နာသောသူဖြစ်လျှင် သင်သေဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက် သင်အား ရဟန္တာ တင်မြှောက်ပါမည်ဟု ဆိုဖူးသည်။ ဥပဒေကို စုံလင်စွာ လိုက်နာသောသူသည် သန့်ရှင်းစုံလင်သောသူဖြစ်ကြောင်း ရဟန်းမင်းကြီးက သက်သေခံခြင်းဖြစ်သည်။

၂။ အသင်းဂိုဏ်း၏ဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်လမ်းညွှန်ဖြစ်၏။ မိမိရောက်လိုသော ပန်းတိုင်သို့ရောက်ရန် မှန်ကန်သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်လျှောက်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့ မှန်ကန်သော လမ်းကြောင်းဟုတ်၊ မဟုတ်ကို လမ်းတလျှောက်ရှိ အမှတ်အသား၊ လမ်းညွှန်များက ဖော်ပြပေးကြသည်။ ထိုနည်းတူစွာ သီလရှင်တို့သည် မိမိတို့အလိုရှိသော ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရန်အတွက် အသင်းဂိုဏ်း၏ ဥပဒေသည် လုံခြုံမှန်ကန်သော လမ်းညွှန်ဖြစ်ပေသည်။ ဥပဒေအတိုင်း နေထိုင် အသက်ရှင်သောကြောင့် အမှားအယွင်းသို့ ရောက်ရပါသည် ဆိုသည်ကို မကြားဖူးပါ။

၃။ အသင်းဂိုဏ်း၏ဥပဒေသည် လုံခြုံမှုပေးသော အကာအကွယ်၊ ဒိုင်းလွှာ၊ ခြံစည်းရိုးဖြစ်သည်။ ဥပဒေကို လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ပါ။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သွားကြရသော သူတို့၏အဖြစ်မှန်ကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် သူတို့သည် ဥပဒေကို မထိမဲ့မြင်ပြုကြသူများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပေမည်။ တနည်းပြောရလျှင် ခြံစည်းရိုးကိုဖောက်၍ အပြင်ထွက်လေ့ရှိသူများ ဖြစ်သည်။ ဥပဒေဘောင်အတွင်းတွင်နေထိုင်သူ သင်သည် ဘယ်သောအခါမှ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်ပါ။

၄။ အသင်းဂိုဏ်း၏ ဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သန့်ရှင်းခြင်းသို့ အလျင်အမြန်ရောက်စေသော တောင်ပံဖြစ်သည်။ ဥပဒေကို စုံလင်စွာလိုက်နာသောသူသည် ကြီးမားသန်မာသော တောင်ပံရှိသည့် သိန်းငှက်ကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ထံ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ပျံတက်သွားနိုင်သည်။ သိန်းငှက်သည် ဆူးခင်းလမ်းများ၊ မြစ်ချောင်းများ၊ မြင့်မားသော တောင်တန်းကြီးများ၊ လူသားတို့၏ အန္တရာယ်များ စသည့် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို လျင်မြန်စွာနှင့် လွယ်ကူစွာကျော်ဖြတ်နိုင်ကြသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဥပဒေကိုတန်ဖိုးထား၊ လေးစား၊ မြတ်နိုးစွာလိုက်ကျင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်း၊ ဥပဒေကိုလေးမြတ်ခြင်းတည်းဟူသော အတောင်ပံဖြင့် အခက်အခဲဟူသမျှကို လျင်မြန်စွာနှင့် လွယ်ကူစွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ကြလျှက် ဘုရားသခင်ထံသို့ တဟုန်ထိုးပျံတက် သွားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်ထံသို့လုံခြုံစွာ၊ လွယ်ကူစွာ ရောက်ရှိရန် ကူညီပို့ဆောင်ပေးသော အသင်းဂိုဏ်း၏ ဥပဒေကို နှစ်သက်မြန်နှိုးခြင်းဖြင့် တန်ဖိုးထား လိုက်နာကြပါစို့။

ဒီဇေ (S.F.X)

ကလေး ၄၀၀၊ လူကြီး ၁၀

ချစ်ခင်လေးစားရပါသော မိတ်ဆွေ စာဖတ် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ “ပျော်ပျော်နေသေခဲ” ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားကို ကြားဘူးကြမှာပါ။ ပျော်ပျော်နေ တက်သူဟာအသက်ရှည်ကျန်းမာလိမ့်မယ်လို့ပြော တာပါ။

လူတစ်ယောက်ဟာ ပျော်ရင် ရယ်မောတယ်။ ရယ်မောတဲ့အခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ဦးနှောက်က Serotonin လို့ခေါ်တဲ့ chemical တစ်မျိုးကို ထုတ်ပေးပါတယ်။ ဒီ chemical ဟာ ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာထဲမှာရှိတဲ့ Tissue တွေနဲ့ Cells တွေကို မြှူတူးစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပျော်ရွှင်သူဟာ ကျန်းမာနုပျိုပြီး အရွယ်တင်တာကို တွေ့ရမှာပါ။ ခုခံအားကောင်းပြီး၊ ရောဂါကူးစက်မှု ရာခိုင်နှုန်း နည်းပါးသူ စာရင်းထဲပါသွားပါတယ်။

ဒါဆို ပျော်ရွှင်တတ်သူဟာ နုပျို၊ ကျန်းမာ အသက်ရှည်မယ်ဆိုတာ သေချာမယ် ထင်ပါတယ်။ ဆောင်းပါးရဲ့ခေါင်းစဉ်မှာ၊ ကလေး ၄၀၀၊ လူကြီး ၁၀ လို့ရေးထားရခြင်းက၊ ဆေးဝါးသုတေသီတွေရဲ့အဆို အရ ကလေးတွေဟာ တစ်နေ့ကိုအကြိမ် ၄၀၀ ကျော် ရယ်လေ့ရှိပါတယ်။ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေတဲ့ ကလေးရဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်ရင် အမြဲပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ပျော်နေတာကိုတွေ့ရတယ်။ နိုးနေတဲ့အချိန် ကလေး ကို ဘာဘဲလုပ်ပြလုပ်ပြ သူ့အတွက်ရယ်စရာဘဲ။ ဗိုက် ဆာချိန်နဲ့မကျန်းမာချိန်ကလွဲရင်ကျန်တဲ့အချိန်တွေဟာ ကလေးအတွက် ကြည်နူးစရာနဲ့ပျော်စရာတွေပါဘဲ။

ကျွန်ုပ်တို့ လူကြီးတွေအတွက် ရယ်မောစရာ ဆိုရင် ရှက်စရာလိုဖြစ်နေတယ်။ တစ်ယောက်က ရယ်ရင် နောက်တစ်ယောက်က အဲဒီထဲမှာ ဘာရယ်

စရာရှိလို့ရယ်နေတာလဲ။ ကလေးဆန်လိုက်တာ လို့ပြောတတ်တယ်။ ဒါဆိုရင်ရယ်မောတာက ကလေး အလုပ်၊ လူကြီးဆိုရင် မရယ်ဘဲ တည်တည်နေရမလို ဖြစ်နေပါတယ်။ လူကြီးတွေကကျန်းမာဖို့ တစ်နေ့ကို အနည်းဆုံး ၁၀ ကြိမ်လောက် ရယ်ရပါမယ်။ ဒါပေမယ့် လူကြီးတွေက မရယ်တက်လို့ Laughing Therapy ဆိုပြီးရယ်မောတတ်ဖို့ လေ့ကျင့်ရေးသင်တန်းတွေ ပေးနေရပါတယ်။

အခြားလေ့လာချက် တစ်ခုအရ၊ လူတစ် ယောက်ဟာ ရယ်မောချင်စိတ်မရှိရင်၊ ကျန်းမာရေး အရ ဘောပင်တစ်ချောင်းကို သွားနဲ့ကိုက်ထားပြီး၊ ပါး စပ်ကို ၁၀ မိနစ်လောက် အဆက်မပြတ်အနည်းငယ် ဖွင့်ဟထားမယ်ဆိုရင်၊ ဦးနှောက်ဟာပျော်နေတယ် ထင်ပြီး အထက်က ဖော်ပြခဲ့တဲ့ Serotonin ကို ထုတ် ပေးပါတယ်။ များများရယ်တဲ့သူဟာ Immune System (ခုခံအား) ပိုကောင်းပြီး၊ ပိုကျန်းမာပါတယ်။

လူတစ်ယောက် မပျော်နိုင်ရခြင်းအတွက် အဓိကအချက်က ကိုယ့်မှာရှိတာကို တွေးကြည့်ပြီး ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ရမယ့်အစား၊ ကိုယ့်မှာမရှိတဲ့အရာ ကိုဘဲတွေးပြီး အားငယ်နေတတ်လို့ပါဘဲ။ ဥပမာ အနေနဲ့ပြောရရင်၊ သိန်း ၅၀၀ တန် ကားတစ်စီးပိုင်တဲ့ သူဟာ၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီး၊ အပေါ်မှာ ပျံဝဲ နေတဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးလောက် ငါပိုင်နိုင်ရင် အ ရမ်းပျော်စရာကောင်းမှာဘဲလို့ မရှိတဲ့အရာပေါ်မှာ အားငယ်မိပါတယ်။ စက်ဘီးစီးသွားတဲ့ သူတစ် ယောက်က၊ ကားကိုကြည့်ပြီး၊ ငါအဲဒီလို ကားတစ်စီး လောက် ပိုင်ဆိုင်နိုင်မယ်ဆိုရင် အရမ်းကို ပျော်စရာ

ကောင်းမှာဘဲလို့ထင်တယ်။ လမ်းလျှောက်သွားတဲ့သူ တစ်ယောက်ဟာ၊ စက်ဘီးကိုကြည့်ပြီး၊ ငါ့မှာ အဲဒီလို စက်ဘီးတစ်စီးရှိရင် လမ်းလျှောက်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ လို့မရှိတဲ့အရာပေါ်မှာ အားငယ်မိပါတယ်။ Wheel Chair နဲ့သွားနေတဲ့ မသန်စွမ်းသူတစ်ဦးဟာ၊ လမ်း လျှောက်သွားနေတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး၊ ငါ့မှာ ဟိုလူလို သန်စွမ်းတဲ့ခြေထောက်တွေရှိရင်၊ ငါသွားချင် တဲ့နေရာကိုသွားနိုင်မယ်၊ အရမ်းပျော်စရာကောင်းမှာ ပဲလို့မရှိတဲ့အရာပေါ်မှာ အားငယ်မိပါတယ်။ မပျော် နိုင်တဲ့လူတို့ရဲ့ သဘာဝဟာ ဒီလိုပါဘဲ၊ အားငယ်ခြင်းနဲ့ပဲ လုံးပါးပါးရတော့တယ်။ သတိပြုကြရအောင်။ မရှိခြင်း ၌အားငယ်ခြင်းထက်၊ ရှိခြင်း၌ အားယူတက်သူများဖြစ် ဖို့သင်ခန်းစာယူကြရအောင်။

လောကမှာ ချမ်းသာတဲ့သူတွေ အရမ်းပျော် နေကြတယ်လို့ထင်တယ်။ မတရားသဖြင့် ချမ်းသာတဲ့ သူတွေက ပျော်နေကြပြီး၊ တရားသဖြင့် အသက်ရှင် နေတဲ့ သူတွေက စိတ်ဆင်းရဲပြီး၊ မပျော်နိုင်ဖြစ်နေရ တယ်လို့ ထင်ယောင်ထင်မှား ပြောနေကြပါတယ်။ ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုက၊ တစ်နေ့ လန်ဒန်လေဆိပ်မှာ၊ ဂျပန်နိုင်ငံသားတစ်ဦးဟာသူ့မှာပါလာတဲ့ Suit Case နှစ်ခုကို ဘေးမှာချပြီး ထိုင်နေခဲ့ပါတယ်။ ဘေးနားကို ရောက်လာတဲ့ ကူဝိတ်နိုင်ငံသားက အချိန်ဘယ်နှစ် နာရီလဲလို့မေးပါတယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံသားက လက်ပတ် နာရီကို ကြည့်ပြီး၊ ဘယ်နိုင်ငံရဲ့အချိန်ကို သိချင်တာလဲ လို့ပြန်မေးတော့၊ ဂျာမနီလို့ဖြေပါတယ်။ အချိန်ကိုပြန် ပြောပေးတော့၊ ကူဝိတ်နိုင်ငံသားက ဒီနာရီလေးထဲမှာ နိုင်ငံပေါင်းစုံရဲ့အချိန်ကိုကြည့်လို့ရပါလားလို့ တအား ကိုအံ့အားသင့်သွားပါတယ်။

ခဏနေဖုန်းလာတော့၊ လက်ပတ်နာရီကိုလှုပ် ပြီးဖုန်းပြောပါတယ်။ ခဏကြာတော့၊ လက်ပတ်နာရီ ခလုတ်နှိပ်ပြီး facebook ကြည့်ပါတယ်။ ဒါကိုကြည့် နေတဲ့ ကူဝိတ်နိုင်ငံသားဟာ ဒီနာရီကို လိုချင်စိတ် ပေါက်ပြီး၊ ဈေးမေးခဲ့ပါတယ်။ ပထမမှာတော့၊ ကိုယ် ကိုယ်တိုင်တီထွင်ထားလို့မရောင်းနိုင်ကြောင်းပြောပြီး၊ နောက်ပိုင်းတော့ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ နဲ့ဈေးတည့်သွား ပါတယ်။ လက်ပတ်နာရီကိုပတ်ပြီးဝင့်ကြားစွာထွက်

ခွါသွားချိန်မှာ၊ ဂျပန်နိုင်ငံသားက ပြန်ခေါ်ပြီး၊ ဒီ Suitcase နှစ်ခုကိုပါ ယူသွားပါလို့ပြောပါတယ်။ ဘာ ကြောင့်လဲဆိုတော့၊ ဒီ Suitcase နှစ်လုံးထဲက စက် တွေနဲ့နာရီက အလုပ်လုပ်နေလို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဝယ်ပြီး မှစိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ပြောချင်တာက၊ ချမ်းသာတဲ့ လူတွေစီမှာ Suitcase နှစ်ခုလို ဝန်လေးစရာတွေ ရှိနေတာကို ကျွန်ုပ်တို့မမြင်နိုင်ဘဲ၊ သေးငယ်တဲ့နာရီလေးလို မျက် နှာကအပြုံးလေးကို ကြည့်ပြီး၊ ချမ်းသာသူတွေပျော် နေတယ် ထင်နေကြတာပါ။ အမှန်ပြောရရင် ချမ်းသာ သူရဲ့ဘဝထက်၊ ဆင်းရဲသူရဲ့ဘဝဟာ နေတတ်ရင် ပို ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။

ဘဝမှာ မပျော်နိုင်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် ရသေ့တစ်ပါးထံသွားပြီး၊ ကျွန်တော့်မှာ အားလုံးပြည့် စုံလျှက်နဲ့ ဘာကြောင့်မပျော်နိုင်ဖြစ်နေတာလဲလို့မေး ပါတယ်။ ရသေ့က ပျော်ရွှင်ခြင်းသုံးမျိုးကို ပြောပြပါ တယ်။ နာရီ အနည်းငယ်ပျော်ချင်ရင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ။ ရက်အနည်းငယ် ပျော်ချင်ရင်ခရီးထွက်ပါ။ တစ်သက် လုံးပျော်ချင်ရင်တော့ သူတစ်ပါးကို ကူညီပါလို့ပြောပါ တယ်။ ဒါကို ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုနဲ့ ရှင်းပြပါမယ်။

တစ်ခါက အိန္ဒိယသမ္မတဟောင်း Missile Man လို့နာမည်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ A.P.J. Abdul Kalam ဟာ စာသင်ကျောင်း တစ်ခုကိုမိန့်ခွန်းပြော ဖို့သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ကမေးခွန်းတစ်ခုမေးပါယ်။ သမ္မတကြီးရဲ့ ဘဝမှာ အပျော်ဆုံးအချိန်ဆိုရင် ဘယ်အရာကိုပြောချင်ပါသ လဲလို့မေးလိုက်ပါတယ်။ အားလုံးမျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ အဖြေ ကတော့ သူ့ရဲ့ဒုံးကျည် စမ်းသပ်ထိထွင်ခြင်းရဲ့အောင် မြင်မှုအကြောင်း၊ သို့မဟုတ် တခြားစူးစမ်းရှာဖွေတွေ့ ရှိမှုတွေကိုပြောမယ်ထင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူပြော ခဲ့တာက ဒုံးကျည်ကိုသူစမ်းသပ် တီထွင်ခဲ့ချိန်မှာဒုံးကျည် ရဲ့အပေါ်ပိုင်းအခွံဟာ ပေါ့ပါးပြီး ခိုင်ခန့်မှုရှိရမယ်ဆိုပြီး Fiber Reinforced Plastic ဆိုတဲ့ပစ္စည်းအသစ်ကို စမ်းသပ်တီထွင်ပြီး၊ ဒုံးကျည်ကိုလည်း အောင်မြင်စွာ လွှတ်တင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တဲ့ ပေါ့ပါးတဲ့ ဖိုင်ဘာ ပလတ်စတစ်ကို အခြားဘယ်နေရာမှာ အသုံး

ကောင်းသော ပုံစံ(သို့) စံနမူနာကောင်း

လောကမှာ နေထိုင်အသက်ရှင်နေကြတဲ့

လူသားတွေဟာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ မြင်တွေ့နေရတဲ့ အရာများထဲက

ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အပြုအမူများကို တွေ့ရတဲ့အခါ

စံနမူနာအဖြစ်ပုံတူယူလိုက်လုပ်ကြပါတယ်။

တချို့လူတွေဆို မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား

မင်းသမီးတွေရဲ့ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံတွေ၊ ဆံပင်ပုံတွေကို

အတုယူပြီးလိုက်တုကြတယ်။ ပြောဆိုပုံတွေ၊ စကားလုံးတွေကိုလည်း

ပုံတူလုပ်ဆောင် ပြောဆိုတတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့မှာလည်း စံနမူနာယူပြီး အတုယူလိုက်ကျင့်ရမည့်ပုံစံရှိပါတယ်။

အဲဒီပုံစံကတော့ အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း၊ ခရစ်တော်သခင်ရဲ့

ပုံစံတော်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

(Mt 11: 29) မှာ ခရစ်တော်သခင်ရဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချတဲ့ပုံစံကို

လိုက်ကျင့်မယ်ဆိုရင် ငွေကြေးနဲ့ပေးဝယ်လို့မရတဲ့ စိတ်ရဲ့ငြိမ်းချမ်းမှုကို

ရရှိမယ်ဆိုတာ သခင်ခရစ်တော်မိန့်မှာ ထားပါတယ်။

မင်္ဂလာတရားတော် (၈)ပါးထဲက တစ်ပါးဖြစ်တဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

ထိုသူတို့သည် မြေကို ပိုင်ရလိမ့်မည်။ လို့ပါရှိပါတယ်။

မြေဆိုဒါကတော့ လူတွေရဲ့ နှလုံးသားကို ဆိုလိုပါတယ်။

နူးညံ့သိမ်းမွေ့ခြင်းရှိတဲ့ လူတွေရဲ့အပြောအဆို အပြုအမူ တွေကိုတော့ လူတိုင်းကကြိုက်

နှစ်သက်ကြပါတယ်။ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်၊ ရိုင်းစိုင်းတဲ့ အပြောအဆိုကိုတော့

မကြိုက်ဘဲ ရှောင်ကြပါတယ်။ မာနကြီးပြီး ရင့်သီးတဲ့အပြုအမူ လုပ်ရပ်တွေကိုလည်း

လူတွေမကြိုက်ကြပါဘူး။

ချို့သာတဲ့ စကား၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ အပြုအမူကိုတော့ လူသားတိုင်းက

ကြိုက်နှစ်သက်ကြပေမယ့် အပြောလွယ်ပြီး လက်တွေ့မှာ

ကျင့်ရတာခက်ခဲလှပါတယ်။ ခရစ်တော်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်တော့

မဖြစ်နိုင်တာမရှိပါဘူး။

ခရစ်တော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချတဲ့ အပြုအမူကို ကျင့်ဆောင်တည်ခြင်းအားဖြင့်

ကျွန်မတို့နေထိုင်ရတဲ့ အဖွဲ့အစည်းအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စံနမူနာကောင်း

များပြနိုင်တဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ကိုယ်ပွားများဖြစ်နိုင်ကြပြီး၊

စစ်မှန်တဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ငြိမ်သက်ခြင်းကိုလည်း ရရှိခံစားနိုင်ကြပါစေလို့

ဆန္ဒပြုဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့်

နှင်းဆီဖြူ (S.F.X)

ကလေး ၄၀၀၊ လူကြီး ၁၀-မှ

ပြုလို့ရနိုင်အံ့မလဲလို့ တွေးကြည့်ခဲ့တဲ့အခါမှာ၊ သူ့မျက်လုံးထဲပေါ်လာခဲ့တာက၊ သူ့အိမ်နီးနားခြင်းကမိန်းကလေးကျောင်းသူတစ်ဦးဟာ ၄ ကီလိုခွဲ အလေးချိန်ရှိတဲ့ သစ်သားနဲ့ပြုလုပ်ထားတဲ့ လေးလံတဲ့ ခြေတုကိုအသုံးပြုပြီး ပင်ပန်းစွာလမ်းလျှောက်နေတဲ့ပုံပါဘဲ။ ဒါနဲ့သူ ရှာတွေ့ခဲ့တဲ့ပိုင်ဘာပလတ်စတစ်နဲ့ ၄၀၀ ဂရမ်လောက်သာ အလေးချိန်ရှိတဲ့၊ ခြေတုကလေးကိုလုပ်ပြီး၊ အဲဒီကျောင်းသူလေးကို ပေးလိုက်ရတဲ့အချိန်ဟာ အပျော်ဆုံးအချိန်ပါပဲ လို့ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

(ရှင်လုကာ ၁၆:၁၉-၃၁) မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံဥပမာမှာ သူဌေးသားနဲ့ လာဇရု အကြောင်းမှာ၊ သူဌေးသား ငရဲရောက်ရခြင်းရဲ့အဓိကအပြစ်က သူ့အိမ်အပေါက်ဝမှာ တောင်းစားနေတဲ့ လာဇရုကို မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး၊ မျက်ကွယ်ပြုခြင်းပါဘဲ။ အမှန်တကယ်ဖြစ်သင့်တာက၊ သူ့ရဲ့တစ်ကိုယ်တော် ပျော်ရွှင်ခြင်းထက်၊ လိုအပ်သူကိုကူညီခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်သောသူဖြစ်ရမှာပါ။

St. Mother Teresa of Kolkata ကို သတင်းထောက်တစ်ယောက်က ပြောခဲ့ပါတယ်။ သူမကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ (တစ်သောင်း) ပေးရင်တောင် Mother Teresa လုပ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ပြောပါတယ်။ Mother Teresa က ကျွန်မကို ဒေါ်လာ (၁၀၀၀၀၀) ပေးလည်းမလုပ်ဘူးလို့ပြန်ဖြေပါတယ်။ ဒါဆိုဘာဖြစ်လို့အလုပ်လုပ်နေတာလဲလို့ သတင်းထောက်က မေးတော့ Mother Teresa က စွန့်ပစ်ခံခလေးသူငယ်တွေ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေကို ကောက်ယူလာပြီး၊ ရေမိုးချိုးပေးကာ၊ အစာကျွေး၊ ဆေးတိုက်တဲ့အခါ၊ သူတို့ရဲ့မျက်နှာမှာ အပြုံးလေးတစ်ခုပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီ အပြုံးလေးထဲမှာ ခရစ်တော်ကိုကျွန်မတွေ့ပြီး၊ ခံစားရရှိတဲ့ပျော်ရွှင်မှုဟာ ဘာနဲ့မှလဲလို့မရပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဒီလိုနိမ့်ကျတယ်လို့ ထင်ရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတာပါလို့ ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

အမြဲပျော်နိုင်သူဟာ ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး၊ နုပျို

လန်းဆန်း နေမယ်ဆိုတာ အမှန်ပါ။ တစ်ခါက အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ပင်စင်စားသက်ကြီးရွယ်အို ၂၀၀ ကို လူမှုရေး အဖွဲ့စည်းတစ်ခုမှ သုတေသနတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့အားလုံးကိုခေါ်ပြီး၊ ပထမတစ်လစာ နေရာထိုင်ခင်းနဲ့ စားသောက်ဖို့စီစဉ်ပေးပြီး၊ ကျန်းမာရေးမှတ်တမ်းပြုစုပါတယ်။ နှလုံးရောဂါရှိသူ၊ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာရှင်၊ သွေတိုးရှိသူ၊ ဆီးချိုရောဂါသည်၊ အဆစ်မြစ် ကိုက်ခဲခြင်းခံစားနေရသူ၊ စသည်ဖြင့် အားလုံးရဲ့ရောဂါပြင်းထန်မှု၊ လက်ရှိအခြေအနေကို မှတ်တမ်း တင်ပါတယ်။

သူတို့စိတ်ဝင်စားတဲ့ အလုပ်တွေကိုလည်း မေးမြန်းပါတယ်။ ချက်ပြုတ်ခြင်း၊ မကျန်းမာသူများကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပန်းခြံမှာ စိုက်ပျိုးရေးလောင်းခြင်း၊ တံမြတ်စည်းလှည်း သန့်ရှင်းရေး၊ ကလေးများကိုပြုစုခြင်း၊ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးဖြေကြားတာကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ပါတယ်။

အားလုံးပြီးတဲ့အခါမှာ သူတို့စိတ်ဝင်စားရာကို တစ်လ လုပ်ခွင့်ပြုပြီး၊ ကျန်းမာရေးမှတ်တမ်းပြန်လုပ်ကြည့်တော့ သိသိသာသာ တိုးတက်မှုရှိလာတာကိုတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ဒုတိယနဲ့တတိယလ မှာလည်း၊ ထပ်မံ တိုးတက်မှုတွေရှိလာခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး အားလုံးစိစစ် သုံးသပ်ကြည့်တဲ့အခါ၊ သူတို့ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အများဆိုင်အလုပ်တွေကို စိတ်ကျေနပ်မှုနဲ့ လုပ်တဲ့အခါ စစ်မှန်တဲ့ ကြည်နူးမှုနဲ့ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ခံစားနေရလို့ရောဂါရဲ့ ပြင်းထန်မှု ရာခိုင်နှုန်း သိသိသာသာ ကျဆင်းလာခြင်းဖြစ်တယ်လို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီလိုပဲ ဘုရားသခင်ပေးထားတဲ့ ကျေးဇူးတော်အရည်အချင်းတွေနဲ့ ကိုယ်စိတ်ဝင်စားရာကို အခြေခံထားပြီး၊ အများနဲ့ဆိုင်တဲ့ပရဟိတ အလုပ်တွေကို စေတနာရှိရှိနဲ့လုပ်ခြင်းသာ စစ်မှန်တဲ့ကြည်နူးမှုနဲ့ပျော်ရွှင်ခြင်းရှိနိုင်မယ်ဆိုတာ စာဖတ်သူတို့လက်ခံမယ် ထင်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့သော စစ်မှန်သော ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြင့် နုပျို၊ ကျန်းမာ၊ သက်ရှည်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

J သွေး (O.S.M)

၈၃ ဆောင်းပါးလေးမှာ ဖတ်ရှုကြားသိရမဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ ဇာတ်လမ်း တစ်ခု၊ ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်၊ ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်း တစ်ခုစွာ စသည်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ခရစ်တော်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်တုန်းက ဖြစ်တည်ခဲ့တဲ့ သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ပြောပြထားတဲ့ အကြောင်းအရာ လေးဖြစ်ပါတယ်။

သမိုင်းဆိုတာ အရှိအရှိအတိုင်း၊ အမှန် အမှန်အတိုင်း၊ အထောက်အထားတွေနဲ့ ပြုစုမှုတ်တမ်း တင်ထားတာဖြစ်လို့နောင်လာနောက်သားအဆက် ဆက်သိရှိဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေ နေရတဲ့ ရက်တွေက များလွန်းတော့ တစ်ခါတစ်လေ သေရမဲ့ရက်တစ်ရက်ကို အများအားဖြင့် မေ့နေတတ်ကြပါတယ်။ သေရမဲ့ရက်ကိုအမြဲသတိယဉ်း ကျွန်တော်တို့တွေ စိတ်ကောင်းနဲ့လုံးကောင်း မွေးလျက် ဘုရား ကြိုက်အောင် နေထိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

(သံမာရ်ကူး ၁၂: ၃၀-၃၁)၊ (သံမာတေဦး ၂၂: ၃၇-၄၀)၊ (သံလူကား ၁၀: ၂၅-၃၇) တို့မှာပါရှိတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဖတ်မယ်ဆိုရင် ကျမ်းတတ်တစ်ဦးက “ထာဝရအသက်ကိုရဖို့ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်း။” ဟု ခရစ်တော်ဘုရားကို မေးလျှောက်ရာမှာ ခရစ်တော်ဘုရားက “သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။” ဟူသော ပညတ်တော်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်တော်လည်းဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်တော်သည် ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ်တိကျမ်းနှင့် အနာဂတိကျမ်းရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်၏။” လို့ ကျမ်းတတ်ကို အဖြေပြန်ပေးပါတယ်။

ဓမ္မမိတ်ဆွေ ညီအစ်ကိုမောင်နှမအပေါင်းတို့ အဲ့ဒီကျမ်းချက်တွေကို ကျွန်တော်တို့လည်း လိုက်နာကျင့်ဆောင်ဖို့ရန် ကောင်းသောဆာမာရီတန် တစ်ဦးအကြောင်းနဲ့ သာဓကလေးပေးထားပြန်ပါတယ်။ (သံလူကား ၁၀: ၂၅-၃၇)မှာ ပါရှိတဲ့ ကျမ်းစကားတွေကိုဖတ်လျှင် ကျွန်တော်တို့ကျင့်ရမဲ့ အချက်တွေကို တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ “သင်နှင့်နီးစပ်သောသူကိုလည်း သင့်ကိုယ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ ချစ်လော့။” ဟု ကျမ်းစာမှာ

သင်နှင့်နီးစပ်သူကိုကူညီခြင်းဖြင့်အသက်ရှင်ပါ

မန်းအောင်လွင်

ခရစ်တော်ဘုရား မိန့်မှာထားသလို ကျွန်တော်တို့တွေလည်း လိုက်နာကျင့်ကြံရမဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခမ္မညီ အစ်ကိုမိတ်ဆွေများလည်း မိမိတို့နဲ့နီးစပ်သော ဒုက္ခဆင်းရဲ ရောက်နေသူ၊ အကူအညီလို နေသူတွေကိုအချစ်တွေပေးပြီး ကူညီခြင်းနှင့်အသက်ရှင်ကြပါစို့။

ဆာမာရိတန်လူငယ်လေးဟာ ဒုက္ခရောက်နေသူကို တွေ့မြင်တော့ လက်ပိုက်ပြီးကြည့်မနေပါဘူး။ လက်ပိုက်ခြင်း ဟာမြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာတိုင်းရင်းသား ပေါင်းစုံအတွက် ရေခဲမြေခဲကောင်းတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ ချော်လှဲနေတဲ့သူ၊ အကူအညီလိုအပ် နေတဲ့သူတွေကို မြင်တွေ့ပါလျက် ကူညီထူပေးဖို့ လိုအပ်တဲ့ အခါမှာ လက်ကိုပိုက်ထားပြီး ကြည့်မနေကြပါနဲ့။ ဆင်းရဲသား တွေ၊ ဒုက္ခရောက်နေသူတွေကို ကူညီဖို့ လက်ပိုက်မထားကြ ပါနဲ့။ ကားတိုင်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံယူဖို့ လက်ပိုက် မထားကြပါနဲ့။ ကောင်းမွန်တဲ့အသက်ရှင်ခြင်းနဲ့နေထိုင်ကြပါ။

အသက်ရှင်ခြင်းနဲ့မနေတဲ့သူတွေဟာ မိုးလင်းတာနဲ့ ကိုယ့်မိသားစုကိုပဲ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းကာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြေနပ်တိုင်း ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းတာ၊ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့ သူကိုမနာလိုမှုရှိပြီးကြည့်မရတာတွေဟာကောင်းတဲ့အသက် ရှင်နေထိုင်မှုမဟုတ်ပါဘူး။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် မသိရင် အသက်ရှင်သော်လည်း သေတာနဲ့အတူတူပါပဲ။ အိပ်လိုက်၊ စားလိုက်၊ ကော်ဖီသောက်လိုက်၊ ဗီဒီအို၊ တယ်လီဗီးရှင်းကြည့် လိုက်၊ ကိုးရီးယားဇာတ်လမ်းတွေကြည့်လိုက်၊ မိမိတို့ဖုန်းကို အချိန်ရသရ ပွတ်ခြင်းအားဖြင့် အချိန်တွေ ဖြုန်းနေတာဟာ အသက်ရှင်သော်လည်း သေတာနဲ့အတူတူပါပဲ။

အသက်ရှင်တယ်ဆိုတာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးချစ်ခြင်း မေတ္တာထားပြီး အကူအညီပေးဖို့ စိတ်ဓါတ်ကောင်းမွန်ပြီး အသိညာဏ်ရှိဖို့၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် တိုးတက်ကြီးပွားနေပြီး၊ အမြဲတမ်းစိတ်မှာပျော်ရွှင်နေဖို့ ကိုယ့်မှာအခက်အခဲရှိစဉ်အခါ စိတ်ဓါတ်မကျဘဲ ငါ့မှာအားကိုးစရာ အမိမယ်တော်ရှိပါလား၊ အမိမယ်တော်ရှိပါလား။ အမိမယ်တော်မှတစ်ဆင့် သားတော် ယေဇူးထံကိုယ်နှင့်စိတ်တစ်ထပ်တည်းထားရှိပြီး၊ ယုံကြည်ခြင်း ဖြင့်ဆုတောင်းဖို့၊ အိပ်ယာဝင်၊ အိပ်ယာထ မနက်မေတ္တာ၊ ညမေတ္တာ ရွတ်ဆိုဆုတောင်းဖို့၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပြုမိတဲ့အပြစ် အမှားများအတွက် ပြန်လည်စဉ်းစားကမ္မဋ္ဌာန်းရှု နောင်တ ယူပြီး မကြာခဏရဟန်းတော်ထံအပြစ်ဖြေ၊ မစ္ဆားတရားနာ ယူ၊ ခရစ်တော်ဘုရားနဲ့ပေါင်းစပ်နိုင်တဲ့ကိုယ်တော်မြတ် စက္ကရ

မင်တူး ပင့်ယူမှုတွေဟာ ကောင်းတဲ့အသက် ရှင်နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သံပေါလူးရဲ့ (ရောမဩဝါဒစာ ၁၂း ၂၁)မှာ “အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်၊ အ ကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကိုနိုင်ကြလော့။” လို့ အသိပေးထားပါတယ်။ ဒီကဲ့သို့ကြိုးစားရင်း အောင်မြင်တဲ့အခါ ခေါင်းကိုမော့နိုင်သလို၊ နှုး နိမ့်ကျဆင်းတဲ့အခါမှာလည်း ရင်ကိုကော့နိုင် ရမယ်။ သူတစ်ပါးထံမှ ချစ်ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံယူဖို့ ကြိုက်နှစ်သက်သလို သူတစ်ပါးရဲ့ရှုတ် ချက်ရဲ့ အပြစ်တင်မှုတွေအတွက်လည်း ခံနိုင် ရည်ရှိရပါမယ်။ သည့်အတွက်ကြောင့်သူတစ် ပါးကိုလည်းချစ်ပါ။ ချီးမွမ်းပေးပါ။

(သံလူကား ၆း ၃၁)မှာ ကျွန်တော် တို့ကို အသိပေးထားတာက သင်တို့သည် ကိုယ် သူတစ်ပါး ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း သူ တစ်ပါး၌ပြုကြလော့။ လို့မြွက်ကြားထားခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့လူသားများ လောကမှာ တစ်ကြိမ်သာ လူဖြစ်ခွင့်ရရှိတာကို ဖြတ်သန်း သွားလာခွင့် ရရှိတဲ့အချိန်ကလေးမှာ ကိုယ့် အဖို့လူဖြစ်ရခြင်းထက် လူသားများအဖို့ လူ ဖြစ်ရတာက လူဖြစ်ရအကျိုးနပ်တယ်။ ကြေ နပ်စရာလည်း ကောင်းပါတယ်။

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ခမ္မမိတ်ဆွေများ ကို မှာတမ်းစကား အသိပေးလိုတာက လှူ ဘွယ်ဒါန ပေးကမ်းစွန့်ကြဲပြီး၊ အကျင့်သီလ စောင့်ထိန်း စုဆောင်းခြင်းနဲ့အတူသင်နှင့် နီး စပ်သူတွေကို အချစ်တွေပေးပြီး၊ ကူညီအ သက်ရှင်ရင်းနဲ့ ထာဝရသူခရစ်သားသို့ လှမ်း တက်နိုင်ကြပါစေကြောင်းကောင်းတဲ့ ဆာမာ ရိတန်လူငယ်လေးကို သင်ခန်းစာယူနိုင်ကြဖို့ရန် လိုအပ်ကြောင်း အသိပေးရင်း...

မန်းအောင်လွင်

မဲဂရက်ရွာ
စိန်ဂျိုးဇက်သာသနာ၊ ရှားခဲ။

စာမျက်နှာ - ၂၃ မှ အဆက်

အော် ဘာလိုလို့နဲ့ သားကြီးတောင် အသက် ၃၀ ကျော်နေပြီပဲ။ တည်ငြိမ်တဲ့မိသားစုကလေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းနေတယ်။ ရပ်ရွာအတွက် ဦးဆောင်နေရသလို မိသားစုအတွက် ပုံကိုင်လမ်းညွှန်နေသူပေါ့။ ကျွန်တော် ကြေနှပ်မိတယ်လေ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အလိုလိုက်လွန်ကဲမှုတွေ၊ သွန်သင်ဆုံးမ မတတ်ခဲ့တာကြောင့် ခေတ်ရေတံခွန်ကြီးထဲမှာ တလိမ့်ခေါက်ကွေးနဲ့ စုန်းစုန်းမြုပ်ပြီလို့ စိုးရိမ်ခဲ့မိတာလေ။

“ဖေဖေရယ်၊ သားကို စိတ်ချပါ။ သားက လောကကြီးကို ဘယ်ယူနေတာပါ။ ခေတ်ရေတံခွန်ရဲ့ ပါးမြိုမှုကို မခံရဘောင်လို့ပေါ့။ ဗမာတစ်ဆယ့်နှစ်ကျော်ကြီးရဲ့ ရွေးချယ်ခံရတောင် လွယ်လွယ်နဲ့ အသေခံနိုင်ဘူး ဖေဖေ။ သားရဲ့ သူငယ်ချင်း တွေလည်း ဒီတိုင်းပဲ။”

သံလေးဖြောင့်တယ်လေ။ “ငါသည် သခင်ခရစ်တော်ယေရှုကို သိရခြင်း၏ ကြီးမြတ်သော အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အရာဟူသမျှကို အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သည်ဟု ငါမှတ်ယူ၏။ ခရစ်တော်ကို ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ရန် ထိုအရာအားလုံးကို အမှိုက်ကဲ့သို့ပင် ထင်မှတ်၏။” (ဖိလိပိ ၃:၈) တဲ့။ အဲဒီစကား

မိုက်တယ်ဗျူ။ သားတော့ဖြိုက်တယ်။”

“ဖေဖေကြောင့်လည်း သားက၊ ဘယ်ယေရှုကို သိခဲ့ရပြီလေ။ ဖေဖေ စိတ်ချပါ။”

တစ်ချိန်က သားကြီးပေးခဲ့တဲ့ ခရစ္စမတ်လက်ဆောင်လေးကို ခုချိန်ထိသိမ်းထားဆဲမို့ ထုတ်ကြည့်မိတယ်။ ပစ္စည်းကလေးက ဟောင်းပေမဲ့ ကောင်းပါသေးတယ်။ ခရစ္စမတ်ကတ် လေးလဲဟောင်းပြီ။ ရေးထားတဲ့စာသား အဓိပ္ပါယ်တော့ မပြောင်းပါဘူး။

“ဆို ဖေဖေ.. Merry Christmas ပါ။ သားလို လူကို လမ်းမှန် လျှောက်တတ်ဖို့ အတွက် ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်၊ ဒီးမောင်းထိုး အလင်းပြပေးတဲ့ဖေဖေဟာ ဒီခါတိုင်းလေးလိုပါပဲဗျာ။ ခွေးဖွားလာတဲ့ သူငယ်တော်ယေရှုလေးကို ထွေးပွေတတ်ဖောင် ဘယ်ပေးခဲ့သလို့... သားလည်း ခရစ္စမတ်(စ်)ရဲ့ အနစ်သာရကို အသက်ရှင်သမျှ သယ်ဆောင် ဝေမျှသွားပါ့မယ်။ ကျေးဇူး အများကြီး တင်ပါတယ်။ ဖေဖေကို ချစ်တဲ့ သားကြီး” တဲ့ . . .

ရေတံခွန်

နောက်လိုက်ပါ.. မနွှာငဲ့ယွက်ပါနဲ့..

ဖာရီရဲ့များနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာများကတော့ သခင်ခရစ်တော်ကို အမြဲဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ ခရစ်တော်ဘာပဲလုပ်လုပ် အကောင်းမမြင်၊ အကောင်းမပြောကြဘူး။ အပြစ်တင်အပြစ်ကောက် လုပ်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သူတို့ရဲ့အပြောတစ်မျိုး၊ အလုပ်တစ်မျိုးဖြစ်နေမှု အမှားအမှန်ကို ခရစ်တော်က ပြတ်ပြတ်သားသား ထောက်ပြလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ “သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ ဟန်ဆောင်တတ်သော သူတို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှာ မိမိတို့မျက်နှာကို ဖျက်တတ်ကြ၏။ (မသဲ ၆:၁၆-၁၈)

ဟန်ဆောင်တတ်သော ကျမ်းပြုဆရာ
တစ်ဦးတို့ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်း
မူကား ဗလားလင်ဗန်းကို အပြင်၌ ဆေးကြောကြ၏။
အတွင်း၌ကား လူယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့်
ပြည့်လျက်ရှိ၏။ အဖြူသုတ်သော သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်
တူကြ၏။ (မသဲ ၂၃ : ၂၅-၂၈)

ကျမ်းတတ်ဆရာ ဖာရီရှဲ့များ ခရစ်တော်
နောက်မလိုက်ပဲ နှောင့်ယှက်နေတာ သဘာဝကျပါ
တယ်လို့ ဆိုရပေမည်။ သဘာဝမကျ နားမလည်နိုင်
တာကတော့ တပည့်တော်ကြီးများဟာ ခရစ်တော်
ကိုယ်တိုင် ရွေးကောက်ပြီး သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အတူနေ၊
အတူစားသောက်လျက် ပုံသွင်းခြင်းကို ခံရသောသူ
များဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်ကြီးများထဲမှ အချို့
သော တပည့်တော်ကြီးတွေဟာ ရံဖန်ရံခါဆိုသလို
ခရစ်တော်ကို အနှောင့်အယှက် ပေးနေသလိုမျိုး
အပြုအမူတွေတွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာပြောရရင် -

ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချမ်းကပ်၍
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည် ဘာ၍
ကြိုးမြှုပ်ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်
သင်တို့သည် ဖြောင်းလဲ၍ ဤသို့မဖြစ်လျှင်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ မဝင်ရကြ။
(မသဲ ၁၈: ၁-၄)

“ကိုယ်တော်သည် ဂျေရုစလင်မြို့သို့ သွားရ
မည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာ

တို့လက်၌များစွာခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်း
ခံရမည်။ ထိုအခါ ပေတရုက ကိုယ်တော်၌သို့ မဖြစ်
ပါစေနှင့်။ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု လျှောက်သော် ကိုယ်
တော်သည် မျက်နှာကိုလှည့်၍ အချင်းရန်သူငါ
နောက်သို့ဆုတ်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။” (မသဲ
၁၆:၂၁-၂၃)

တပည့်တော် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါး အပါ
အဝင်ဖြစ်သော ဂူဒူကာဂူတ်သည် ယဇ်ပရောဟိတ်
အကြီးအကဲ ထံသို့သွား၍ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုစကို
ကိုယ်တော် လက်၌အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက် ပေးပါ
မည်နည်း ဟုလျှောက်လေသော် ထိုသူတို့က ငွေကျပ်
သုံးဆယ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။
(မသဲ ၂၆: ၁၄ - ၁၅)

ခေတ်သစ် ခရစ်တော်နောက်လိုက် သူတော်
စင်များရဲ့ ဘဝအခြေအနေကိုလည်း အားမနာစတမ်း
သုံးသပ်ထောက်ရှုကြည့်မယ် ဆိုရင်သူတော်စင်တစ်
ပါး ဖြစ်ဖို့ရန်ပြင်ဆင် ပုံသွင်းချိန်ကာလအားဖြင့် (၅)
နှစ် မှ (၁၅) နှစ်ခန့် ကြာညောင်း တတ်ပါတယ်။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာ ပြင်ဆင်ပြီးမှ
ခရစ်တော်နောက်ကိုလိုက်ဖို့ အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ချက်
ချခဲ့ကြသော်လည်း ဒုက္ခအခက်အခဲ အနည်းငယ်ကြုံ
တွေ့ရပြီဆိုရင် (သို့) အနည်းငယ် မမာမကျန်းဖြစ်လျှင်
ခရစ်တော်အတွက် အသက်ကို ပေးဆပ်မယ်ဆိုတဲ့
သတိမွေးမယ့်အစား ပြန်ဆုတ်ခွာဖို့ကိုသာစဉ်းစားနေ
ကြမယ်ဆိုရင်တော့တကယ်ပဲငါဟာခရစ်တော်နောက်
လိုက်နေသလား။ ဒါမှမဟုတ် လိုက်နှောင့်ယှက်နေသူ
လားဆိုတာ အချိန်မလွန်ခင် ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီး
ပြုပြင်နိုင်အောင် ကြိုးစားသွားကြပါစို့လို့ အားပေး
လျက်။

(ဆိမ်ဇေလ် -
ချစ်ဆလှိုင်းလေးထန်ထန်)

ဆုတောင်းတိုင်းမပြည့်ခဲ့သော်လည်း

ကျွန်တော်လည်း အနာဂတ်အတွက်
ထိုက်သင့်မြင့်မားသော နေရာတစ်ခုကို မှန်းထားသည့်
လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ရည်မှန်းသည့်
အရာများထဲတွင် လိမ္မာယဉ်ကျေးထက်မြက်သော
ဘဝကြင်ဖော် မိန်းကလေးတစ်ဦးလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သာသနာလှုပ်ရှားမှုများ၌လည်း
အားသန်သည့်အလျောက် ကျွန်တော်အချိန်ပေးနိုင်သမျှ
ရက်ရောစွာ ပါဝင်ဆက်ကပ်နေသူဖြစ်ကာ
အခြားသာသနာများသို့ သွားရောက်ပူးပေါင်းရသည့်
ပွဲလမ်းအခမ်းအနားများကိုလည်း ကျွန်တော် လက်မလွှတ်ချင်ပါ။

ထိုသို့သွားခြင်းသည် အပေါင်းအသင်းအသစ်၊
အတွေ့အကြုံအသစ် များစွာရသည်။ နေရာသစ်၊ လူသစ်
တွေ့ကြားမှာ အဖွဲ့လိုက်လှုပ်ရှားရတာကိုက လူငယ်ကြိုက်ဖြစ်သည်။
အထူးသဖြင့်ဤသို့အများနှင့် တရုန်းရုန်းနေရလျှင် ကျွန်တော်
အူမြူးနေတတ်သည်။ မောရပန်းရမှန်းမသိတော့။
အဆိုအတီးအစီအစဉ်များ ပါအုံးမည်ဆိုလျှင်မူ ကျွန်တော်
ဘာမှန်းပင် သတိမယတော့ပါ။

ဤသို့သော ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ကဲ့သို့
တက်ကြွလှုပ်ရှားသော ဘာသာတူ သမီးပျိုတစ်ဦးနှင့်
ရင်းနှီးစွာဆုံဆည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကမ္ဘာထဲမှ အရည်အချင်း
များပိုင်ဆိုင်သူပေတည်း။ ကျွန်တော်စိတ်ကူးမလွဲတော့ပါ။ အစွမ်းကုန်
ကြိုးစားတော့ မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်များ အလင်းဖြာသွားသည်။

နောက်ပိုင်း သာသနာ ပူးတွဲလှုပ်ရှားမှုများရှိလာသော် ကျွန်တော့်
နံဘေးတွင် သူမအမြဲလိုလို ပါလာတော့သည်။ ကြာလေ
ကျွန်တော်နှင့် နေလ၊ ရွှေမြကဲ့သို့ လိုက်ဖက်သူမှန်း သိလာရလေ။
ကျွန်တော် တန်ဖိုးထား၍မဆုံးလေဖြစ်သည်။ သူမနှင့်ပေါင်းဖက်၍ ကျွန်တော့်ဘဝ
နစ်နာရန် အကြောင်းမမြင်ပါ။

နေ့တိုင်းညတိုင်း ဘုရားရှင်ထံသို့မနှင့် ရာသက်ပန် လက်တွဲကာသာယာ ပျော်ရွှင်သော ခရစ်ယာန် အိမ်ထောင် တည်ဆောက်ခွင့်ပေးပါမည့်အကြောင်း မမောတမ်း ဆုဆောင်းခဲ့သည်။ ထက်သန်စွာနည်း လမ်းမျိုးစုံဖြင့် တောင်းလျှောက်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ သစ္စာရှိစွာ ဆုတောင်းလာသည်မှာ နှစ်နှစ်ကျော် ကာလ ပင်ရောက်လုတော့သည်။ သူမသည်လည်း အမျိုးကောင်း သမီးမွန်ဖြစ်ပေရာ ကျွန်တော်ကျောင်း ပြီးမည့် အဆင်ပြေမည့် အချိန်ကိုစိတ်ရှည်စွာ သစ္စာ တည်သ၍ စောင့်နေလျက်ရှိသည်။

ဤကဲ့သို့သော အချိန်ကောင်းတွင် သူမနှင့် ကျွန်တော့်ကြား၌ သခင်ယေဇူး မားမားမတ်မတ် ရပ်လျက် ပေါ်လာသည်ကို ကျွန်တော်ထိတ်လန့်စွာ မြင်ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ထိန်လှန်ရသနည်း ဟူမူ ကိုယ်တော်သည် အေးအေးဆေးဆေး ရပ်နေသည် မဟုတ်။ ကျွန်တော့်အာရုံများကို တို့ထိသည်။ ၎င်း နောက် သခင်ယေဇူးပို့သော သာသနာတော်လယ် ကွင်း၏ လစ်ဟာသော နေရာများကို မြင်စေသည်။ လယ်ကွင်းအချို့တွင် စပါးဝင်းဝါဖို့မဆိုထားနှင့် စပါး ပင်ပေါက် ကလေးပင်မရှိ။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းနှင့် ပြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်အားလယ်ကွင်း ၌ အလုပ်လုပ်နေသူတို့ကိုပြသည်။ ပင်ပန်းခါးကင်းစွာ အားစိုက်လုပ်နေကြသည့်တိုင် လုပ်စရာများတစ်မျှော် တစ်ခေါ်ကျန်သေး၏။

အချို့သောစပါးခင်းများသည် အားရဖွယ်ရာ စပါးနံ့များညွတ်လျက် သီးနေသော်လည်း ရိတ်သိမ်း သူများအလျင်မမှီ၍ အချို့မှာငှက်စား၊ အချို့မှာကြွေ သွားကြသည်။ ကျွန်တော်ကြည့်၍ စိတ်မကောင်းပါ။ သခင်ယေဇူးက ကျွန်တော့်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ဒီနေရာတွေအတွက် ငါဘယ်သူ့ကို စေလွှတ်ရမလဲ မေးသော် သခင်ယေဇူးကို အလွန်သနားသွား၍ “ကျွန်တော့်ကိုစေလွှတ်ပါလို့” ရက်ရောပေါက်ကွဲသံ နှင့် ဖြေလိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော့်ဘဝကြင်ဖော်လောင်းကို သတိရလိုက်ပြီး “နေဦးကိုယ်တော်၊ သားစဉ်းစားအံ့ မယ်” လို့ ကမန်းကတန်း ပြန်ရုတ်သိမ်းလိုက်မိသည်။

ကျွန်တော့်ကိုကြည့်သော သခင်၏ အကြည့်

တွေက နူးညံ့သိမ်မွေ့သော်လည်း ပို၍စူးရှလာ သယောင်ယောင်။ ဟေရှာယ အနာဂတ္တိကျမ်း ၆း၈ မှ “တဖန်ထာဝရဘုရားက ငါသည်အဘယ်သူ့ကို စေ လွှတ်ရမည်နည်း။ ငါ့အဖို့ အဘယ်သူသွားမည်နည်း ဟု မေးတော်မူသံကို ငါကြားလျှင် ကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အ ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။” ဟူသော ကျမ်းချက်ကို ကျွန်တော်ကြားယောင်လာချိန် တွင်တော့ သခင်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ပြီး “ကျွန်တော့် ကိုစေလွှတ်ပါ။ အသုံးပြုပါ။” လို့လိုက်လှဲစွာ အဖြေ ပေးလိုက်မိတော့သည်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျွန်တော့်သွေးကြော တွေထဲမှာ ကိုယ်တော်ပေးသော အားအင်များ လည် ပတ် စီးဆင်းနေခဲ့ပြီး ပြတ်သားသော သတ္တိများကို ကိုယ်တော် ပေးလသည်။ အာရုံတွင် လစ်ဟာနေ သောလယ်ကွင်းများကိုသာ ထင်ထင်လင်းလင်း မြင် နေရသည်။ ကျွန်တော့်အသက် နှစ်ချောင်းရှိလျှင် လည်း သခင်အတွက်ဆက်ကပ်ဖို့ ဘဝဆိုတာ နှစ်ခု များရှိခဲ့လျှင်လည်း သခင်အမှုတော်အတွက် အသုံး ပြုဖို့ ဆန္ဒများပြင်းပြလာခဲ့သော် ကျွန်တော့်ခြေဦးသာ မက တစ်ကိုယ်လုံးနောက်တော်သို့ ရာသက်ပန်အ တွက် လှည့်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဒီအတွက် သူမကကျွန်တော့်ကို လုံးလုံးခွင့် မလွှတ်ပါ။ နားလည်မပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ သစ္စာဖောက် သည်ဟု စွတ်စွဲကာ နာကျည်းသွားခဲ့ပါသည်။ သူမ ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ချစ်သည့် သခင်ယေဇူးအ တွက်ဖြစ်နေပါလျက်ကျွန်တော်၏ပေးဆပ်မှုအပေါ် အားပေးဝမ်းမြောက်မှု မပြနိုင်သည့် သူမကဲ့သို့သော ဘာသာတူတစ်ဦးကိုမူ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် အံ့ဩမိ ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကိုချစ်လွန်းလို့ မစွန့်လွှတ်ချင်လို့ ဖြစ်မှာပါဟု စာနာတွေးတွေးကာ စိတ်ကိုဖြေရင်း သခင်အတွက် စိတ်ကို ဆက်လက် အားတင်းလိုက်ပါ သည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော့်နှလုံးသားသည်သခင် ပေးသော အင်အားနှင့် မာကြောပြတ်သွားလေပြီဟု ထင်ပေသည်။

အသက်(၁၀၈)နှစ် ပျိုဖြူဖြူသော
အစိုးစုစုတူတူပါးစားနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းခဏတာ

နိုဝင်ဘာ (၉)ရက်၊ ၂၀၁၉။

ဘဦးမှာ မိသားစုဝင် ဘယ်နှစ်ဦးရှိပါသလဲ။

(၉) ဦးအနက် (၈) ဦးမြောက်သမီးရနာဖြစ်ပြီး၊
ညီမ Sr. Celestine လည်း (SFX) သီလရှင် တစ်ပါး
ဖြစ်ပါတယ်။ (ဒီအဖွားသီလရှင် ဆောင်မှာပဲ ဆုံးသွား
ခဲ့ပါပြီ။)

ငယ်ငယ်က ဘယ်ကျောင်းမှာတက်ခဲ့ပါသလဲ။

မြစ်ကလေး၊ ကနစိုးကုန်းမှာ ကျောင်းတက်ခဲ့
ပါတယ်။ ပုသိမ် ဝင်လိုသူကျောင်းကိုတော့ အသက်
(၁၈) နှစ်မှာ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

တာဝန်ကျခဲ့တဲ့ Mission နဲ့ ဖူးမြူးတဲ့အဖြစ်အပျက်
(အမှတ်ရဆုံးအဖြစ်အပျက်)တစ်ခုလောက် ပြောပေးနိုင် ဗလား။

Sister စဖြစ်တာနဲ့ ဇောင်းတန်းမှာ တာဝန်ကျ
ခဲ့တယ်။ (၁၅)နှစ်အတွင်း ကရင်၊ ဗမာ အထိကရုဏ်းမှာ
အဖမ်းခံရပြီး၊ အချုပ်ခန်းမှာ တစ်ပတ်ကြာခဲ့တယ်။ ကျွန်
မနဲ့အတူ Sr. အယ်မာနွဲ့၊ Sr. မာဆယ်လား၊ Sr. အာဒဲ
တို့လည်း အချုပ်ခံခဲ့ရတယ်။ အချုပ်ခန်းကလွတ်တော့
ရွာသစ်ကုန်း (ပုသိမ်)ကို ရောက်သွားပြီး၊ အဲ့ဒီမှာပဲ လေး
နှစ် သာသနာ့တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ရတယ်။ မြိတ်(ထား
ဝယ်) မှာ (၂) နှစ်ခန့် အချိန်လေးကိုတော့ ကလေးတွေ
ကို ဘုရားစကားနဲ့ သီချင်းများတွေကို သင်ပေးတယ်။
ကျိုင်းတုံသာသနာမှာ(၃၅)နှစ်ကြာခဲ့ပြီး၊ ကလေးတွေကို
ဘုရားစကား သင်ပေးတယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေကို
ကြည့်ပေးရတယ်။ ခြံစိုက်ပျိုးရေး အလုပ်တွေကို လုပ်

ရင်းနဲ့တမန်တော်လုပ်ငန်းတွေကိုလုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။
အပင်ပန်းဆုံး နေရာလည်းဖြစ်တယ်။ လိမ္မော်ပင်တွေ၊
ဩဇာပင်တွေ၊ စိုက်တယ်။ သီးနေပြီ။ ငရုပ်ပင်တွေ
လည်း စိုက်ခဲ့တယ်။

ဘဝမှာ အပျော်ဆုံးအချိန်နဲ့ ဝမ်းနည်းဆုံးအချိန်လည်း
အိမ်ပေါ်တယ်။

ရောက်တဲ့နေရာတိုင်းမှာ ပျော်ပါတယ်။ အထူး
သဖြင့် စစ္စတာရ်တွေနဲ့တွေ့ရတဲ့အချိန်၊ အတူတူနေရတဲ့
အချိန်၊ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ ဝမ်းအနည်းရဆုံး အချိန်
ကတော့ မိသားစုတွေအကုန်ကွယ်လွန်ပြီး တစ်ဦးတည်း
ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းရတယ်။ Mission မှာ
သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ကြည့်ရတဲ့အချိန်၊ အသက်ကြီးလို့
တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး သေဆုံးသွားတဲ့အချိန်တွေ မှာလည်း
အလွန် ဝမ်းနည်းခဲ့ရပါတယ်။

ဘဦးက ခုလိုအနားယူနေတဲ့အချိန်တွေမှာ အာသာယာလုပ်ငန်းကို
ဘယ်လိုနည်းတွေနဲ့ ပံ့ပိုးပေး နေပါသလဲ။

Mother နဲ့ Sister များအားလုံး၊ အခြားသော
လူသားတွေအတွက်လည်း နေ့စဉ်ပုတီးစိတ်ခြင်းနဲ့ ဆု
တောင်းပူဇော်တယ်။ ဘုရားသခင် ကျွေးမွေးထားတဲ့
အတွက်အလကားမစားရဘူး။ ဆုတောင်းရမယ်။ အလ
ကားမနေရဘူး။

အဖိုးအသိုက် အသက်ရှင်နေခိုက်က ဘယ်လိုနေထိုင်လေ့ရှိကြပြီလဲ။

အခြားလူတွေလိုပဲ ရိုးရိုးပုံမှန်ပဲ စားသောက်တယ်။ ညအိပ်ယာဝင်တိုင်း ဘုရားကိုကျေးဇူးမတင်ပဲ၊ ဆုတောင်းဘဲ မအိပ်ဘူး။ သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားရှင်ကို ပိုက်ထွေးပြီး အိပ်တယ်။ ဘုရားသခင် ကျွန်မကို အရမ်းချစ်တယ်။ အခုလည်းဘဲ သူရှိနေတယ်။ သူ့ကိုချစ်တယ်။

အခုချိန်မှာ အဖိုးအသိုက်လည်းအရက် ဘာဖြစ်မလဲ။
ဘုရားသခင်ခေါ် မယ့်အချိန်ကိုစောင့်နေတယ်။

ဘုရားသခင်ဆီသွားခိုက်မှာ အခုကျန်နေသေးတဲ့အချိန်ကို အဖိုးအနေနဲ့ ဘယ်လိုပြင်ဆင်နေပါ သလဲ။

ဆုတောင်းတယ်။ အပြစ်တွေအကုန်အစင် ဆပ်ဖြေနိုင်အောင် ဆုတောင်းတယ်။ ဘုရားသခင်ခေါ် တဲ့အခါမှာလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ သွားနိုင်ရအောင် အခုကျန်နေသေးတဲ့အချိန်မှာ အပြစ်တွေအတွက် ဆပ်ဖြေတယ်။ ဆုတောင်းတယ်။ ဆပ်ဖြေလို့ကုန်သွားတဲ့အချိန် ခေါ်ပါလို့ ဆုတောင်းတယ်။ ဘုရားသခင်ခေါ်တဲ့အခါ ပျော်ပျော်ကြီးနဲ့ သွားမယ်။ အခုလို အသက်ရှင်နေရတာ အပြစ်ဒဏ်ဆပ်ဖြေတာ မကုန်သေးလို့ ဘုရားက မခေါ်သေးတာဖြစ်မယ် လို့ထင်ပါတယ်။

ဆပ်ဖြေနေအချိန်ဆိုတော့ ခုလိုအချိန်မှာ စုံစမ်းခြင်းတွေ နှောင့်ယှက်ခြင်းတွေရှိနေသေးလား။ ဘယ်လိုမျိုးတွေကြုံရပါသလဲ။

ရှိပါတယ်။ ဆုတောင်းတဲ့အချိန် အိပ်ချင်တယ်။ မျက်စိအာရုံမချုပ်တီးတဲ့ နှောင့်ယှက်ခြင်းတွေ ရှိတယ်။ အဲဒါကို ဖယ်လွှဲပေးရတယ်တယ်။ ရုန်းကန်ရတယ်။

အဖိုးအနေနဲ့ နောင်လာနောက်သားတွေကို ဘာတွေမျှ ဖွားမြင်တော့မလဲ။ အထူးသဖြင့် ဒုက္ခအခက်ခဲကြုံရချိန်မှာ အဲဒါကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်သွားကြဖို့ အကြံပေးချင်လဲ။

အဖွဲ့အစည်းနဲ့နေတဲ့အခါ မိမိရဲ့အပြုအမူ၊ အပြော အဆိုတွေအားဖြင့် တပါးသူအား အနာတရ မဖြစ်စေရအောင်သတိပြုပါ။ အချင်းချင်း ဖေးမကူညီ မေတ္တာပြပါ။ ဘုရားရှိခိုးချိန်၊ အိပ်ချိန်၊ ထမင်းစားချိန်၊ သွားလာချိန်တို့မှာ အတူတကွရှိနေဘို့ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း အားဖြင့် အခက်အခဲများကို အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားသွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘဝပန်းကလေး ဝေခဉ်ချိန်က

လောကကြီးကို အလှဆင်ခဲ့ပြီ။

အသီးလေးတွေ မှည့်ခဉ်ချိန်က

ဆာလောင်သူကို အားဖြည့်စေခဲ့ပြီ။

သစ်ရွက်ကလေးတွေ စိမ်းလန်းစဉ်က

ခိုနားသူကို အေးမြစေခဲ့ပြီ။

ရွက်ဟောင်းလေးတွေ ရွှေရောင်ဝင်းလည်း

ကြွေကျကာ မြေမခဲ ခင်ထီ။

သခင်အထွက်၊ အသင်းတော်အထွက်၊

လူသားအားလုံးအထွက်။

တိတ်ဆိတ်တဲ့ အခန်းကျဉ်းထဲမှာ

ဆုတောင်းလျက်၊ ပေးဆက်နေဆဲမို့

ဂုဏ်ယူလျက်ပါ အဖိုးစုစုတာရ်.....။

Interview by
Sr. Ada & Sr. Eugenie

ကျွန်တော်နားလည်သဘောပေါက်သော “ခေါ်တော်မူခြင်း” အကြောင်း

Fr. ဂျော့ရှ် ဖေမန်

ထာဝရ ရဟန်းသိက္ခာ ခံယူဖို့ပြင်ဆင်ရန် ဝိညာဉ်လမ်းညွှန်အဖြစ် သူတော်စင်ဘဝ တလျှောက် အဖော်ပြု လက်တွဲခေါ်ပေးခဲ့သော ဝါရင့်ပညာရှင် ဆရာသမား Fr. Fermin OP ဟိုလန်နိုင်ငံသားထံ တစ်ပတ်တာပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ နေ့စဉ် ထောက်ရှုရန်အတွက် မွန်မြတ်သော ရဟန်းဘဝနှင့် ဆိုင်သော စာအုပ်များဖတ်ရှုခိုင်း၍ လမ်းညွှန်မှုများ ပေးခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ဒိုမီနီကန် သူတော်စင်ဘဝနှင့် ရဟန်းဘဝ အကြောင်းကို စုံလင်စွာရှင်းပြရင်း ဝိညာဉ် ခွန်အားပေးခဲ့ပါသည်။

ပြင်ဆင်ချိန်တစ်ပတ် ပြီးဆုံးခါနီး တရက်အလိုတွင် ဝမ်းသာပီတိအပြည့် အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ကျွန်တော့်ကို သူမေးခဲ့ပါတယ်။ “ဖေမန်၊ ရဟန်းသိက္ခာ ခံယူဖို့ အသင့်ပဲလား။” လိုမေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့အပြုံးနဲ့ မေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်းနောက်ကွယ်မှာ ဆယ်စုနှစ်ကျော် ကာလခရီးလမ်းတစ်လျှောက် မတူညီတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့များဖြင့် တိုင်းတပါးမှာ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်အဖြစ်နေရတဲ့ ခံစားချက် အခက်အခဲများ အပေါ်ပညာရှင်ပီသစွာ အတွေ့အကြုံများဖြင့် လက်တွဲအဖော်ပြုပေးရင်း ခရီးဆုံးထိ လျှောက်လှမ်းနိုင်ရန် အကြံညာဉ်ခွန်အားများ ပေးခဲ့တဲ့အဖြစ်ကို ပြန်မြင် ယောင် ခဲ့မိပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူ့အမေးကို ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

“လေ့လာသင်ကြား ဆည်းပူးခဲ့သော ပညာများဖြင့် မွန်မြတ်သော ရဟန်းဘဝ၊ ရဟန်းဝတ္တရား၊

ရဟန်းသိက္ခာအကြောင်းစဉ်းစားထောက်ရှုပြီး၊ အပြစ်သား အားနည်းသူ၊ အမှားနဲ့မကင်းနိုင်သူ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ထိုမွန်မြတ်လှ သောရဟန်းသိက္ခာကိုခံယူရန် မထိုက်တန်ဘူး။” ဟု တည်ငြိမ်စွာနဲ့ပြန် ဖြေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ပခုံးကို ညင်သာစွာကိုင်ပြီး သူပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။ “ခင်ဦးအသက် (၈၆)နှစ်၊ ရဟန်းဝါ (၅၄)ဝါ၊ ရဟန်းဘဝနဲ့ ထိုက်တန်ပြီလား ပြောရရင်ငါလည်းဒီအချိန်ဒီအရွယ်အထိ မထိုက်တန်ခဲ့ပါဘူး။”

သူ့စကားကြောင့် နားမလည်စွာ သူ့ကိုတအံ့တသြပြန်ကြည့်တော့သူ့ဆက်ပြောခဲ့တာက “ဖေမန်၊ ခေါ်တော်မူခြင်း(သို့)ရဟန်းဘဝဆိုတာဘုရားရှင်ထံမှရရှိတဲ့ကျေးဇူးတော် ဆုလဒ်တစ်ခုပါ။ ဘယ်သူမှလည်း မထိုက်တန်ပါဘူး။

ဘုရားက လူတိုင်းကိုချစ်လို့ လူတိုင်းကိုသူ့ဆီဖိတ်ခေါ်တာပါ။ သူ့ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို တုန့်ပြန်သူတိုင်း အပေါ်မတူညီတဲ့ ဆုကျေးဇူးများပေးနေပါတယ်။” ဆိုပြီးအားပေးခဲ့တာ ခုထိခွန်အားအဖြစ်ရှိဆဲပါ။ မှန်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ခေါ်တော်မူခြင်းဟာ လူသားတိုင်းမှာရှိတာပါ။ လူတိုင်းကိုခေါ်နေပါတယ်။

ဘုရားက လူတိုင်းကို “ချစ်၍ခေါ်သည်။” ဟု နာမည်ကျော် စာရေးဆရာ “နီလာရိုင်း” ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ဖူးသော စာအုပ်ဖတ်ဖူးသူတိုင်း သိနားလည်ကြမည်မှာမလွဲ ဧကန်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူနဲ့ နီးစပ်ချင်တာ ဘုရားမပြောနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ လူသားတိုင်းရဲ့ အလိုလားဆုံး

သော ဆန္ဒတစ်ခုပါ။

ထိုသို့နီးစပ်ရန် နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားတက်ကြပါတယ်။ လောကတွင် ကြိုးစားရန်ကန်နေရတဲ့အဓိကအကြောင်းမှာကိုယ်ချစ်ခင်နှစ်သက်သူနှင့် နီးစပ်နိုင်ပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေနိုင်ဖို့ရန် ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

ခမည်းတော် ဘုရားရှင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း လူသားတိုင်းနှင့်နီးစပ်စွာ နေနိုင်ရန်အတွက် အချစ်ကိုပေးပြီး၊ အချစ်စစ်ရိပ်မှာ ခိုနားစေချင်လွန်းလို့ သူ့အချစ်ဆုံး သားတော်အားလောကလူသားတွေ အလယ်မှာ လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့ စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ (ယောဟန် ၃:၁၆) နီးစပ်ချင်သူတိုင်း ပေးဆပ်ခြင်းကိုပြုရသလို နီးစပ်သူတိုင်းလည်းပေးဆပ်ခြင်းဖြင့် ရှင်သန်ရသော သဘာဝကို နားလည်ကြပြီးသားပါ။ ပေးဆပ်ခြင်းဟု ဆိုသော်လည်း မည်သည့်အရာတွက် မည်သည်ကို ပေးဆပ်မည်ကိုလည်း သိရှိနားလည်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

တစ်ခါတလေ တချို့သောသူများ ကောက်ချက်ချဖူးကြပါမည်။ “သူ/သူမ မှာ ခေါ်တော်မူခြင်း မရှိဟု” ဆိုပြီး စီရင်ချက် ချတက်ကြပါတယ်။ အမှန်တကယ်အားဖြင့် လူတိုင်းမှာ ခေါ်တော်မူခြင်းဆိုတာ ရှိပါတယ်။

သို့သော် ဘုရားရဲ့ခေါ်တော်မူခြင်းကိုတုန့်ပြန်မှုအားဖြင့်သာ ကွာခြားသွားကြပါတယ်။ ရဟန်းဘဝ၊ သူတော်စင်ဘဝ၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၊ တစ်ကိုယ်တော်ဘဝ အစရှိသောအခြေအနေများဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ခေါ်တော်မူခြင်းကို ပြန်လည်တုန့်ပြန်တဲ့ မတူညီတဲ့ အခြေအနေတွေဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ရောက်ရှိနေတဲ့နေရာ၊ အခြေနေအပေါ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ဘုရားရှင်အလိုအတိုင်း ဘုရားနှင့်နီးစပ်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ဘုရားအလိုအတိုင်း ဘုရားနဲ့နီးစပ်နိုင်ရန်အတွက်၊ ဘုရားရှင်၏ ခေါ်တော်မူခြင်းကို တုန့်ပြန်သည့်အခြေနေတွင်အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်ကြိုးစားဖို့ပါ။ ဘယ်လမ်းပဲရွေးရွေး၊ မည်သည့်ပုံစံဖြင့်ပင် တုန့်ပြန်စေကာမူခေါ်တော်မူခြင်း၏ အဓိကသော့ချက်မှာ “လူတော်ထက် လူကောင်း” ဖြစ် အောင်ကြိုးစားရင်း ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုတက်သူများဖြစ်နိုင်ခြင်းကိုသာ ခေါ်တော်မူခြင်းဟု ကျွန်တော်နားလည် လက်ခံသဘောပေါက်ထားပါသည်။

Fr. ဂျော့ရှ် ပေမန်

စာမျက်နှာ - ၄၃ မှ

တစ်ချိန်က ကျွန်တော် ဤမိန်းကလေးနှင့် ရာသက်ပန် အတူနေရပါမည့်အကြောင်း အသေအလဲ ဆုတောင်းနေခဲ့သော်လည်း သခင်အလိုနှင့်မညီသ၍ ဒီဆုတောင်းမပြည့်ခဲ့ပါ။ ယုံကြည်၍ဆုတောင်းလျှင်ရမည်ဟူသော ကတိတော်ရှင် ခရစ်တော်သခင်က တောင်းသောဆုကို မပေးခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း သခင်ထံတွင် ကျွန်တော် တောင်းသည့်ဆုထက် ပိုမိုသာလွန် ကောင်းမြတ်သောဆုကို ပေးရန်စီမံထားပေသည်။ ကျွန်တော်လျှောက်လိုသော လမ်းထက် ကိုယ်တော် လျှောက်စေလိုသော လမ်းပေါ်သို့ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော်လည်း နာခံခဲ့ပါသည်။

ရလဒ်ကား ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက်၌ ငြိမ်းချမ်းငြိမ်သက်ခြင်းစိုးမိုးကားကျွန်တော့်ရွေးချယ်မှု၊ ပေးဆပ်မှုအတွက် အားရကျေနပ်ချမ်းမြေ့ခြင်း ရှိခဲ့ပါသည်။ ပေးထိုက်သူအတွက် ပေးထိုက်သည့် အရာအတွက် ကျွန်တော့်အချစ် ပေးလှူခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်တော်မည်သည့်အခါမျှ နောင်တရမည် မဟုတ်ပါ။

(ဘဝတိုက်ပွဲကို မိမိအကျိုးအတွက် မတိုက်၊ သခင်နိုင်ငံတော်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်သောရဲဘော်တိုင်းအား ဂုဏ်ပြုလျက်)

အင်ဒိုင်းပန် (SJA)

Finance Management Course (28th Oct - 1st Nov, 2019) CRCM.

အမျိုးသမီးများဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍ (26th -28th Nov, 2019)

သာသနာအမှုတော်ထမ်းဆောင်ရာတွင်မြန်မာကက်သလစ်အမျိုးသမီးများ၏ပူးပေါင်းပါဝင်မှု

CBCM ၏ဦးဆောင်မှုဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ရေးတွင် အသင်းတော်၏ပါဝင်မှု အခန်းကဏ္ဍကို ကဏ္ဍ(၅)ခုဖြင့်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီးဖြစ်လေရာ ထိုကဏ္ဍများထဲမှ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သော “မြန်မာ ကက်သလစ် အမျိုးသမီးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကဏ္ဍ (Myanmar

Women Development Sector)”သည် ပထမဦးဆုံး အ ကြိမ်၊ သာသနာ(၁၆)ခုလုံးရှိ ကက်သလစ် အမျိုးသမီးများ နှင့်တွေ့ဆုံ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ရန်ကုန်မြို့၊ CRCM တွင် နိုဝင်ဘာလ (၂၆) ရက်နေ့မှ နိုဝင်ဘာ လ (၂၈)

ရက် နေ့ထိ ကျင်းပ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပွဲကျင်းပခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ သာသနာ(၁၆)ခုလုံးဆိုင်ရာ အမျိုးသမီးများတွေ့ဆုံခြင်းဖြင့်ပိုမိုရင်းနှီးမှု တည်ဆောက်ကြပြီး၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတွေ့အကြုံများဖလှယ်ကြရန်၊ အမျိုးသမီးကွန်ရက် ချိတ်ဆက်၍ လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် ပိုမိုထိရောက်မှု ရှိလာစေရန်၊ အမျိုးသမီးတို့၏ စွမ်းဆောင်ရည်များ ပိုမိုမြင့်မားလာစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

မြန်မာကက်သလစ် အမျိုးသမီးများ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးသင်တန်းကို ၂၅. ၁၁. ၂၀၁၉ ရက်၊ နေ့လည် ၁:၀၀ နာရီတွင် သာသနာနယ် အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး၊ ညနေ ၇:၀၀ နာရီအချိန်တွင် Orientation ဖြင့် စတင်ခဲ့ပါသည်။

၂၆. ၁၁. ၂၀၁၉ နံနက် ၆:၃၀ နာရီ တွင် ဘုန်းတော်ကြီး Fr.Victor Nyan Myint (ဝိညာဉ်လမ်းညွှန်၊ ရန်ကုန်သာသနာ) မှ မစ္စတာတရားတော် မြတ်ကိုပူဇော်ပေးခြင်းဖြင့် သင်တန်းကို စတင်ခဲ့ပါသည်။

ပထမရက်တွင် Talitha Kum Team မှ လူဂုဏ်သိက္ခာ၊ လူကုန်ကူးမှု တားဆီးတိုက်ဖျက်ရေးနှင့်လုံခြုံစွာရွှေ့ပြောင်းသွားလာခြင်း၊ ခေါင်းစဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယနေ့တွင် ရန်ကုန်ဂိုဏ်းချုပ် သာသနာ BP. John Saw Yaw Han မှ မစ္စတာတရားတော်မြတ်ကို ဦးဆောင်ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ပြီး၊ ၎င်းနေ့၌ MEWA Team အဖွဲ့မှူးပေါင်းပါဝင် လုပ်ဆောင်ခြင်းများဆိုင်ရာတွင် မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ အခန်းကဏ္ဍ၊ သာသနာအမှုဆောင်ရာတွင် ကက်သလစ်

အမျိုးသမီးများ၏အခန်းကဏ္ဍ၊ ခရစ်ယာန်တို့၏ တန်ဖိုးနှင့် အမျိုးသမီးများ၏ လေးစားထိုက်သော အရည်အချင်း ဆိုင်ရာများကို ပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

တတိယနေ့ အစီအစဉ်များကို မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမျိုးသမီးဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍ၊ တာဝန်ခံဆရာတော် BP. Lucius Hre Kung မှ မစ္စတာတရားတော်မြတ်ဖြင့် ခွန်အားပေးကာ စတင်ခဲ့ပြီး၊ အမျိုးသမီးနှင့်ကျန်းမာရေး၊ ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းနှင့် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များ ရေးဆွဲခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သာသနာအလိုက် ဝေမျှခြင်းများကို အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့များက ဦးစီး၍ ညစဉ်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

၂၈. ၁၁. ၂၀၁၉ ရက်နေ့တွင် သာသနာအသီးသီးရှိ ကိုယ်စားလှယ်တော်များက တိုင်းရင်းသားရိုးရာ အကပဒေသာများဖြင့် ကပြဖျော်ဖြေတင်ဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

၂၉. ၁၁. ၂၀၁၉ ရက်နေ့တွင် ဘုန်းတော်ကြီး Fr. John Kyaw Zin Oo (ဝိညာဉ်လမ်းညွှန်မော်လမြိုင်သာသနာ) မှ ကျေးဇူးတင်မစ္စတာတရားတော်မြတ်ကိုဦးဆောင်ပေးပြီး၊ မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ သာသနာအသီးသီးသို့ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

ဤသင်တန်း၌ သာသနာ (၁၅) ခုပါဝင်ခဲ့ပြီး လူဦးရေ (၁၀၅) ဦးတက်ရောက်ခဲ့ကာ သာသနာအမှုတော်ထမ်းဆောင်ရာတွင် မြန်မာကက်သလစ်အမျိုးသမီးများ၏ ပူပေါင်းပါဝင်မှု ဖွံ့ဖြိုးရေးသင်တန်းကို ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

Sr. Assumpter Shwe (CRCM)

ဆရာတော် ဂျက်စတင်း စောမင်းသိုက်၏ ဆရာတော်ဝါတော် (၁၂) ဝါ၊ ဘားအံ ဂိုဏ်းအုပ်သာသနာတည်ထောင်ခြင်း (၁၀) နှစ်ပြည့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း၊ စိန့်ဖရန်စစ်ဇေးဗီးယား ကယ်သီဒြယ် ဘုရားကျောင်းတော်ကြီးပွဲကို ၃. ၁၂. ၂၀၁၉ ရက် ကျေးဇူးတင်မစွားတရားတော်မြတ်ကို ရန်ကုန်ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် ကာဒီနယ် ချားလ်စ်ဘိုမှ ကြွရောက်ဦးဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့။ (၃. ၁၂. ၂၀၁၉)

သံဖရန်စစ် ဇာဗေရီ သီလရှင် အသင်းဂိုဏ်း၏စိန့်ဂျူဘီလီရှင် Sr.လေအိုနိုမာရီနှင့် ငွေဂျူဘီလီရှင်သီလရှင် (၁၁) ပါး၏ ကျေးဇူးတင် မစွားတရားကို ၂၀၁၉၊ အောက်တိုဘာ (၁၇) ရက်နေ့၊ ပုသိမ်မြို့၊ စိန့်ပီတယ်ကယ်သီဒြယ် တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သုံးပါးသစ္စာခံ၊ ရဟန်း၊ သီလရှင်လောင်းများ၏ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ
(10th - 13th, December, 2019, CRCM.)

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သုံးပါးသစ္စာခံ ကက်သလစ် ရဟန်း၊ ကိုရင်၊ သီလရှင်လောင်းများ၏ အတူတကွ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ “Novice Gathering” ကို ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်မှ(၁၃)ရက်အထိ CRCM တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

တွေ့ဆုံပွဲကို Formation Commission of CRCM ၏အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သော Fr. Irsan, SJ, Sr. Rose Philip Pyone, SFXနှင့် Fr. Adam, OFM တို့က ဦးဆောင်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပြီး၊ Sr. Christine

Shwe (Charity) က Resource Person အဖြစ်၊ သူတော်စင်ဘဝ၏၊ သစ္စာသုံးပါးအကြောင်းကို ဝေမျှပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

ဤတွေ့ဆုံပွဲကို Formator (၁၀)ဦးနှင့် အသင်းဂိုဏ်း (၁၄)ခုမှ ရဟန်းလောင်း၊ ဘရာသာရ်လောင်း၊ သီလရှင်လောင်းများ အားလုံး(၆၀)ဦး၊ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ နှီးနှောဖလှယ်ခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်များမှာ သီလရှင်လောင်းများ အားလုံးတို့သည် မိမိတို့ပြုကြမည့် ကတိသစ္စာ(၃)ပါး၏ လေးနက်၊ လှပ၊ တန်ဖိုးရှိမှုတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ သဘောပေါက်နားလည်နိုင်ပြီး၊ မိမိတို့၏ခေါ်တော်မူခြင်းအသက်တာကို သခင်ခရစ်တော်ပြသသည့် ပုံစံတော်အတိုင်း ရင့်ကျက်စွာဖြင့် လျှောက်လှမ်းသွားနိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင် ပါဝင်သော အစီအစဉ်များမှာ ဆုတောင်းခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုခြင်း၊

မုတ္တားတရားအတူတကွပါဝင်ခြင်း၊ သတ်မှတ်ထားသည့်အသင်းဂိုဏ်း (၃) ဂိုဏ်းဖြစ်သော Charity, Reparation နှင့် St. Francis Xavier သီလရှင်လောင်းများက ဦးဆောင်ကာ ကတိသစ္စာ (၃) ပါး အကြောင်းအရာများကို ဝေမျှဆွေးနွေးခြင်း၊ Case Study များကိုသုံးသပ်ဝေမျှခြင်း၊ Mini Drama များတင်ဆက်ပြသခြင်း၊ Social game များနှင့် စိတ်အမောပြေစရာ ပညာပေး ရုပ်ရှင်များကို ကြည့်ရှုလျက် သုံးသပ်ဝေဖန်မှုများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆုံတွေ့ကာ နှီးနှောဖလှယ်မှုပြုကြခြင်းသည် အလွန်ကောင်းမွန်သည့် အစီအစဉ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ မိမိတို့၏ သီလရှင်အသင်းဂိုဏ်း အတွက်သော်လည်းကောင်း၊ အမိအသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်အတွက်သော်လည်းကောင်း၊ အထူးကျေးဇူးခံစားရရှိစေသော ဝိညာဉ်တော်မြတ်၏ သက်ဝင်လှုပ်ဆောင်မှုတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်လျက်၊ ဆက်လက်၍ အမိအသင်းတော်ကြီးနှင့် သူတော်စင်ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့၏ သန့်ရှင်းများပြားသော ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံစားရရှိစေပါမည့်အကြောင်း တက်ရောက်ကြသော Formator များအားလုံးက ဆန္ဒပြု ဆုတောင်း ပေးလိုက်ပါသည်။

Sr. Ada (SFX)

ကမ်းသောလက်

နွေမိုးဆောင်းကြား၊ ဥတုအံတု
အဆုံးမဲ့ပညာ အရပ်ရပ်သို့
ဆည်းပူးလေ့လာ ပညာဂုဏ်ကို
ပြန်တည်ဆောက်ဖို့
ကမ်းသောလက်လေးဖြစ်ပါစေ။

လွဲမှားယူဆ စိန်ခေါ်မှုကြား
ယုံကြည်ရာကို မယိုင်မန့်
မျှော်လင့်ထားသော ပညာ့အလင်းအတွက်
တစ်ပြန်ဦးမော့လာစေဖို့
ကမ်းသောလက်လေးဖြစ်ပါစေ။

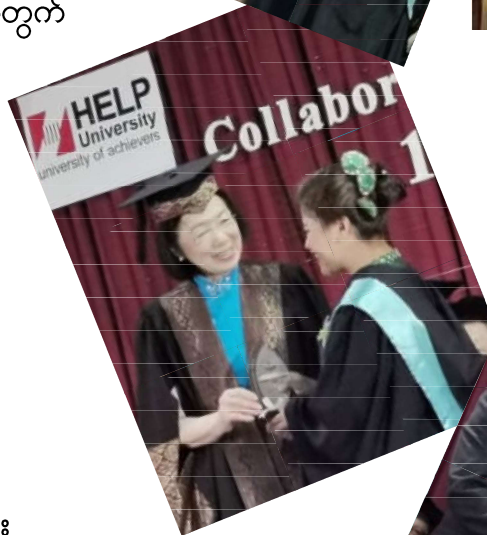
စေတနာကရုဏာ အရင်းခံကာ
အတတ်ပညာ အသိပေါင်းဖက်
ကုန်စင်မျှဝေ ပညာ့တန်ဖိုး
အနာဂတ်အလင်းအတွက်
လမ်းမှန်ဖြစ်ဖို့
ကမ်းသောလက်လေးဖြစ်ပါစေ။

ပြောင်းလဲမြန်သော လောကကြီးကြား
ကျိုးကြောင်းဆီလျော် တွေးခေါ်တတ်အောင်
လက်တွေ့ကျကျ ပြုစုပျိုးထောင်
မြေခနဲသော ပညာ့စွမ်းအားကို
ပြန်လည်တည်မတ်လာစေဖို့
ကမ်းသောလက်လေးဖြစ်ပါစေ။

အဖြူအမဲ မခွဲခြားဘဲ
အနာဂတ်စွမ်းရည် တောက်ပလာဖို့
တန်းတူညီမျှ ပြုမူဆက်ဆံ
လူပီသသော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကို
ဖန်တီးတင်နိုင်ဖို့
ကမ်းသောလက်လေးဖြစ်ပါစေ။

Fr Noel Saw Naw Aye,
presenting the
Cardinal Charles Bo Award for
Outstanding Student to
Naw Than Myint

Convocation 2019

Filled with praise and thanksgiving, Pyinya Sanyae celebrated the first convocation of the HELP University – Pyinya Sanyae Diploma in Education on October 12th 2019.

The ceremony was held at St Jude's Church Hall and attended by Bishop John Saw Yawhan, Bishop Paul Grawng, Fr. Noel Saw Naw Aye, Sr. Jane Simprayoon, IJ General Councillor, HELP University faculty, family members, friends and benefactors, and members of religious congregations.

Twenty-four teacher trainees completed the two and half year course of study which began in May 2017. The training which lasted six semesters introduced the trainees to different ways of learning – they were required to do assignments, presentations, group projects, action research, community service including a two-month teaching practicum. Different modules were taught to help prepare our teachers for the future, that included... Teaching and Learning, Assessment, Learning Difficulties, Language Arts, Physical and Health Education, Visual Arts, ICT and many other useful subjects.

Two weeks after the convocation, these young teachers left Yangon to take up their teaching assignments. They were sent out in teams of two, three or more teachers. Together they are working joyfully and enthusiastically to do their part to improve the quality of education for children in various remote areas and children in need.

For this academic year they are serving in six dioceses; Yangon, Mandalay, Mawlamyine, Patheingyi, Peshawar and Pyaw.

Pyinya Sanyae extends its heartfelt gratitude to our beloved Cardinal Charles Bo and our many benefactors from far and near, in particular Catholic Mission Australia and OBOS Korea for generously supporting this work of forming educators for our children in need.

Pyinya Sanyae continues to prepare teachers on mission, and will commence its 12th batch for the Certificate in Education in January 2020.

PSIE, IJ community.

ကျနော့်ခရစ္စမတ်

ပူလွန်းလွန်းအိုက်လွန်းတဲ့ ရာသီတွေကို ချန်ခဲ့ပြီး အေးမြတဲ့ ဆောင်းရာသီကို ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဒီနှစ်ဆောင်းကတော့ တော်တော်လေးအေးပါတယ်။ ခါတိုင်း နှစ်တွေနဲ့မတူ၊ အရမ်းအေးလွန်းလို့ စောင်ကိုအထပ်ထပ် ခြုံရသည်အထိ။

December မို့လားမသိ အရမ်းအေးတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ခရစ္စမတ်(စ်)ရာသီကို ပီပြင်စေတာတော့ ခံစားမိတယ်လေ။

ကယ်ရယ်သီချင်းတွေ လိုက်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့လေးတွေမြင်တော့ အတိတ်ကိုသတိယမိပြန်ရော။

ဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပျော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ လက်ချောင်းလေးတွေ သွေးထွက်တဲ့အထိ ဂစ်တာတီးပြီး၊ မိုးလင်းပေါက်အထိ အနီးအနားရွာများဆီကို ခရစ္စမတ်(စ်)သီတင်းကောင်း ကိုဖြန့်ဝေခဲ့ဖူးပါတယ်။

ရွာခံတွေကလည်း ဘာသာဝင်အိမ်တိုင်း မဟုတ်ပေမယ့် ရွာခံဘာသာသူ အိမ်ရှင်များရဲ့ အကူအညီတောင်းခံမှုနဲ့ ကြည်ဖြူစွာ၊ လှိုက်လဲ့စွာကြိုဆိုကြပါတယ်။ အလှူငွေများ မုန့်များဖြင့်လည်း ကူညီကြပါတယ်။

ခရစ္စမတ်(စ်)ရဲ့ အနှစ်သာရကို လူငယ်တွေ အားသွန်ခွန်စိုက်၊ ညီညီညွတ်ညွတ် ကြိုးစား လက်ဆင့်ကမ်း ဖြန့်ဝေလာခဲ့ကြတာ ဒီနေ့အထိတိုင်ပဲလေ။

ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော ခရစ္စမတ်(စ်) ကို အခုအတိုင်း ကြိုဆိုလာခဲ့တာ ၂၀၁၉ ခုနှစ်တိုင်အောင် ရောက်ခဲ့ပြီ။

ထူးမြတ်လှတဲ့ December လ ရယ်လို့မြင်သာစေတဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ တပါးတည်းသော သားတော်ဖွားမြင်သော ဒီလလေးမှာ ကျနော်တို့ရဲ့ နှလုံးသားကို သခင်ခရစ်တော်အတွက် ထိုက်တန်တဲ့ နွားတင်းကုတ်လေး တစ်ခုဖြစ်စေဖို့ ပြင်ဆင်ဖို့လည်း လိုအပ်တယ်။

အပြစ်ကင်းပြီး နိမ့်ချတဲ့ နှလုံးသားတခုဖြစ်ဖို့ ပြင်ဆင်ဖို့ လိုအပ်သလို၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေနဲ့အတူ ခရစ္စမတ်(စ်)က ပျောက်ကွယ်သွားရမှာမျိုး မဟုတ်ပါ။

ကျနော်တို့ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ နှလုံးသားမှာ သူငယ်တော်လေး ဆက်လက်ရှင်သန် ကြီးထွားနိုင်ဖို့ အထိ တာဝန်ယူရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါမှလည်း ကျနော်တို့ကြိုဆိုတဲ့ခရစ္စမတ်(စ်)ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်က ပြည့်စုံနိုင်မှာပါ။ ကျနော်တို့ရဲ့ ရှေ့

ဆက်မယ့် အသက်တာနဲ့ သူငယ်တော်လေးကို တပေါင်းတစည်းတည်းခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ဖို့ တာဝန်ယူသွားနိုင်ဖို့အထိ ကြိုးစားရမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခြားသော လူမျိုးဘာသာတွေ မရနိုင်တဲ့ အခွင့်ထူးကို ကျနော်တို့ ခရစ်ယာန်တွေရရှိထားတာပါ။ အပြစ်သားဘဝနဲ့ ရှင်သန်ခဲ့ဘူးလျှင်လည်း ထားခဲ့လိုက်ပါ။ အကြွေးဆိုတာ ယူပြီးလျှင် ပြန်ဆပ်ရမှာ မှန်ပါတယ်။

ကျနော်တို့ရဲ့ အပြစ်တွေအတွက် ကိုယ်စားဆပ်ပေးနေတဲ့ သခင်ခရစ်တော်နဲ့ တပေါင်းတစည်းရှိနေတာမို့ အပြစ်ကြွေးများကို ကုန်စင်သည့်တိုင်အောင်၊ ကျေသည့်တိုင်အောင် မဆပ်နိုင်မှာကိုမပူပန်ပါနဲ့လေ။

မမှားသောရှေ့နေ၊ မသေသော ဆေးသမားမရှိသလို၊ ရောဂါမရှိတဲ့ လူအတွက် ဆေးဆရာမလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျနော်တို့ဟာ မပြည့်စုံတဲ့သူများဖြစ်တဲ့အတွက် ရောဂါရှိမယ်။ အနာရှိမယ်။ အပြစ်တွေ၊ ဒါဏ်ရာ တွေရှိမယ်။ ဒါတွေအားလုံးအတွက် သူငယ်တော်လေးဖွားမြင်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အပြစ်ကင်းတဲ့နှလုံးသားနဲ့ မကြိုဆိုနိုင်ရင်တောင် နှိမ့်ချတဲ့နှလုံးသားနဲ့ သူငယ်တော်လေးကို ခိုဝင်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ မြူတမှုန်စာလောက်သာ ယုံကြည်မှုရှိရင်တောင်၊ တောင်ကိုပင်ရွှေ့စေလိုက် ရွှေ့နိုင်တယ်လို့ ဘုရားသခင်က ပြောထားတယ်လေ။

ကျနော်တို့အတွက် လိုအပ်တာက ဘုရားသခင်အပေါ် စစ်မှန်တဲ့ယုံကြည်ခြင်း ထားဖို့ပဲလိုပါတယ်။

ဘုရားသခင်အပေါ် စစ်မှန်တဲ့ ယုံကြည်ခြင်းမရှိခဲ့ရင် ကျနော်တို့ကြိုဆိုတဲ့ ခရစ္စမတ်(စ်)၊ ကျနော်တို့သီဆိုတဲ့ခရစ္စမတ်(စ်)သီချင်း၊ ကျနော်တို့ လုပ်သမျှ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေဟာ အပေါ်ယံရုပ်ဝါဒလွမ်းမိုးမှု သက်သက်သာ ဖြစ်နေမှာပါ။

ကျနော်တို့ဖြန့်ဝေနေတဲ့ သီတင်းကောင်းဟာ လည်းသီချင်းသံစဉ်တွေ ပြီးဆုံးသွားတာနဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားမှာပါ။

ကျနော်တို့လိုချင်တဲ့ အနှစ်သာရပြည့်ဝတဲ့ ခရစ္စမတ်(စ်)၊ ကျနော်တို့ သိစေချင်၊ မြင်စေချင်တဲ့ ကြီးမြတ်တဲ့ ကျနော်တို့ရဲ့ဘုရားရှင်ကို ဘယ်သူကမှ မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

နွားတင်းကုတ်အထက်မှာ မားမားမတ်မတ်နဲ့ ထွန်းလင်းပေးနိုင်တဲ့၊ ကြီးမားတောက်ပတဲ့ ငွေကြယ်တော်ကြီးလိုစစ်မှန်တဲ့ ယုံကြည်သူ ခရစ်ယာန်တစ်ဦး အဖြစ်ရှိမနေနိုင်သ၍ ကျနော်တို့ရဲ့ဘုရား၊ ကျနော်တို့ရဲ့ ဘာသာ၊သာသနာဟာ တခြားသူများမမြင်နိုင်ဘဲ အမြဲမှေးမှိန် နေမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျနော် ကိုယ်တိုင်လည်း ခရစ္စမတ်(စ်)နဲ့ဝေးကွာခဲ့တာကြာခဲ့ပါပြီ။

ဒီနှစ်မှာတော့ ထိုက်တန်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့သူငယ်တော်လေးကို ကြိုဆိုနိုင်အောင် ကြိုးစားရအုံးမယ်။

ကျနော်လိုပဲအဝေးရောက် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များလည်း သူငယ်တော်လေးကို ကကြိုဆိုဖို့ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ပြင်ဆင်ကြမှာပါ။ မွေးရပ် ရွာကလေး၊ မြို့ကလေးဆီ မိသားစုနဲ့ စုံလင်စွာ ပျော်ရွှင်စရာ ခရစ္စမတ်(စ်)အတွက် ပြင်ဆင်ကြမှာပါ။

လူသားအချင်းချင်းတောင် ဂုဏ်ပုဒ်အလိုက် အမျိုးမျိုးထူးကဲစွာ ကြိုးစားပြင်ဆင် ကြိုဆိုကြသေးတာပဲလေ။

အရာအားလုံးထက် ကြီးမြတ်တဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့တပါးတည်းသော သားတော်အတွက်ပဲမို့ အရာရာထက်ပိုတဲ့ ပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့ ကြိုဆိုကြမှာ အမှန်ပဲမဟုတ်လား။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျနော်တို့ဟာ ခရစ်ယာန်တွေ မို့လို့ပဲပေါ့။

အေးမြတဲ့ ဆောင်းရာသီကို ရောက်တိုင်း ထူးမြတ်တဲ့ ဒီဇင်ဘာလ ရောက်တိုင်းမှာ ခရစ်ယာန်လူငယ်လေးများရဲ့ သတင်းကောင်းဖြန့်ဝေတဲ့ တေးသီချင်းသံတွေကို နေရာအနှံ့ကြားနေရဦးမှာပဲ မဟုတ်ပါလား။ ။

သိုးမည်း

စာမျက်နှာ - ၇ - မှ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် သတို့သမီးကို သူ၏အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ သူ့မိသားစုအား ဟေရုဒ်လက်မှကာကွယ် ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ဘုရား၏အသံတော်ကို နာခံမှုအပြည့် လိုက်နာခဲ့သည်။

မကြာခဏပင် ကြီးမားခက်ခဲသော လုပ်ငန်းများကို ကျွန်ုပ်တို့အားခေါ်ဆောင်သော ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီရန် ကြီးမားသော ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သတ္တိရှိဖို့ လိုသည်။ သန့်ရှင်းသော ဘဝခရီးလမ်း အတွက် စဉ်ဆက်မပြတ် ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏အသံကို နားထောင်၊ နာခံရန် လိုလိုလားလားလိုအပ်သည်။

ကြီးမားသောနှလုံးသား

ကလေးမွေးဖွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နှလုံးသားကြီးမားခြင်း အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မကြာခဏ စဉ်းစားလေ့ရှိသည်။ အသက်တာသို့ ပွင့်လင်းမှုသည် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း ၎င်းသည်အလုံးစုံမဟုတ်ပါ။

မာရီယာ၏ သွားရောက် လည်ပတ်ခြင်းကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မာရီယာသည် ကြမ်းတမ်းသော ကုန်းမြင့်ပေါ်သို့ ခြေလျင်ခရီးနှင့်ခဲ့ပြီး သူ၏ဝမ်းကွဲလိလျက်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကာ

သုံးလနေခဲ့သည်။ အပြန်ခရီးတွင် သူမ၏ကိုယ်ဝန်မှာ ပြီးရင့်မာလာမည်ဖြစ်သည်။

မာရီယာသည် သူမ၏ကိုယ်ကို တစ်ခြား ပို၍လိုအပ်နေသူ တစ်ယောက်ဆီသို့ သွန်းလောင်းခဲ့သည်။

ဇူလိုင်ကိုကြည့်ပါဦး။ သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်ကြောင်း သိရသော်လည်း သူ၏မိသားစုအတွက် အံ့ဖွယ်အမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ရန်သူ မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ သူ၏မွေးစားတဲ့ ကလေး အတွက် သူ့ကိုယ်သူ သွန်းလောင်းခဲ့တယ်။

သာမန်ဘဝ

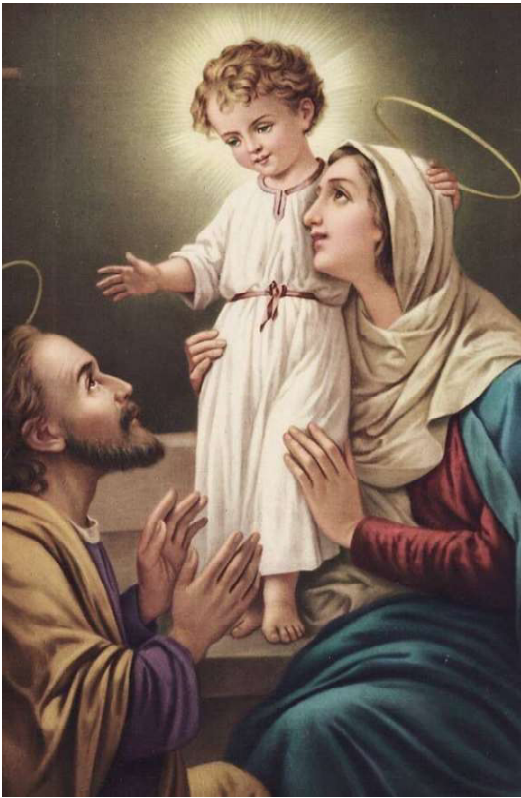
ဘဝအသက်တာ၏ ၉၀% ကျော်တွင် ယေရှုသခင်သည် ဇူလိုင်နှင့်အတူ လက်မှုပညာလုပ်သားတစ်ဦးအဖြစ် မိသားစုဘဝအတွက် အဆုံးအစွန်နေထိုင်ခဲ့သည်။

မာရီယာသည် အချိန်များကို ဆုတောင်းခြင်းနှင့်အိမ်မှုကိစ္စများတွင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဖရန်စစ်သည် မကြာသေးမီ သြဝါဒတစ်ခုတွင် ပြောခဲ့သည်မှာ

“သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းသည် ဆရာတော်များ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ သီလရှင်များ၊ သို့မဟုတ် ဘာသာရေးလုပ်ဆောင်သူများအတွက်သာမဟုတ်ပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် နေထိုင်ခြင်းနှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၌ ခရစ်ယာန်အသက်တာဖြင့် အသက်ရှင်နေထိုင်သက်သေခံခြင်းကို ဝေမျှခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတော်စင်များ၊ ရဟန္တာများ ဖြစ်လာရန်ခေါ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။”

ပျိုးခင်းမြေ

Seminary ဆိုသော စကားလုံးသည် “seedbed” ဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဤစကားလုံးနှင့် ပတ်သက်ပြီး “မိသားစု” သည် မူလစာသင်ကျောင်းဖြစ်ပြီး၊ ယုံကြည်ခြင်းမျိုးစေ့ကိုပထမဦးဆုံးကြံချကာရှင်သန်ကြီးထွားအောင် ပြုစုပျိုးထောင်သည့် နေရာဖြစ်သည်။

ခရစ်တော် သခင်မည်သို့ စတင်ခဲ့သနည်း။
သူ၏အိမ်တွင် သူ၏မိသားစုသည် ခရစ်တော်အား
သန့်ရှင်းစေသော ပထမဦးဆုံးအရာဖြစ်သည်။

တမန်တော်စိတ်ထား

ကျွန်ုပ်တို့၏ မိသားစုများသည် တဖြည်းဖြည်း
ချင်းအခြားသူများအား ခရစ်တော်ထံသို့ပို့ဆောင်ပေး
နိုင်သည့်အစွမ်းရှိသည်။

ရိုးရှင်းသောသက်သေခံခြင်းမှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်
တို့၏မိသားစုများသည် အသင်းတော်အတွင်းရှိ အ
ခြား မိသားစုများကို ပြန်လည်သင့်မြတ်ရန်၊ ပြောင်း
လဲခြင်းအသက်တာနှင့် ရှင်သန်ကြီးထွားလာရန် ကူညီ
နိုင်သည်။

ထိုမိသားစုများသာလျှင်မဟုတ်။ သည့်ထက်
မက ရှေ့ဆက်သွား၍ ထိုနည်းတူပိုပြီးလုပ်ဆောင်ပါ။
စုပေါင်း၍ သန့်ရှင်းသော မိသားစုများသည် ကျွန်ုပ်တို့
၏ယဉ်ကျေးမှုများကို ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်းနှင့်
သန့်ရှင်းခြင်းများ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

မှတ်ချက်။ ။

၂၀၁၄၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉ ရက်စွဲဖြင့်၊
Internet ပေါ်တင်ထားသည့်
Joel and Lisa Schmidt

တို့ရေးထားသော
What is a Holy Family?
ဆောင်းပါးလေးကို ကူးယူပြီး
Google Translate
ဖြင့် ဘာသာပြန် ဝေမျှပါသည်။

